

Speciale

Afleveringsfrist	Januar:	Juni: 2020	Andet:
Vejleder: Elisabeth Muth Andersen		Institut: Institut for Sprog og Kommunikation	

Titel, dansk: Politisk satire med substans - En oversigt over politisk satire i Danmark samt analyse af Danmarks Radio-programmet <i>Ugen plus det løse med Huxi Bach</i> med fokus på indhold og genrebrud	
Titel, engelsk: Political satire with substance – An outline of political satire in Denmark and analysis of the Danish Broadcasting Corporation-programme <i>Ugen plus det løse med Huxi Bach</i> focusing on content and breaking genre conventions	
Min./max. antal typeenheder: 144.000 – 192.000 (60 – 80 normalsider) (1 normalside = 2400 typeenheder)	Din besvarelses antal typeenheder¹: 170.554 (/2400 = 71,06 NS)
Du skal være opmærksom på, såfremt din besvarelse ikke lever op til det angivne (min./max) antal typeenheder (normalsider) vil din opgave blive afvist, og du har brugt et forsøg.	
☒ Specialet må gerne i anonym form bruges i forbindelse med undervisning/ vejledning af kommende specialestuderende	

Tro og love-erklæring		
Det erklæres herved på tro og love, at undertegnede egenhændigt og selvstændigt har udformet denne eksamensopgave. Alle citater i teksten er markeret som sådanne, og eksamensopgaven, eller væsentlige dele af den, har ikke tidligere været fremlagt i anden bedømmelsessammenhæng. Læs mere her: http://www.sdu.dk/Information_til/Studerende_ved_SDU/Eksamen.aspx		
Afleveret af:		
Fornavn: Camilla	Efternavn: Andersen	Fødselsdato: 27. april 1991

¹ Tælles fra første tegn i indledningen til sidste tegn i konklusionen, inkl. fodnoter. Tabeller tælles med deres antal typeenheder. Følgende tælles *ikke* med: resumé, indholdsfortegnelse, litteraturliste og bilag. Se i øvrigt eksamensbestemmelserne for disciplinen i studieordningen.

0. Abstract

Political satire with substance – An outline of political satire in Denmark and analysis of the Danish Broadcasting Corporation-programme *Ugen plus det løse med Huxi Bach* focusing on content and breaking genre conventions

Ugen plus det løse med Huxi Bach is a Danish political satire programme which characteristics from talk shows and traditional news coverage. Using participation framework as context, I will examine the political satires development, as well as how the programme borrows from the journalistic genres and subsequently breaks with the audience expectations of the genre:

How has political satire on Danish television developed, how does *Ugen plus det løse med Huxi Bach* further develop and carry on the satirical tradition and how is breach of genre used among satire and journalism, so the audience can decode the program as satire?

In this thesis, I account for the development of political satire in Danish television, where I point out genre features and benchmarks in new developments. I will do a content and media analysis focusing on the historical genre features of political satire and concludes that the programme both develops and carry on this tradition. The development is noticed in the pastiche on traditional news coverage, whereas the new features are located in a greater focus on the host as mainstay and drive for the programme.

In the last part of this thesis, I examine the interview where host, Huxi Bach, interviews the Minister for Equalities, Mogens Jensen. The analysis occurs on three levels: the interactional processes, the journalists' answers and retaliations and the audience's reaction to the interview. In the analysis, I draw on Erwing Goffman's theory on participation framework and particularly the participation terms *footing* and *production format*, when examining how the journalist breaks neutrality and creates a break with genre convention, which the audience understands as satire and humor.

The thesis' conclusion reveals that the journalist applies different types of journalistic tools in his search for specific answers, where he uses both egalitarian and elitist satire to expose his "victim". Furthermore, the interview analysis shows that the programme balances between journalism and satire through breaks with genre conventions in favor of the political satire, given that the audience decode the programme as satire.

Indhold

0. Abstract	2
1. Indledning	5
1.1 Problemformulering	5
1.2 Empiri	6
1.3 Videnskabsteoretisk grundlag	7
2. Kommunikativt ståsted og begrebsafklaring	7
2.1 Vejen mod participation framework	7
2.2 Hvad er politisk satire?	10
3. Participation framework, conversation analysis og metodiske tilgange	12
3.1 Participation framework på tv-komedier	12
3.2 Conversation analysis	13
3.3 Humorteori	15
3.4 De journalistiske genrer	16
4. Ugen plus det løse med Huxi Bach	17
5. Politisk satire i Danmark	21
5.1 Før 1980	21
5.2 Mellem 1980-2000	22
5.3 Efter 2000	24
5.4 Opsummering	27
6. Politisk satire i Ugen plus det løse med Huxi Bach	29
6.1 Opsamling på analyseskema	29
6.2 Sæson 2, episode 3	30
6.3 Frames og footing	31
6.4 Programmets forskellige indslag	33
6.4.1 Programmets egne indslag	33
6.4.2 Indslag fra andre nyhedsmedier	34
6.4.3 Redigerede indslag	37
6.4.4 Indslag på scenen	39
6.5 Værtens rolle	42
6.6 Delkonklusion	44
7. Stemmer og genrebrud	45
7.1 Interviewet	45

7.2 Interviewet – mellem to mennesker	46
7.2.1 Opsummering – mellem mennesker.....	52
7.3 Iscenesættelse og journalistens (mod)svaret	53
7.3.1 Opsummering – iscenesættelse og (mod)svaret.....	58
7.4 Humor = genrebrud eller genrebrud = humor?	59
7.4.1 Opsummering – humor og genrebrud	62
7.5 Delkonklusion	64
8. Vurdering og diskussion	65
9. Perspektivering.....	67
10. Konklusion.....	69
11. Referencer	73
12. Bilag.....	77
12.1 Interviewtransskription	77
12.2 Ugen plus det løse-analyseskemaer.....	82

1. Indledning

Dansk public service-tv har siden slutningen af 1960'erne haft tradition for at producere satiriske fremstillinger af danskerne og den danske kultur, af aktuelle begivenheder og magtens personer og institutioner (Bruun, 2011, s. 12). Gennem tiden har satiren udviklet sig i to retninger; den sociale satire og den politiske satire, som begge i deres udvikling oftest er gået fra sendetid lørdag aften i primetime rettet mod et bredt publikum, til i dag, hvor den i lige så høj grad sendes i løbet af ugen på nichekanalerne og rettet mod et betydeligt mindre publikum² (Bruun, 2010, s. 223).

I USA har late-night talkshowværterne, Jon Stewart og Stephan Colbert, og deres programmer fået en unik rolle i samfundet, fordi de gennem satirisk underholdning sætter et kritisk fokus på samfundet, samfundsudviklingen og magtens elite (Euroman, 2014). Den amerikanske professor i internationale anliggender og komparativ litteratur, Sophie McClennen, har studeret situationen for politisk satire i USA gennem late-night talkshowsne og konkluderer, at de amerikanske komikere får stadig større indflydelse på den politiske agenda i USA qua deres talkshows (Ibid.).

Også i Danmark ser vi eksempler, hvor komikere indtager værtsrollen i underholdningshybridprogrammer og talkshows. I disse programmer retter værterne et kritisk/satirisk blik mod samfundet gennem en unik form for nyhedsdækning via materiale og klip fra ”rigtige” nyhedsmedier, som bliver udvalgt, sammensat og kommenteret på i programmerne (Niss, 2011, s. 13). Dog skal det nævnes, at netop den politiske satire stiller store krav til seeren, der skal være i besiddelse af højaktuel og ofte meget konkret politisk viden fra de ”rigtige” nyhedsmedier før satirens underholdningsværdi kan realiseres (Bruun, 2011, s. 94).

1.1 Problemformulering

I 2011 havde Danmarks Radio et erklæret mål om at få politisk satire med substans tilbage i deres programmer, hvor især perspektivet skulle rettes mod den unge tv-seer og bidrage til, at de unge kunne få en dybere forståelse for den verden, de lever i (Berlingske, 2011). I 2019 afholdte Copenhagen TV Festival sessionen *Politisk satire på kanten*, hvor de netop hævdede, at satiren var blevet en vigtig kilde – især for de unge – til at holde sig orienteret om politik og samfundsdebat (Copenhagen TV Festival, 2019). DR peger selv på, at formatet for de satiriske nyheds-talkshows og late-night talkshows med blandingen af komik og nyhedsformidling får historierne til at glide lettere ned blandt de unge (dr.dk, 2018).

² Udledt af skemaerne fra Bruun (2011, s. 204-213)

Den politiske satire evner nemlig at formidle tørre og til tider svært tilgængelige tematikker med et mål om først og fremmest at underholde (Copenhagen TV Festival, 2019) – men hvordan har den politiske satire udviklet sig på Danmarks Radio over tid og i særdeles hen over de sidste ni år, siden de nu mener at have fået substantiel politisk satire tilbage på deres sendeflade? Hvordan fungerer det både teoretisk og i praksis, når et satirisk program mikser mellem en bred vifte af genretræk og humorteoretiske virkemidler i et underholdningshybridprogram, og hvordan placerer det seeren, deltagerne og værten, når retningslinjerne er (delvist) udvisket og underholdningshybridformens fremdrift fokuseres på underholdning? Ud fra problematiseringen af den politisk satire i Danmark ønsker jeg 1) at undersøge den danske tradition for politisk satire med udgangspunkt i Danmarks Radio, hvorfra jeg vil udpege milepæle i den udvikling, som DR antyder er foregået; 2) at anvende genretrækkene (fra første del) til indholds- og medieanalyse af DR-programmet *Ugen plus det løse med Huxi Bach* og 3) at analysere en interviewsituation med fokus på interviewets blanding mellem journalistik og satire.

Jeg arbejder derfor ud fra følgende problemstilling:

Hvordan har politisk satire i dansk tv udviklet sig, hvorledes videreudvikler og viderefører Ugen plus det løse med Huxi Bach satiretraditionen og hvordan bruges genrebrud i vekslen mellem satire og journalistik, så seeren kan afkode programmet som satire?

1.2 Empiri

DR2-programmet *Ugen plus det løse med Huxi Bach* består af to sæsoner - hver med ti afsnit á ca. 28 minutter, som alle blev sendt i 2019. I gennemgangen af disse programmer har jeg udviklet et analyseskema, som sætter fokus på programmernes forskellige former for indslag, sekvenstyper og værtens position og rolle. I programmet ”runder Huxi Bach skarpe, satiriske hjørner i ugen du netop har kæmpet dig igennem. Han stikker kniven dybt ind et af de steder, hvor det gør rigtig ondt, og kører en fjer henover der, hvor det kilder allermost” (dr.dk, 2019).

I afsnit 5 undersøger jeg traditionen for dansk politisk satire med fokus på Danmarks Radios programmer siden 1960’erne. Redegørelsen er ikke fuldstændig eller alene repræsentativ for udviklingen, men den viser i nedslag en udvikling og udledning af en række genretræk ift. satire, som samlet definerer den danske politiske satire. Jeg lægger mig især op ad professor og medieforsker Hanne Bruuns arbejde i *Dansk tv-satire. Underholdning med kant* (2011), som ligeledes fokuserer på

Danmarks Radios programmer. Disse genretræk anvender jeg i afsnit 6 sammen med analyseskemaets pointer til indhold- og medieanalyse af episode 3 fra sæson 2 af *Ugen plus det løse med Huxi Bach*.

I analysens sidste del, afsnit 7, sætter jeg fokus på stemmer og genrebrud, når jeg analyserer episodens interviewsituation, hvori Huxi Bach interviewer minister for fødevarer, fiskeri og ligestilling og minister for nordisk samarbejde, Mogens Jensen. I analysen fokuserer jeg på de interaktionelle processer i interviewet, journalistens rolle og iscenesættelse af interviewsituationen samt publikums reaktion. Alle tre er koncentreret omkring de genrebrud, der finder sted i løbet af interviewet – samt hvilken betydning bruddene har for publikums opfattelse af programmet. Til redegørelsen af de journalistiske genrer, virkemidler og genrebrud bruger jeg især Femø Nielsens *Replik til journalistikken* (2001) samt Strands *Interview for journalister* (2004).

I analysens anden og tredje del arbejder jeg inden for rammen af *participation framework* med inspiration fra Erving Goffman (1981) og Martha Dynel (2011b; 2016), hvori deltagerne i interaktionen kan indtage forskellige roller og positioner, som har betydning for det videre interaktionsforløb. Rollerne og positionerne belyser jeg yderligere gennem Goffmans begreber om footing og production format (frem over produktionsformat), som fokuserer på de implicite kodeskift i interaktionen, fx deltagernes positur, ændringer i tale og ændring i toneleje. Jeg anvender desuden Dynels omfattende forskning i humorprocesser og –teori, som grundlag for mit arbejde med de humorteoretiske virkemidler og genrebrud (Dynel, 2013). Gennem hele analysen vil jeg vise udskriftstranskriptioner, som jeg har udarbejdet med inspiration fra conversation analysis' konventioner (Goodwin & Heritage, 1990; Femø Nielsen, 2001).

1.3 Videnskabsteoretisk grundlag

Mit udgangspunkt for både det indledende arbejde med problemstillingen og det videre arbejde med analyse af både satire og selve programmet har været på empiriens egne præmisser, idet jeg har arbejdet hermeneutisk og induktivt. Analyseskemaet blev skabt undervejs i gennemgangen af materialet, efterhånden som jeg spottede de forskellige former for indslag og begyndte at se strukturer i programmet.

2. Kommunikativt ståsted og begrebsafklaring

2.1 Vejen mod participation framework

Participation framework er et komplekst begreb, som kan være svært at forklare, da det rummer mange aspekter, vinkler og muligheder for udbygning af teorien. Grundlæggende for participation framework – fordansket; medieret deltagelse – er, at begrebet skal forstås som en ramme til

beskrivelse af komplicerede kommunikationsformer. Begrebet opsætter altså en analytisk forståelsesramme, hvor forskellige kommunikationsniveauer og mulige affordances³ påvirker frameworket og deltagernes mulighed for reel deltagelse i interaktionen og handlingerne. Idet begrebet er komplekst, starter jeg med en gennemgang af tidligere tiders kommunikationsmodeller, som grundlag for den endelige redegørelse af participation framework-teorien.

Længe før den medierede kommunikation og behovet for komplekse kommunikationsmodeller, i begyndelsen af 1900-tallet, udviklede den schweiziske lingvist, Ferdinand de Saussure, de tanker, som dels skulle forme den moderne lingvistik og som dels skulle danne grundlaget for alle kommende kommunikationsmodeller. Saussures model havde til formål at vise talens cirkulation, mens kritikere af modellen beskrev den som en fordobling af en lineær proces fra det ene individ til et andet (Lindø, 2002, s. 36). Ligeledes er modellen blevet kritiseret for fraværet af bl.a. kontekst og udefrakommende støj, hvilket Shannon & Weavers inkorporerede i deres kommunikationsmodel fra 1949. Modellen blev udviklet på telefonlaboratoriet i USA, hvorfor ”udefrakommende støj” skal forstås som konkrete forstyrrelser og støjkilder på linjen (Ibid., s. 39). Netop det, at modellen havde udgangspunkt i et teknisk problem, gjorde, at modellen viste sig særligt uegnet til at beskrive mellem menneskelige kommunikationssituationer. I 1958 udviklede den russiske lingvist, Roman Jakobson, den dobbelte kommunikations- og funktionsmodel ud fra synspunktet om, at al sproglig adfærd er målrettet kommunikation (Ibid., s. 42). Et udgangspunkt, der beskriver overgangen fra de tidlige kommunikationsmodellers fokus på den mellem menneskelige kommunikation til nyere modellers fokus på den stadig mere komplekse kommunikation, hvor medialiseringen og teknologien giver kommunikationen flere niveauer.

Erving Goffman (1922-82) var ph.d. i sociologi med interesse i mikrosociologi, individet i sociale relationer og kommunikation i hverdagen (Medie- og kommunikationsleksikon, 2013a). Goffman udviklede i 1956 teorien om front- og backstage, hvori den sociale interaktion sammenlignes med en teaterscene, hvor noget foregår på scenen, front stage, mens andet foregår bag kulisserne – back stage. Teorien har især været brugt inden for medievidenskaben, hvor Joshua Meyrowitz udvidede teorien med begrebet om middle region (Ibid.). I sit senere arbejde fokuserede Goffman på forskellige former for rammeanalyser, hvori *frame analysis* kan bruges til at definere situationer fx som leg eller alvor (Ibid.). Arbejdet med rammesætning blev yderligere udvidet i bogen *Forms of Talk* (1981), som bl.a. fokuserede på radioværtens rolle i envejskommunikationen til lytterne (Ibid.). Både de sene kommunikationsmodeller og Goffmans værktøjer bruges til at rammesætte kommunikation, hvorved

³ Begrebet forklares i den efterfølgende redegørelse.

vi kan bestemme handlingerne og gå længere i dybden med positioneringerne, end det var tilfældet med fx Saussures lineære kommunikationsmodel og andre tidligere modeller. Der er dog en sammenhæng mellem de tidlige modeller og Goffmans framework-arbejde, idet de begge fokuserer på interaktionen, og hvem der kommunikerer til hvem. Goffman var klar over, at den dyadiske kommunikationsmodel ikke længere var tilstrækkelig, da der foregik mange andre former for interaktion, hvorfor de traditionelle og endimensionelle begreber om *speaker* og *hearer* ikke længere var fyldestgørende (Dyner, 2011a, s. 454). Desuden blev Goffman opmærksom på, at der kan være mere end én person involveret i produktionen af sprog, uanset om der er tale om skrevet materiale eller tale (Ibid.). Goffman udviklede derfor forskellige teorier om interaktion og participation/deltagelse, bl.a. de tre perspektiver om *co-presence*; *gathering*, *(social) situation* og *social occasion* (Ibid., s. 455), men det er især teorierne om opdelingen af participation i forbindelse med *production format* og *participation framework*, som er relevante for min undersøgelsesproblemstilling.

I begrebet om *participant* forstås, at deltagerne kan blive tildelt forskellige roller i frameworket, som er med til at kontekstbestemme de kommunikative handlinger, mens *participation framework* refererer til de samlede deltagelsesroller i produktion og modtagelse (Chovanec & Dyner, 2015, s. 1). Det skal dog nævnes, at deltagerne ligeledes selv kan medbestemme positioneringen og skifte rolle i frameworket. Deltagerne indgår derved som en aktiv del af frameworket.

Participation framework beskriver derfor den overordnede kontekst, mens produktionsformatet bruges til at opdele den pågældende situation yderligere gennem *speaker* (fremover 'taler') og *hearer* rollerne (fremover 'tilhører'). I taler-rolle findes tre yderligere underkategorier; 1) *animator* - den, som udtrykker ytringerne, 2) *author* - den, som har valgt ordene, der bliver udtrykt og 3) *principal* - den/de, hvis position bliver styrket gennem ytringerne (Dyner, 2011a, s. 457). Tilhører-rolle kan inddeles i *hearer*, *listener* og *recipient*, men oftest er det vigtigst at definere om tilhøreren er ratificeret eller ikke-ratificeret (Ibid., s. 458). Af ikke-ratificeret tilhører findes tre typer; 1) *bystander*, som den talende kan observere sig imod uden at tale direkte til og tilhøreren kan derfor ikke svare, 2) *overhearer*, som tilfældigt overhører en talende samt 3) *eavesdropper*, som bevidst overhører en talende (Ibid., s. 460). Af ratificeret tilhører findes *addressed recipients*, som taleren adresserer og derved ratificerer samt *official hearer*, som taleren ikke direkte adresserer, men som stadig bliver ratificeret (Ibid., s. 461). Yderligere i kategorien af tilhører findes *audience* (fremover: publikum), som ligeledes kan adresseres eller ikke-adresseres. Goffman peger desuden på, at en tv-vært forestiller sig en *imagine recipient* under tv-optagelser samtidig med at publikum, både live og bag skærmen,

bliver behandlet som ratificeret participants (Ibid., s. 462). At publikum positioneres som ratificeret participants skyldes, at *broadcast-talk*⁴ er formet og fremstillet med netop publikum for øje (Dynel, 2011b, s. 1630). Med tanke på dette er det relevant at introducere til Gibsons begreb om *affordance*, som refererer til de muligheder og de mulige handlinger, som et objekt eller et miljø giver i relation til aktører og deres sociale evner (Eisenlauer, 2014). I en medieret kontekst kan *affordance* forstås som bestræbelsen på at invitere brugerne til bestemte handlinger gennem forskellige virkemidler (Medie- og kommunikationsleksikon, 2013b).

Definitionen af de forskellige roller i participation framework er ofte varieret, er blevet omdefineret og diskuteret. Men da jeg senere i undersøgelsen bruger en anden af Dynels teorier, har jeg valgt primært at holde mig til hendes definitioner og udlægning af Goffmans arbejde, da hun i min optik har opdateret Goffmans arbejde og tilpasset begreberne til moderne medieret interaktion og tv-diskurser.

2.2 Hvad er politisk satire?

I den senere redegørelse kommer jeg nærmere ind på udviklingen af satire i Danmark og udleder genretræk og tendenser fra den politiske satire, som jeg sammenholder med programmet *Ugen plus det løse med Huxi Bach*. Inden redegørelsen har jeg derfor brug for at definere satire og afarten politisk satire, hvor jeg tager udgangspunkt i professor Hanne Brunns omfattende forskning inden for dansk tv-satire.

Satirens teoretiske ophav findes i litteraturvidenskaben, hvor den defineres som både en (fiktions)genre og som en kommunikativ stil eller modus i forskellige fiktionsgenrer, hvoraf satiren i dansk tv netop defineres ud fra denne dobbelthed (Bruun, 2011, s. 22). Den tyske litteraturforsker Klaus Schwind har bestemt tre elementer ved satiren, som påvirker hinanden og hænger uløseligt sammen: 1) et personligt element med præg af en afsenders personlighed, 2) et socialt element, omhandlende normtilknytning og –formidling, hvorfra normbrud eller –afvigelser findes og 3) et æstetisk element, hvor satirens kritiske, sociale og normative modus skabes ved hjælp af sproglige og æstetiske virkemidler, fx gennem overdrivelse, latterliggørelse eller parodi (Ibid., s. 23). I tillæg til disse elementer pointerer Bruun, at satiren ikke blot skal have reference til en samfundsmæssig eller kulturel virkelighed uden for tekstens eget univers – referencen skal være af en art, som både afsender og modtager deler og forstå. Modtageren må derfor have en viden om den samfundsmæssige

⁴ Dynel definerer *broadcast-talk* som on-air tale mellem vært, interviewperson og publikum (Dynel, 2011b, s. 1630)

og kulturelle virkelighed i bred forstand ellers kan satiren udelukke vedkommende, som ikke har tilstrækkelige tolkningskompetencer til at indfri den satiriske intention (Ibid.).

I satiren skelnes der mellem to forskellige stilarter; *den egalitære satire*, som er rettet mod den politiske, økonomiske og kulturelle magt og som sparker opad i samfundshierarkiet, og *den elitære satire*, som er rettet mod dem, der kritiserer magten og sparker derfor nedad i samfundshierarkiet (Ibid., s. 30). Satiren kan derfra deles i to hovedgrene: 1) Den sociale satire er interesseret i at latterliggøre individets problemer med at tilpasse sig eller leve op til samfundets normer, eksemplificeret ved DR2's *Drengene fra Angora*, og 2) den politiske satire, som reflekterer den politiske nyhedsstrøm (Ibid., s. 50), eksemplificeret ved DR2's *Bertelsen – de uaktuelle nyheder* (Ibid., s. 57).

Den danske tradition for politisk satire ligger i høj grad op ad den britiske, hvori satiren indtager en bestemt holdning til politikerne og det politiske program, når magten udstilles og latterliggøres via en populisme med folket og en ortodoksi om, at de politiske tiltag ikke vil gøre en forskel, uanset om de kommer fra højre eller venstre side af magten (Ibid., s. 50). I et politiske satireprogram vil man ofte se både egalitær og elitær satire, hvilket Bruun beskriver som særligt kendetegnet for den danske satiretradition, hvor ”alt og alle, høj som lav” kan blive satirens offer (Ibid., s. 52).

I traditionen for politisk satire findes især sketchkomedierne, hvor komikerpersonligheder er hentet ind fra stand up-scenen, eller hvor skuespillere spiller de satiriske roller, hvorved den politiske satires afsender bliver personliggjort (Ibid., s. 53). I starten af 00'erne dominerede Jan Gintberg den danske politiske satire, bl.a. med programmerne *Gintberg Show Off* og *Vindhætterne* – begge fra DR2, og begge med sketches spillet af komikere og skuespillere med balance mellem stand up-genrens personcentrering og de aktuelle politiske emner (Ibid., s. 52). En anden vigtig aktør i starten af 00'erne var Mikael Bertelsen med programmet *Bertelsen – de uaktuelle nyheder*, hvor han interviewede magtens repræsentanter i sin pastiche over et nyhedsprogram. I efterligningen var dog en række genrebrud, fx i interviewstilen, som brød med konventionerne fra et traditionelt tv-nyhedsinterview. Fælles for disse programmer er vægten på satiremagerens personlighed og inddragelsen af virkelighedens aktører, hvor grundstemningen mellem disse skaber uklare grænser med uforudsigelighed og tolkningsmæssige udfordringer for seerne inden for rammerne af programmets underholdningsværdi (Ibid., s. 57).

3. Participation framework, conversation analysis og metodiske tilgange

3.1 Participation framework på tv-komedier

Mange forskellige teoretikere og forskere har tolket og videreudviklet på Goffmans tanker og begreber for participation framework, hvoraf en del forskning har udgangspunkt i den fiktive verden inden for film- og tv-produktion. I disse er ofte forskellige antagelse af seerens/modtagers position i det fiktive univers samt et stort fokus på publikums forståelsesprocesser og tolkningsmuligheder, mens produktionssiden tit fylder mindre (Messerli, 2017, s. 34). Når jeg nævner fokuset på forskning i fiktive film- og tv-verdener, så er det blot et udtryk for udviklingen inden for participation framework, som oprindeligt blev udviklet til beskrivelse af deltagelsesrammer i naturligt forekommende ansigt-til-ansigt-interaktioner (Ibid., s. 31). Inden for rammerne af participation framework, til brug ved klarlægning af deltagelsesrollerne for TV-komedier, herunder sitcoms, skjult kamera og stand-up, peger Brock på, at rollerne skal defineres ud fra kommunikationsniveauerne i kommunikationsmodellen, jf. den følgende beskrive af Dynels udlægning af kommunikationsmodel ved brug i participation framework (Brock, 2015, s. 29). Ved TV-komedier bruges kommunikationsniveauerne til kommunikation mellem tv-produktionsholdet, herunder tekstforfatter, skuespiller/vært, instruktør, m.v., og publikum/seeren samt karakterernes kommunikation (Ibid.). I Dynels oprindelige kommunikationsmodel findes ligeledes to niveauer, hvor level 1 er *the inter-character's level*, mens level 2 er for modtageren (Dyner, 2011b, s. 1634). Hvis tv-komedien derfor tager udgangspunkt alene i en fiktiv verden, kan det derfor siges, at level 2 behandler den virkelige verden, mens level 1 omhandler de fiktive karakters kommunikation og handlinger. I *Ugen plus det løse med Huxi Bach* spiller programmet på den virkelige verden, men opstiller på sin vis en "fiktiv" ramme, hvori programmet foregår, hvorfor kommunikationsmodellen derfor stadig er relevant at henvise til.

I level 1 forstås, at alle ytringer er produceret af en taler, henvendt til en modtager/seer og overhørt af ikke-ratificerede seere, som i stedet bliver ratificeret af den kollektive afsender af programmet (Dyner, 2016, s. 71). Forskellige teoretikere og tilgange betegner modtageren/seeren/publikum forskelligt, hvorfor jeg fremover blot vil bruge fællesbetegnelsen publikum til benævnelse af disse, da analysen ikke skelner mellem de forskellige modtagelsesroller, men nævner det publikum, som optræder i programmet. Indlejret i modellen er den *collective sender*, som betegnelse for det samlede

produktionshold, der har ansvaret for level 1, mens produktionsholdet reelt er placeret i level 2 – den virkelige verden uden for programmet og produktionens verden.

Med participation framework som den overordnede kontekst, kan deltagerne i en interaktion tildeles eller aktivt selv indtage forskellige roller, mens produktionsformatet yderligere inddeles inden for taler og tilhører-rollerne, som vist i afsnit 2.1. Med grundlag i participation framework og produktionsformatet kan jeg nu inddrage Goffmans begreb om footing. Goffman beskrev selv, hvordan 'code switching' i forbindelse med sprog og dialekt kan påvirke samtaler (Goffman, 1981, s. 126). Disse kodeskift finder sted i alle former for samtaler i forskellige grad, og kan have forskellige funktioner og formål:

A change in footing implies a change in the alignment we take up to ourselves and the others present as expressed in the way we manage the production or reception of an utterance. A change in our footing is another way of talking about a change in our frame for event (Ibid. s. 128).

Footing bruges derved, når en taler skifter mellem at tale på egne vegne eller på andres, men kan også betegne, når en taler skifter i hvem talen rettes mod, hvorfor der er defineret over 30 forskellige typer af footingskift (Femø Nielsen, 2001, s. 31-37). Én måde kunne være åbenlyst at citere eller referere andre, en anden måde er ved brug af velkendte talemåder og udtryk, mens en tredje måde kan være gennem ændringer i ansigtsudtryk og kropssprog. Footing er derfor positionering af os selv og andre i interaktionelle situationer, hvorved den overordnede kontekst – participant frameworket – ændres, hvorfor rolledefinitionerne fra produktionsformatet udgør situationen og interaktionens footing (Goffman, 1981, s. 146). Ved interviewsituationer bruges footing især til at sætte fokus på de talende og deres henvendelse mod publikum. Dette gælder især for interviewerens, som i sin tale skal tage højde for den dobbelte henvendelse ved både at henvende sig til interviewpersonen og til publikum. Interviewpersonens tale er primært respons på interviewerens tale og spørgsmål, men interviewpersonen kan ligeledes gøre brug af footing-skift, fx gennem citering eller ved at referere til egne tidligere udtalelser enten tæt på eller på afstand i tid (Femø Nielsen, 2001, s. 37).

3.2 Conversation analysis

I lighed med participation framework blev conversation analysis (CA) udviklet til studier af ordinære samtaler, men tilgangen er sidenhen blevet videreudviklet og tilpasset til mange forskellige interaktionsformer, fx tale i retssale, nyhedsinterviews og politiske taler (Goodwin & Heritage, 1990, s. 284). CA udspringer af sociologien, men har over tid bredt sig til sprog- og

kommunikationsvidenskaberne. CA er en induktiv metode, som har til formål at afsøge samtalers orden ud fra begrebet om *unmotivated looking*, hvor man lader data bestemme analysens retning (Femø Nielsen & Nielsen, 2005, s. 22). Centralt er turtagningssystemet, hvor enhver ytring skal forstås i lyset af dens sekventielle kontekst, hvorfor ytringerne er kontekstbaseret – og kontekstskabende (Ibid., s. 29). Taleturene beskrives gennem tur-allokering, hvor taleture inddeles i turenheder med mulige færdiggørelsespunkter og/eller overgangsrelevante steder, som giver mulighed for, at nye talere kan få ordet. Turtagningen og reglerne for tur-allokering vil kun kort anvendes i analysen, hvorfor jeg ikke yderligere vil beskrive denne del af CA. Af konversationsanalytiske grundbegreber, jeg anvender i analysen, er især *præference*, *reparatur* og *overlap* relevante, og disse vil jeg nu redegøre for:

En taletur/første-pardel kan lægge op til et bestemt svar i anden-pardel (som tilsammen udgør et turpar), hvoraf responsen fra anden-pardel kan være enten præfereret eller dispræfereret (Ibid., s. 67). Det præfererede svar leveres ofte prompte, uden tøven og yderligere forklaringer, mens et dispræfereret svar ofte indledes med enten stilhed eller tøvemarkører.

Reparatur bruges, når de interagerende har problemer i at ytre, høre eller forstå det sagte, hvorfor reparatur kan findes i forskellige former, fx ved misforståelser, tvetydigheder eller som repetition. Reparatur bliver ofte indledt af tøvetyde, lydforlængelse eller selvafbrydelser (Ibid., s. 81-83).

Overlappende tale er ikke nødvendigvis udtryk for, at de talende ikke lytter til hinanden – overlap kan ligeledes være udtryk for samarbejde mellem de talende, hvor Femø Nielsen & Nielsen har defineret 15 forskellige former for overlap. Overlap kan derfor være udtryk for både samarbejde, forstyrrende afbrydelser, dominans eller decideret klodsethed (Ibid., s. 86-9).

Ved opfølgningsspørgsmål og milde eksempler på skævvridning af ytringer kan CA-begrebet om *formulation* bruges, da det er en taletur, hvor den talende opsummerer, forklarer eller udtrækker essensen af noget forudgående (Femø Nielsen, 2001, s. 169). I empirien fandt jeg eksempler på sproglige hændelser, som CA-begreberne alene ikke kunne forklare, hvorfor jeg lavede en bredere litteratursøgning efter teori til at forklare, hvordan en interviewer både kan opsummere det sagte fra interviewpersonen og efterfølgende skævvride betydningen ekstremt. Den belgiske lingvistikforsker, Geert Brône, har forsket i sproglige misforståelse, hvor *misunderstanding* er den oprigtige misforståelse og fejltolkning, mens *hyper-understanding* bruges, når en taler genlyder en ytring og med vilje ændrer på udlægningen (Brône, 2005, s. 2027). Jeg vil derfor anvende disse to begreber, *formulation* og *hyper-understanding* i afsnit 7, hvor jeg undersøger en interviewsituation fra *Ugen plus det løse med Huxi Bach*.

3.3 Humorteori

Forskning i humor inden for komedie-diskurser er et overset område i den lingvistiske forskning, idet der oftest fokuseres på semiotik eller sociokulturel forskning, når det handler om humor og komedie (Dynel, 2013, s. 23). Selvom der kan findes fælles lighedspunkter på humor i real-life diskurser og fiktive diskurser, så pointerer Dynel, at der findes en naturlig divergens, som hænger sammen med *the nature of humour*, hvori der skelnes mellem *entertaining* og *amusing* (Ibid.):

Cinematic ploys and careful construction of characters' interactions facilitate the occurrence of various humour forms sometimes based on communicative phenomena which would either be impossible in everyday discourse or, if materialised, would not carry any humorousness for any participant. This is because humour in film discourse is constructed by the collective sender in order to amuse the recipient (Ibid.)

Dynels beskrivelse af humorteori, og hvordan den kan bruges på forskellige diskurser, nævner ikke underholdningsprogrammer som *Ugen plus det løse med Huxi Bach*, der er et hybridprogram med elementer af både fiktion og real-life diskurser. Jeg har derfor ved gennemgang af empirien vurderet, at elementer fra teorien kan tilpasse og bruges til at beskrive de processer, hvor forskellige former for humor indgår. Andre elementer i teorien, fx tilpasningen til drama-diskurser, er ikke relevante og bliver derfor ikke beskrevet yderligere.

Dynel definerer to forskellige retninger inden for humorteori: 1) *the incongruity-resolution* og 2) *the superiority/disoaragement theory*. Ved incongruity theory (fremover uoverensstemmelsesteorien) kan humoren forklares, når der sker noget uventet i forhold til modtagerens kognitive repræsentationer af, hvad der kan forventes at ske (Ibid., s. 25). Uoverensstemmelsen kan ligeledes finde sted på det sproglige niveau, hvorefter modtageren anerkender den bevidste uoverensstemmelse og finder evt. kognitive løsninger, fx skjulte, underforståede eller implicitte betydninger. Forskellige krav skal dog opfyldes, før uoverensstemmelsen kan opfattes som humoristisk – konteksten skal være passende, den emotionelle stemning skal være passende, eller uoverensstemmelsen skal fremføres med en spøgfuld mine (Ibid., s. 28).

Superiority theory (fremover overlegenhedsteorien) er den form for humor, hvor man morer sig på en andens bekostning – et offer, som udstilles og nedgøres. I overlegenhedsteorien er der fokus på forholdet mellem afsenderen og offeret, hvori offeret ikke altid får mulighed for at forsvare sig (Ibid., s. 29). Humoren udfoldes på to niveauer, hvor offerets adfærd beskrives som mangelfuld, pinlig, o.l. og offeret udstilles. Når vi griner af et udstillet offer, kan det hænge sammen med en glæde og følelsen af overlegenhed gennem sammenligningen med offeret, men for at den form for humor virker, skal

tilhørerne ikke sympatisere med offeret i en sådan grad, at det blokerer de humoristiske effekter (Ibid.).

Ud over de to tilgange til humor beskriver Dynel, hvordan humor ligeledes kan involvere kreativt sprog, herunder ordspil, ironi og metaforer, udstilling af samtalepartneren, fx gennem drilleri og nedgørelse samt humor gennem parodiering, ikke-verbale ressourcer og karakterens finurlige adfærd.

3.4 De journalistiske genrer

”Et interview er en *planlagt og styret* formidling af et menneskes holdninger, argumenter, viden, oplevelser og erfaringer. Intervieweren *spørger*; interviewpersonen *svarer*. Interview er metode *og* genre.” (Strand, 2004, s. 11)

Journalistik er, som citatet viser, både en funktion og et arbejdsområde, der samles under et bredt udvalg af metoder og genrer til virkelighedsbeskrivelse, hvor journalistik ideelt leverer sandhedssøgende, uafhængig og oplysende information om samfundet til borgerne via avis, tv og radio (Medie- og kommunikationsleksikon, 2013c). De journalistiske genrer inddeles traditionelt i to typer: 1) informationsgenrerne, som informerer og beretter om hændelser og udviklinger i samfundet samt 2) opinionsgenrerne, hvor vurderinger, holdninger og fortolkninger er i fokus (Medie- og kommunikationsleksikon, 2019). Anmeldelser, lederartikler og læserbreve findes således inden for opinionsgenren, mens nyhedshistorier, features og interviews er i den informative genre. Med interviewet har journalisten mulighed for at indhente viden gennem samtale med kilder. Det journalistiske interview kan enten være et research interview, som baggrund sammen med andre journalistiske genrer eller det kan være en selvstændig genre. Som selvstændig genre kan interviewet genreinddeles efter formål, fx personinterview eller sagsinterview (Avisen i undervisningen, 2019).

Centralt i alle de journalistiske genrer er historien – den gode historie – og idéen bag. ”Den gode historie” kan ikke klart defineres, men et krav kan dog være, at den gode idé skal formidle én simpel historie, der dog kan bestå af flere lag, som interviewerens kan trække frem eller helt fjerne (Strand, 2004, s. 60).

Det journalistiske interview kan altså både fungere som metode, fx i forbindelse med research, og som genre, når der skal formidles holdninger, følelser og meninger i tv (Ibid., s. 12). I interviewsituationen er interviewer og interviewperson ikke ligeværdige, da interviewpersonen er hovedpersonen, mens interviewerens har ansvaret for interviewet og den retning, interviewet tager undervejs. Intervieweren, og i nogle tilfælde produktionsteamet bag interviewet, vil derfor have forberedt sig grundigt forud for interviewet samt have foretaget fravalg og tilvalg i forbindelse med

udformningen af spørgsmålene. I interviewsituationen vil interviewerens ligeledes skulle tilpasse sine opfølgende spørgsmål til interviewpersonens svar samt overordnet stræbe for at efterleve de journalistiske idealer om neutralitet, upartiskhed og balance (Femø Nielsen, 2001, s. 24).

I det udvalgte Ugen plus det løse-interview findes der eksempler på, hvordan der både italesættes forskellige stemmer og hvordan interviewerens og interviewpersonen veksler mellem at tale på egne vegne, andres vegne eller begge dele. Til at beskrive disse fænomener bruger jeg især Goffmans begreb om footing, som tidligere beskrevet, samt de tre talepositioner i produktionsformatet; *animator*, *autor* og *principal*. Footing bruges her til at definere den talendes grad af og former for involvering og deltagelse i interaktionen, hvor intonation, citering eller referering anvendes til at vise, at det man siger, ikke er et udtryk for ens egne ord (Femø Nielsen, 2001, s. 31). Inden for produktionsformatets terminologier kan jeg desuden gå dybere ned i hvornår interviewerens og interviewpersonen taler på egne eller andres vegne.

4. Ugen plus det løse med Huxi Bach

Inden den egentlige analyse vil jeg starte med en grundig introduktion til min valgte empiri DR2-programmet, *Ugen plus det løse med Huxi Bach*, og omstændigheder omkring programmet.

Programmet blev sendt på DR2 i perioden fra februar til november 2019 over to sæsoner med i alt 20 afsnit af hver ca. 28 minutters varighed. Som titlen antyder, så er værten på begge sæsoner Huxi Bach, som tidligere har studerede på journalistuddannelsen - dog uden at afslutte den (Børsen, 2017). Gennem en årrække har Huxi Bach arbejdet med forskellige programmer på DR, herunder både TV og radio. Ved siden af værtsrollerne på DR optræder Huxi Bach med sine egne onemanshows, og betegnes som komiker, satiriker og samfundsdebattør (Standup-komiker.dk, 2015). Som publikum kan vi derfor have en forudindtaget indstilling til, hvordan Huxi Bach agerer i sine programmer, da vi har en forventning til Huxi Bachs person som både satiriker og samfundsdebattør. Et aspekt, jeg vil tage op i den senere analyse.

DR definerer selv programmet som underholdning samt humor/satire (dr.dk, 2019), og sætter det samtidig i kategori med bl.a. Michael Schøtts *Schøtministeriet*, Jonathan Spangs *Tæt på sandheden* og amerikanske Jon Stewarts *The Daily Show*. Fælles for disse satiriske hybrid/nyheds-talkshows er, at de udadtil er ledet af en komiker, samt at de behandler samfundsproblematikker og politik (dr.dk, 2018). En mere præcis udledning af milepæle og genretræk fra de politiske satire talkshow ser jeg nærmere på i afsnit 5.

Jeg fulgte med i *Ugen plus det løse med Huxi Bach*, da det første gang blev vist i tv, og jeg havde derfor en idé om, at begge sæsoner ville følge et bestemt mønster og være forholdsvis ens i både programstruktur og indhold. Da jeg havde grundidéen til mit undersøgelsesdesign, udviklede jeg følgende analyseskema, hvorfra jeg løbende kunne tilføje fokuspunkter og observationer, mens jeg gennemså samtlige af programmets episoder.

Program: Program , sæson			
Link:			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:

I skemaet fokuserede jeg på tre ting: 'handling', 'Huxi' og 'andet', for dels at finde mønstre og dels at gøre observationer af interesse, som kunne udgøre den videre analyse. Under 'handling' har jeg noteret introklip, omtalte tematikker, reporterindslag, musikindslag og outro med rulletekster og placeret disse med tidskoder. Huxi har en central rolle som vært, og jeg valgte derfor at fokusere på hans fysiske position i programmet, hvor han enten står ved en skærm og taler eller sidder bag et skrivebord og taler. Under kategorien 'andet' har jeg noteret, når der i programmet indgik klip på skærmen, som Huxi er placeret ved siden af, samt noteret når der er interviews i indslagene. Nedenstående udfyldte skema er fra sæson 1, program 1, mens de resterende skemaer kan findes i bilag 12.2.

Program: Program 1, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_80027			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-00:55	Velkomst med snak om håndbold	Stående	Med klip
00:55-01:35	Håndbold	Stående	Med klip
01:35-05:26	Vildsvinehegnet	Stående	Med klip
05:26-05:37	Overgangsklip		
05:37-14:38	Kristendom I	Siddende	Med klip
14:38-17:15	Reporterindslag: Kirkeyoga		Med interviews

17:15-24:48	Kristendom II	Siddende	Med klip
24:48-25:02	Overgangsklip		
25:02-25:36	Overgang til musik	Siddende	
25:36-28:19	Musik: Annika Aakjær		
28:19-28:28	Huxi takker af		
28:28-28:49	Rulletekster		

Min tese om at de to sæsoner ville være ens, viste sig ikke at holde stik, da programmerne adskilte sig fra hinanden på en række punkter. Jeg vælger at gennemgå disse punkter nu, da jeg i den senere analyse kun fokuserer på ét program fra sæson 2, men jeg vil samtidig gerne vise, at programmerne ikke alle er som det udvalgte.

Fælles for begge sæsoner er intro/outro samt de små 5-10 sekunders overgangsklip, som symboliserer overgang til/fra indslag eller skift i programmets emne og tematik. Her fra stopper fællestrækkene – i sæson 1 er strukturen primært, at Huxi stående byder velkommen og taler om forskellige emner, hvorefter han skifter position og sætter sig ved skrivebordet, mens vi ser et overgangsklip. Hvert af første sæsons programmer har et reporterindslag, hvor forskellige reportere sætter fokus på en given problemstilling og interviewer centrale mennesker – fx episode 1, hvor den kvindelige reporter er taget til kirkeyoga i forbindelse med programmets problematisering af brugen af folkekirken. Reporteren udspørger yogaudøverne under øvelserne og interviewer yogainstruktøren om forskellen på kirkeyoga og almindelige yoga samt pithcer forskellige idéer om brugen af kirkens rum til præsten. Reporterindslagene er derved med til at understøtte og/eller belyse det givne programs problemstilling fra forskellige og anderledes vinkler, end vi ellers ser fra Huxis placering i studiet.

5

Inden for programmernes sidste 5-7 minutter præsenterer Huxi Bach en kunstner, som spiller ved siden af ham på scenen. I sæson 1, episode 1 er det sangerinden Annika Aakjær, som synger en satirisk

⁵ Begge billeder stammer fra *Ugen plus det løse med Huxi Bach*, sæson 1, episode 1.

Hentet d. 12. maj 2020 på: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_80027

sang vedrørende problematikkerne ved at omtale eller gøre grin med folkekirken. Fælles for de afsluttende kunstnere er, at alle sangene forholder sig til det givne programs problematisering af et emne, hvorefter spotlyset igen rettes mod Huxi Bach som takker af, mens rulleteksterne kører over skærmen. Emnerne i sæson 1 spænder vidt fra folkekirken, mad, Kina, kongehuset, klima og journalistik, hvorfor den røde tråd i emnerne er deres aktualitet på det givne tidspunkt for programmets tilblivelse og sendetidspunkt. Huxis fysiske position i sæson 1's programmer er fast – når programmerne starter, står han, men efter 5-8 minutter og et overgangsklip sætter han sig og forbliver ved skrivebordet resten af programmet.

I sæson 2 er iscenesættelsen og scenen den samme som tidligere, men Huxi er nu udelukkende siddende ved skrivebordet gennem hele programmet. Der bydes velkommen med snak om ugens aktuelle emner samt vist indslag inden programmets egentlige tematik tages op – hvor episoderne i sæson 1 behandlede flere forskellige emner, er det nu koncentreret til ét eller meget få emner pr. episode i sæson 2. Ligeledes er reporterindslagene forsvundet i sæson 2 og erstattet af indslag med Huxi selv, fx da Huxi tager til messe med alternativ behandling og interviewer forskellige behandlere eller andre mere traditionelle interviews med bl.a. politiker Peter Skaarup, influencer Marie Meier eller erhvervsmand Asger Aamund.

Da jeg ønskede at undersøge en interviewsituation med fokus på, hvordan interviewet har rod og låner fra den journalistiske genre – og hvordan interviewet bryder med genren – var det oplagt for mig at anvende et interview fra sæson 2. Interviewsituationerne i sæson 2 fremstår nemlig i langt højere grad ”seriøse” og simulerede et faktisk nyhedsinterview, end interviewene i sæson 1, som fremstår bevidst komiske og særligt overdrevne som følge af reporterens ytringer og handlinger. Efter grundig gennemgang af alle sæson 2's interviewsituationer, valgte jeg episode tre, hvor Huxi Bach interviewer Miljø- og Fødevarerminister, Mogens Jensen. Jeg så mange forskellige analysemuligheder i interviewet og transskriberede det derfor efter Femø Niensens CA-inspirerede konventioner (Femø Nielsen, 2001), hvorefter jeg med udgangspunkt i opdagelserne fra transskriptionerne valgte tre særligt saliente områder; de interaktionelle processer, journalistens rolle og iscenesættelse samt humor og genrebrud. Inden analysen har jeg dog brug for at rammesætte programmet, hvorfor afsnit 5 undersøger den danske tradition for politisk satire med fokus på milepæle og genretræk, mens afsnit 6 sætter disse genretræk i spil hos *Ugen plus det løse med Huxi Bach* og går i dybden med programmets struktur.

5. Politisk satire i Danmark

I afsnit 2.2 definerede jeg politisk satire, mens jeg her vil gå mere praktisk til begrebet og vise, hvordan den politiske satire er blevet udtrykt og har udviklet sig gennem tiden i dansk radio og tv – dog primært med fokus på Danmarks Radio fordi deres programtradition går længere tilbage end TV2 og nichekanalerne. Min redegørelse trækker på den danske professor Hanne Bruuns forskning i dansk tv-satires programudvikling siden 1968 i *Dansk tv-satire – Underholdning med kant* (Bruun, 2011). Jeg har derfor søgt alternative kilder til klarlægning af nyere satire, da der ikke er gennemført lige så grundig nyere forskning på området. I sin forskning har Bruun afgrænset sit fokus til udelukkende danskproduceret satire fra DR1, DR2, TV2 og TV2 Zulu for at skabe overblik over, hvad der er produceret af satire inden for den politiske, sociale og kulturelle kontekst (Ibid., s. 199). Jeg holder derfor min redegørelse inden for samme ramme frem mod år 2000, hvorefter andre sendeflader og producenter forekommer. Redegørelsen bliver derfor ikke fuldstændig eller udtømmende, men viser repræsentative nedslag i satiretraditionen. Når jeg har redegjort for udviklingen, samler jeg op på genretrækkene og fokuspunkterne til den videre analyse af den udvalgte episode af *Ugen plus det løse med Huxi Bach*.

5.1 Før 1980

Den overordnede programtradition i Danmark startede som bekendt med public-service-kanalen Danmarks Radio (DR) inden tv-monopolet blev brudt af TV2 i 1988. DR sendte deres først satiriske tv-underholdning, programmet *Hov-Hov*, om lørdagen i perioden 1968-1970 (30 programmer). Programmet og den efterfølgende tradition er inspireret af komedieformen, hvor selvstændige sketches bindes sammen af en ramme, som kan være mere eller mindre udfoldet og afgørende for seriens indhold (Bruun, 2011, s. 12). Den tidligere tids tv-underholdning var præget af varietéshows, quizzer og solistoptrædere, som i den offentlige debat blev betegnet som værende både meningsløse og politisk konservative (Ibid., s. 33). Bag kritikken stod bl.a. de kulturradikale forfattere, Villy Sørensen og Klaus Rifbjerg, samt kulturkritikeren, Torben Brostrøm, der så underholdningen som en fortsættelse af den ”kulørte debat” fra 1950’erne, hvor tegneserier og den brede befolknings (litterære) smag var centrum for debatten. Kritikkerne ønskede mere fokus på de kulturpolitiske debatter, og tv-branchen ønskede underholdning, som ikke var afhængig af underholdningsbranchens kunstnere. Den nye underholdning, satiren, havde en kritisk attitude og en referentiel dimension, der gav programmerne den dybde, som tidligere havde været savnet – og samtidig bibeholdt de underholdningsværdien.

Hov-Hov gav en satirisk fremstilling af danskerne, den danske kultur, aktuelle begivenheder og magtens personer og institutioner. Det politisk-satiriske ses fx i DR Bonanzas klip fra udsendelsen den 31. december 1970, som indledes med en ”nyhedsoplæser”, der læser overskriften *Cleo og Erhard, når de er allermest positive* med henvisning til politiker Erhardt Jakobsen og bakkesangerinden Cleo. Der stilles efterfølgende om til en stue, hvor figuren forestillende Cleo skænker kaffe til journalister, mens ”Erhardt” sidder over for hende og taler. I stuen kritiserer ”Erhardt” socialdemokratiet, som den virkelige Erhardt ellers var et fremtrædende medlem af (danmarkshistorien.dk, 2019). I 1970 var *Hov-Hov* refleksioner over virkeligheden og satire om ugen der gik (DR Bonanza, 1970). I 2020 hvor vi ved, at Erhardt Jakobsen brød med Socialdemokratiet i 1973, bliver programmet og ”Erhardts” kritik af Socialdemokratiet mere end blot satiriske gætterier, men satirisk indhold med substans, da holdet bag programmet havde fundet en egentlig og aktuel problemstilling, som de har gjort satirisk i programmet. Klippet fremstår yderligere satirisk, da det går op for seeren, at både ”Cleo” og ”Erhardt” spilles af skuespilleren, Buster Larsen.

6

Den efterfølgende lørdagsunderholdning, *Uha-uha* (1972-1975) og *Ikk'* (1978-79), står som grundpillerne i den danske satiretradition, der trækker tråde til nutidens underholdning (Bruun, 2011, s. 33). Desuden skal det nævnes, at DR før *Hov-Hov* havde erfaringer med satire i radioform, bl.a. programmerne *Søndagsjournalen* (1966) og *Holdningsløse Tidende* (1967-75), som var inspireret af engelske BBC's tidlige satireserier, såsom *That Was The Week That Was*.

5.2 Mellem 1980-2000

Efter monopolbruddet i 1988 kom der selvsagt konkurrence til DR's programudbud og flere programmuligheder for seerne, men især fra midten af 1990'erne skete der en voldsom vækst i mængden af programmer og satireserier, som udtryk for de to public-service-kanalers nye supplements- og nichekanalers lancering (Bruun, 2011, s. 35). Programtraditionen frem mod

⁶ Billederne stammer fra programmet *Hov-Hov*.

Hentet d. 12. maj 2020 på: <https://www.dr.dk/bonanza/serie/361/underholdning-klip/53018/hov-hov>

slutningen af 1990'erne var domineret af den politisk satire, men blev nu yderligere forgrenet med den sociale satire, som kom til at dominere satireprogrammerne i en længere periode.

I både den sociale og politiske satire er parodien et ofte brugt redskab, som især ses i DR-serien *Klikk* (1984-87), hvor den tilbagevendende sketch om Firkløverfamilien behandler Firkløverregeringen, som regerede i Danmark i 1982-88. Med sketchen er der tale om en dobbeltparodi, da sketchen ligeledes er en pastiche over eventyret om De tre små grise. Sketchen starter med en barnlig og godnathistorie-præget tegning af et bondehus, hvorefter vi møder de fire karakterer – ministrene fra regeringen spillet af seriens fire skuespillere (Mediastream.dk, 1987).

Skuespillerne er klædt ud og placeret i det barnlige univers og opfører sig alle som børn, der har svært ved at enes (Bruun, 2011, s. 70). Det forskruede og groteske univers, hvor politikerne bruger deres energi på at skændes frem for at lege, dvs. handle politisk og regere landet, trækker referencer til konkrete konflikter og politiske tiltag. Brodden er derfor rettet mod politikere, som er mere interesseret i at bevare magten for magtens egen skyld end i at bidrage med løsninger af landets egentlige problemer (Ibid., s. 71).

Centralt i den danske politiske satire er kombinationen med inspirationen fra britiske sketchshows, komedier og ugeaktualitet, som vi så med 1970'ernes *Hov-Hov*. Et koncept, som består frem mod DR's lørdagsunderholdning i 1990'erne, *TV-Ansjosen* (1995-98), der er bygget op omkring en pastiche af de traditionelle nyhedsmedier. Programmerne starter med "nyhedsoplæseren", der læser aktuelle overskrifter fra ugen inden der stilles om til studiet, hvor de fire værter byder velkommen. Undervejs i programmerne skiftes der til forskellige slags klip, fx et klip fra folketingsalen, hvor værterne fra studiet taler ind over og simulerer alternativ tale fra folketingsmedlemmerne (DR Bonanza, 1997). Tonen i nyhedsstudiet er seriøs, mens det sagte har en satiriske undertone. Blandt mellem de virkelige klip er også sketches, fx da de fire skuespillere er udklædt og karikeret foregiver at være fra Enhedslistens gruppemøde. Senere i programmet stilles yderligere skarp på den politisk kritik gennem satire, da programmet overgår til sketchen "Grønlandsk-TV", som har temaaften om

⁷ Billederne stammer fra programmet *Klikk*.

Hentet d. 12. maj 2020 på: <http://hdl.handle.net/109.3.1/uuid:633040c4-fe8f-40a7-a82e-0704bce5a2ef>

Danmark og alkohol. I studiet er den (udklædte) grønlandske vært i nationaldragt, mens hun læser nyheder på vrøvle-grønlandsk, hvoraf vi forstår, at udsendelsen skal handle om den danske (forhenværende) politiker Hans Engel, som i stærkt beruset tilstand er kørt ind i en betonklods på Helsingør-motorvejen. Med sig i studiet har værten en grønlandsk antropolog (ligeledes en skuespiller), som har været udsendt til Danmark i 14 år, og sammen taler de om, hvorfor de danske politikere drikker – begge på vrøvl-dansk/grønlandsk. Det satiriske i indslaget er derved, at lade danskere klædt ud som grønlændere bruge de danske fordomme om grønlændernes høje alkoholforbrug på danskerne selv (Bruun, 2011, s. 51). Eksperten svarer fx, at det er en fordom, at danskerne skulle have et specielt alkohol-gen, men at vi – danskerne - kun drikker til højtiderne – ”påske, pinse, jul, fastelavn og weekend”. Satiren retter sig derved opad i samfundshierarkiet, hvilket gør den egalitær, men eksemplet her er også rettet mod at vise magtens virkemåde, hvor den menige borgers hykleri, autoritetstro og u-informerede politiske ræsonnementer udstilles (Ibid., s. 52).

Professor og medieforsker Hanne Bruun beskriver, hvordan satiren i 1970'erne blev sendt i bedste sendetid lørdag aften og gjorde grin med politikere og samfundets spidser, mens det første skred væk fra den politiske satire skete i starten af 1990'erne, hvor tv-stationerne begyndte at gå op i seertal (videnskab.dk, 2011). Den politiske satire havde ikke så høje seertal som forventet og man valgte derfor at skifte de dyre, politiske satireprogrammer ud med medie- og social satire og billigere programmer. De nye programmer blev ligeledes flyttet til den nye kanal, DR2, hvor unge – og derfor billigere – komikere kunne afprøves og få chancen for at starte deres karriere.

5.3 Efter 2000

Medie- og socialsatiren begyndte at fylde i slutningen af 1990'erne og op gennem starten af 00'erne med DR2-programmer som *Casper og Mandrilaftalen* (1999), *Banjo's likørstue* (2001-02), *Drengene fra Angora* (2004) og *Wulffmorgenthaler* (2005) samt TV2 programmerne *Lex og Klatten* (1997-98) og *Kongeringet* (1998-2001). Den politiske satire faldt i baggrunden, men dermed ikke sagt, at perioden ikke har eksempler på forskellige former og udvikling inden for politisk satire.

Nu, i satirens anden epoke – som indtoget af den sociale satire fra 1990'erne og 2000'erne markerer - er parodien forladt til fordel af genrepastichen, som æstetisk redskab til at skabe den satiriske brod (Bruun, 2011, s. 72). Et eksempel herpå er *Berthelsen – de uaktuelle nyheder* (2002), som blev sendt på DR2. I den nye epoke rykkede genren ”tv-nyheder” ind på lige fod med satiren, hvorved det komiske bliver de uforeneligheder, der opstår, mellem publikums genremæssige forventninger til tv-nyhedsgenren og det, der sker i mange af sketchene (Ibid.). Programmet er iscenesat som et tv-nyhedsprogram med det traditionelle skrivebord, det travle redaktionslokale på

skærme i baggrunden og det æstetiske layout. Programmet indeholdte også de elementer, seeren forventer af et nyhedsprogram; oplæsning af overskrifter ved udsendelsens begyndelse, live-reportage fra begivenheder og studieinterviews med inviterede gæster. Værten, Mikael Berthelsen, var i jakkesæt og sad med en kuglepen i hånden, mens han blev filmet lidt nedefra, hvilket iscenesætter hans og programmets autoritet i rollen som samfundsinstitution for journalistiske nyheder (Ibid.). Programmerne fulgte derved alle genremarkørerne, men det blev præget af besynderlige nyhedskriterier, hvor personlighedspræget satire og inddragelsen af virkelighedens aktører blev inddraget. Bruun peger på, at seriens afvigelser især forekom ved de forventninger, publikum typiske ville have til et tv-nyhedsinterview (Ibid., s. 55). I første program af sæson to interviewer Mikael Berthelsen den unge næstformand i Dansk Folkepartis ungdomsorganisation, Morten Messerschmidt, i relation til Messerschmidts nye forening – *Foreningen af kritiske licensbetalere* (DR Bonanza, 2002). Messerschmidt introduceres efter de genremæssige forskrifter, hvor sagen rides op af nyhedsværtens speak og relevante videoklip. Ved interviewets start beder Berthelsen Messerschmidt om at protestere, hvis han på noget tidspunkt under interviewet føler, at Berthelsen optræder med politisk bias – og hvis det sker, skal Messerschmidt smække Berthelsen over fingrene med en lineal, hvilket Messerschmidt dog nægter. Berthelsen stiller derefter det første spørgsmål med nyhedsinterviewsdiktion og stenansigt: ”Hvad er formålet med Foreningen af kritiske licensbetalere, dit højreorienterede svin?” Messerschmidt tøver og beder om spørgsmålet igen, som Berthelsen leverer med samme ansigtsmimik, udtryk, tone og ordlyd. Messerschmidt svarer kort og det næste spørgsmål fra Berthelsen har samme påtale ”Dit højreorienterede svin” tilknyttet. Messerschmidt afviser at bruge linealen, hvorefter Berthelsen tager en maskine med elektroder frem. Han sætter en elektrode i tindingen og instruerer Messerschmidt i, at han skal give ham stød, hvis Messerschmidt føler, at Berthelsen overskrider den objektive grænse. Berthelsen stiller derefter spørgsmålet for tredje gang, men stopper Messerschmidt efter to sekunders taletid. Messerschmidt protesterer mod de urimelige betingelser, som Berthelsen forsikrer ham om, er de betingelser, alle hans gæster får.

8

⁸ Billederne stammer fra programmet *Berthelsen – de uaktuelle nyheder*. Hentet d. 12. maj 2020 på: <https://www.dr.dk/bonanza/serie/398/bertelsen---de-uaktuelle-nyheder/26817/bertelsen---de-uaktuelle-nyheder-18>

Programmerne med Mikael Berthelsens personlighed og komiske talent i rollen som ”sig selv” og inddragelsen af virkelighedens aktører tilførte satiren en spænding mellem det manuskriptlagte og det spontane (Bruun, 2011, s. 57). Bruun påpeger derved, at *Berthelsen – de uaktuelle nyheder* var med til at ændre den politiske satire – især med tilføjelsen af den mediasatiriske dimension gennem genrepastichen.

Her i satirens anden epoke har programmerne altså gennemgået en række kvalitative forandringer, hvor vægten på komikerpersonlighederne fra stand up-scenen og eksperimenterende komikerprogrammer er øget betragteligt (Ibid., s. 53). Den politiske satires afsender er derved mere personliggjort og sat i tæt forbindelse med satiremagerens holdninger, hvor institutionen bag programmet er trådt et skridt tilbage. Den personlighedspræget politiske satire blev også afspejlet i valget af programtitler, fx *Berthelsen – de uaktuelle nyheder* (2002), *Gintberg Show Off* (DR2, 2000-01) og *Gintbergs store Aften* (Zulu, 2005). Den nye satire inddrog også virkelighedens aktører, som interviewet med Morten Messerschmidt i *Berthelsen – de uaktuelle nyheder*, hvor en aktuel begivenhed blev brugt som rekvisit i den politiske satire.

I starten af 10’erne beskrev Bruun, hvordan den politiske satire helt forsvandt fra DR efter flytningen af satire fra DR1 til DR2 og indtoget af medie- og social satire (videnskab.dk, 2011). Mediasatiren blev et hit, fordi seerne har en klar fornemmelse af, hvad der kendetegner de forskellige tv-genrer – og det uventede er derfor sjovt. Bruun påpegede ligeledes, at den danske satire havde mistet noget vigtigt, fordi den ikke længere ramte så bredt som tidligere. DR havde selv i 2011 et mål om at få den politiske satire med substans tilbage i tv-underholdningen (Berlingske, 2011), hvorfor der især på DR2 i slutningen af 10’erne sås en ny form for programmer – det satiriske nyhedstalkshow.

I Jonathan Spangs *Tæt på sandheden* (DR2, 2017-) blandes komik og nyhedshistorier, som angiveligt får nyhedshistorierne til at glide lettere ned, og programmer lader til at have ramt balancen mellem vært, kanal og seere (dr.dk, 2018). Denne type programmer trækker desuden tråde til de store amerikanske talkshows, såsom *The Daily Show* med Jon Stewart (1999-2015) og *Last Week Tonight with John Oliver* (2014-). Før DR kom med på trenden, startede komikeren Michael Schøt på Facebook (og sidenhen YouTube og podcast) under titlen *Schøtsministeriet* (2014-), hvorfra han ugentligt holder en tale omkring et udvalgt politisk emne eller aktuelle begivenheder.

Andre medier har ligeledes fået øjnene op for den politiske satire, hvor bl.a. *Rokokoposten* (2010-) kan nævnes. Det er et satirisk nyhedsmedie med falske nyheder, som udgives dagligt bl.a. via Jyllands-Posten, Berlingske og Facebook. Rokokoposten er opbygget som et traditionelt avismedie

med sektionerne indland, udland, kultur, m.v., hvorfor satiren, udover at være politisk, ligeledes kan beskrives som medie- og social satire. Dagens historie (pr. 22. marts 2020) handler fx om, hvordan brugen af tegnsprogstolke under pressemøderne ved Corona-krisen har ført til, at *Tre ud af fire danskere nu taler glimrende tegnsprog*⁹. Overskriften har en tydelig politisk henvendelse oven i den sociale dimension samtidig med at historien emmer af overdrivelse, hvilket netop er Rokokopostens mission.

På radiofronten har der ligeledes været eksempler på politisk satire, hvor Radio24syv i 2015 startede programmet *Den korte radioavis* med hovedpersonerne den fiktive seniorkorrespondent Kirsten Birgit Schiøtz Kretz Hørsholm – spillet af Frederik Cilius – og dennes nyhedsredaktør Rasmus Bruun, der spillede en fikcionaliseret udgave af sig selv. Ekstern lektor på Københavns Universitet for Kunst og Kulturvidenskab, Dennis Meyhoff Brink, beskrev ved programmets ophør i november 2019, hvordan programmet havde været en gave til demokratiet (videnskab.dk, 2019). Med programmet blev der brugt forskellige satiriske greb, som gjorde, at lytterne blev usikre på, hvad der var virkeligt, og hvad der var fiktion – hvilket trænede lytterne i at være mistænksomme over for det, de hørte (Ibid.). En evne, som Meyhoff Brink anser for både sundt og nødvendigt i tiden med fake news og spindoktorernes indflydelse på politik. Dertil understreger Bruun, at satiren netop skal gøre grin med dem, der har magten, men hun er ligeledes opmærksom på, at satiren kan gøre os til kynikere og opdrage til mangel på empati, fx når programmer som *Den korte radioavis* opdigter historier om politikers privatliv eller direkte lyver om begivenheder (Ibid.). De to medieforskere er dog enige om, at programmet udfyldte et hul i den danske satire, idet et landsdækkende medie bragte en så kritisk form for politisk satire. Programmet var med til at kickstarte bølgen af den nye politiske satire ved at afsløre og udstille hykleri, som rigtige journalister ofte ikke lykkes med, fordi politikerne er blevet for dygtige til at manipulere og undlade at svare på kritiske spørgsmål (Ibid.). Ved at bruge to fiktive roller har de to satirikere haft mulighed for bl.a. at snakke interview-”ofrene” efter munden og derved anspore dem til at sige ting, de ellers ikke ville have sagt (Ibid.).

5.4 Opsummering

På overfladen har den politiske satire i dansk tv og radio ikke ændret sig synderlig gennem de sidste 50 år. Størstedelen af nutidens politiske satire trækker tråde tilbage til dels de første eksempler fra DR og dels fra den britisk tradition. Nuancerne ses dog, når man skraber i overfladen:

⁹ Hentet d. 22. marts 2020 på: <https://rokokoposten.dk/2020/03/22/efter-corona-pressemøder-tre-ud-af-fire-danskere-taler-nu-glimrende-tegnsprog/>

Før 1980 indeholdt de politiske satireprogrammer en satirisk fremstilling af den danske kultur, aktuelle begivenheder og magtens personer og institutioner, hvilket *Hov-Hov* eksemplificerede. Programmet var en pastiche på et traditionelt nyhedsprogram, hvor en nyhedsoplæser læser aktuelle eller delvist aktuelle overskrifter, som bliver ”udlevet” gennem forskellige sketches. Klippet fra *Hov-Hov* tager udgangspunkt i den kendte politiker Erhardt Jakobsen og bakkesangerinden Cleo, hvor skuespilleren, Buster Larsen, spiller begge. Programmet fra 1970 griber fat i aktuelle spekulationer om, hvorvidt Erhardt Jakobsen var på vej væk fra Socialdemokratiet, som den virkelige Erhardt forlod tre år senere i 1973.

Efter 1980 gik satiren delvist væk fra pastichen til fordel for parodien, som jeg eksemplificerede med serien *Klikk* og sketchen om Firkløverfamilien i 1987. I eksemplet var også en dobbeltparodi i pastichen over eventyret om *De tre små grise* og virkelighedens firkløverregering, som regerende Danmark i årene 1982-88. Pastichen over nyhedsgenren var dog tilbage i 1990’erne med *TV-Ansjosen*, hvor de fire ”studieværter” skifter mellem traditionel nyhedsoplæsning og sketches, som eksemplet med *Grønlandsk-TV*, der retter sig opad i samfundshierarkiet, og udstiller de danske fordomme om grønlandernes alkoholforbrug mod dem selv – alt sammen på baggrund af forhenværende politiker Hans Engels alkoholpåvirkede trafikuheld. Satiren, for begge perioder, er primært placeret fredag og lørdag i bedste sendetid, hvilket kom til at ændre sig med DR og TV2’s nicheskanaler og det ændrede fokus fra politisk til social satire.

Efter 2000 er parodien igen nedadgående og erstattet med den eviggyldige pastiche på de traditionelle nyhedsmedier, som bl.a. *Berthelsen – de uaktuelle nyheder* viste. Satiren udtrykkes gennem de uforeneligheder, der opstår mellem de genremæssige forventninger til tv-nyhedsgenren og det, der sker i sketchene. Undervejs i den politiske satires historie er skuespillerne erstattet med komikere og satirikere, der oftest ”spiller” sig selv, hvilket yderligere påvirker seerens forventninger til programmerne. Fra midten af 2010’erne begyndte en ny bølge af politisk satire for alvor med bl.a. *Den korte radioavis*, *Schøtsministeriet* og *Rokokoposten*, mens Danmarks Radio først rigtig kom med i 2017 med Jonathan Spangs *Tæt på sandheden*.

Med den historiske gennemgang af politisk satire i danske medier overstået, påbegynder jeg nu analysen af *Ugen plus det løse med Huxi Bach*. I analysens første del sammenholder jeg programmet med genretrækkene og fokuspunkterne fra den historiske tradition samt mine iagttagelse fra analyseskemaet. Anden del fokuserer på en interviewsituation efter de journalistiske forskrifter og (brud på) genretræk.

6. Politisk satire i Ugen plus det løse med Huxi Bach

Den politiske satire i Danmark har været domineret af forskellige former for pastiche og parodier, som anvist i afsnit 5, men hvordan skriver *Ugen plus det løse med Huxi Bach* sig ind i den tradition? Jeg har tidligere påvist, at programmerne i de to sæsoner adskiller sig fra hinanden, hvorfor jeg nu blot vil fokusere på det udvalgte program – episode 3 fra sæson 2.

Med inspiration fra medieprofessor Hanne Bruuns analyse af Natholdet og talkshows (2018), har jeg valgt at foretage en dybdegående medieanalyse ud fra mit analyseskema (bilag 12.2) samt anvende participation framework inden vurdering og delkonklusion af, hvorvidt programmet viderefører traditionen for dansk politisk satire. Da programmet er en pastiche over et traditionelt nyhedsmedie, vælger jeg at bruge analytiske redskaber og termer fra den journalistiske genre, som jeg ligeledes genanvender i afsnit 7 ved interviewsituationen.

6.1 Opsamling på analyseskema

I afsnit 4 beskrev jeg, hvordan jeg i de indledende undersøgelser udviklede mit analyseskema (bilag 12.2), hvori jeg har noteret observationer angående programmets handling, Huxis placering, gøren og laden samt andre interessante iagttagelser, fx interviewsituationer eller særlige situationer. Skemaet er udviklet med inspiration fra Harms Larsen (2003) og Bruun (2018), som begge behandler tv-analyse fra forskellige vinkler. Harms Larsen beskæftiger sig især med underholdningshybrider, altså blandingen af forskellige kendte (underholdnings)genrer, som primært drives af *selskabelighed*. Idet *Ugen plus det løse med Huxi Bach* ikke, i den klassiske forstand, har gæster i studiet, og derfor ikke har fremdrift mellem 'vært' og 'gæst', vurderede jeg, at denne type analyse alene ikke var tilstrækkelig. Bruun fokuserer på TV2-programmet, Natholdet, som løst kan sammenlignes med *Ugen plus det løse med Huxi Bach*, idet hybrid mellem talkshow, satire og journalistiske genrer også her er fleksibelt (Bruun, 2018, s. 180). Mit analyseskema tager derfor højde for uforudsigeligheder, som de to tidligere analyseformer ikke gør, idet der med *Ugen plus det løse* er tale om en forholdsvis ny hybrid, som der ikke tidligere er lavet konkrete analyser omkring. Det udfyldte skemaet for den pågældende episode er derfor som følger:

Program: Episode 3, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_137832			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-12:43	Velkomst med snak om sidste uges interview med Lenny Pihl, dystre stemning i	Siddende	Med klip

	folkettinget, finansloven og klima I		
12:43-13:43	Dan Jørgensen vs. Martin Luther King		Indslag
13:43-14:56	Klima II og ligestilling I	Siddende	Med klip
14:56-14:58	Overgangsklip		
14:58-18:32	Huxi interviewer minister Mogens Jensen om ligestilling		Interview
18:32-18:34	Overgangsklip		
18:34-26:14	Ligestilling II	Siddende Illustration via dukketeater	Med klip
26:14-28:35	Indslag: Brandkvinde		Indslag i studiet
28:35-29:00	Huxi takker af	Siddende	
29:00-29:22	Rulletekster		

6.2 Sæson 2, episode 3

Efter den korte opsummering og introduktion til episoden af Ugen plus det løse starter jeg nu på den egentlige analyse af episodens struktur og indhold.

Sæson to af *Ugen plus det løse med Huxi Bach* er bygget op efter en bestemt struktur med intro, velkomst med snak om ugens aktuelle begivenheder, indslag med klip fra andre nyhedsmedier – ofte i redigeret form, indslag med interview, indslag på scenen – ofte musikalske indslag og afslutning. De enkelte programmer følger et bestemt og aktuelt tema, som belyses fra forskellige vinkler gennem de forskellige indslag og forskellige former for interviews.

Forløbet i episode 3 er opbygget således:

	Handling	Tidskode
1. Intro	Jingle og logo	00:00-00:15
2. Velkomst	Huxi byder velkommen med snak om ugens aktuelle begivenheder og opsamling efter sidste uges program. Der bliver vist forskellige – redigerede og uredigerede – klip samt introduceret til dagens tema om ligestilling	00:15-14:56
3. Interview	Huxi interviewer minister Mogens Jensen om hvorvidt der er ligestilling i ligestillingsministeriet samt efterfølgende og opsamlende kommentarer tilbage i studiet	14:56-26:14
4. Indslag	Indslag om ligestilling for brandmænd og –kvinder ved skuespiller Ditte Ylva	26:14-28:35
5. Outro	Huxi takker af i overgangen til rulletekster og afslutning	28:35-29:22

Første del af alle programmerne, på tværs af begge sæsoner, er ens med samme jingle, logo og billeder, hvorfra der i sæson 2, episode 3 stilles om til studiet, hvor Huxi sidder ved skrivebordet på

scenen. I programmets anden del samler Huxi op på ugens aktuelle begivenheder gennem monolog og klip fra andre nyhedsmedier, hvilket jeg vender i afsnit 6.4. I programmets tredje del interviewer Huxi ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling og minister for nordisk samarbejde, Mogens Jensen, hvilket jeg behandler selvstændigt i afsnit 7. Fjerde del af programmet er et af indslagene på scenen, som omhandler og behandler flere af programmets pointer. Dette vil jeg ligeledes returnere til i afsnit 6.4. Afslutningsvis takker Huxi af ved programmets afslutning og rulleteksterne lukker programmet.

6.3 Frames og footing

Gennemgående i programmet taler Huxi på sine egne og/eller produktionsholdet/programmets vegne, hvorved hans rolle i produktionsformaet bliver svævende og svær præcis at placere. I eksempler, hvor Huxi klart taler på sine egne vegne, indtager han alle produktionsformatets tre roller, mens andre eksempler hvor hans tales ophav er mere tvivlsomt, såsom tale, der ikke lyder spontan, indtræder Huxi primært som produktionsformatets animator. I disse eksempler bliver produktionsholdet bag programmet til formatets author, mens selve programmet og DR indtræder som principal, idet disse får styrket – eller i nogle tilfælde svækket – deres position af animatorens/Huxis ytringer.

Ved 04:40 begynder klippene omkring udkastet til den nye finanslov, hvori Huxi starter i den svævende rolle, og hans præcise placering i produktionsformaet er udefineret. Efter klippet med Nikolai Wammen og den nye finanslov, som bliver leveret med lastbil til Finansministeriet, begynder Huxi med ”Jeg har et par spørgsmål”, hvorfra hans rolle bliver tydeligere defineret. ”Jeg” placerer hans næste tale og spørgsmålene i, at han nu taler på sine egne vegne. Huxi taler ligeledes direkte henvendt til Nikolai Wammen ved at citere ham, hvorfor Huxi skifter i sin footing både gennem intonation og den åbenlyse efterligning af Nikolai Wammens præcise ordlyd i klippet, som følgende transskriptionsklip viser:

1	HB	Og vigtigst
2		Jeg ved godt at du er ny i jobbet som finansminister Nikolai Wammen men den der begejstring den er du simpelthen nødt til at skrue ned for
3		Ikke mindst i samme sætning som nu skal jeg jo snart være far igen
4		Jeg kan garantere dig at din kone <u>ikke</u> synes at en fødsel er det samme som at bære fire telefonbøger ud af en lastbil

Efter klippet med Nikolai Wammen fortsætter Huxi med kritik af det nye katalog med regerings 170 nye lovforslag. Ved at referere til denne udgivelse skifter Huxi kortvarigt footing, idet ”navngiven

bog, artikel eller rapport” citeres (Femø Nielsen, 2001, s. 38). Tilbage i sin ”egen” rolle i produktionsformatet taler Huxi om allerede kendte lovforslag, såsom forslaget om dyrere cigaretter samt et forslag mod at sælge skoleopgaver. Huxi ændrer her sin intonation med ordene ”Skide tak, børnenes statsminister”, hvorfor han igen har ændret sin footing. Den uventede ændring og ytring overrasker publikum, som kvitterer med latter.

I forlængelse heraf skifter Huxi efterfølgende footing og produktionsformatsrolle et utal af gange (se transskriptionsklip): Huxi starter neutralt i alle produktionsformatets roller i første ytring, som ved refereringen til det konkrete lovforslag, skifter hans footing kort inden han i anden ytring er tilbage på egne vegne. I footingskiftet ligger også, at Huxi indtræder som animator, mens authoren og ophavsmanden til teksten er Socialdemokratiet, som får styrket deres position gennem animatorens oplæsning. I

1	HB	Og så var der en ting der stak ekstra i øjnene fordi et af lovforslagene lyder nemlig sådan her Ændring af lov om aktiviteter i det ydre rum
2		Jamen I kid you not
3		Regeringen vil indføre et og jeg citerer igen Begrænsning af ikke-statslige større raketopsender og opsendelser af rumgenstande
4		For det første er det en presserende sag det her
		((Publikum griner))
5		Jamen jeg er med på at der er 170 forslag her men alligevel altså man må jo forestille sig at socialdemokraterne har siddet til et møde og ligesom smidt forslag på bordet
6		Ret til tidlig tilbagetrækning
7		Den er god den tager vi
8		Øh klimalov
9		Den er også god. På listen med den. Er der andre forslag
10		Øh jeg synes at vi skal sætte en stopper for det store problem med at almindelige danskere sender raketter og rumgenstande ud i det ydre rum
11		Rigtig godt. Lad os da få den på listen
12		Jamen hvad er regeringen ude på
13		De vil forbyde os borgere at sende raketter op og det kan jo kun betyde en ting
14		=at de selv pønser på at sende raketter op
15		Jamen altså vil Mette Frederiksen gå Donald Trump i bedene og lave en dansk Space Force

tredje ytring skifter Huxi igen undervejs ved at citere det konkrete lovforslag, inden fjerde ytring igen er tilbage til Huxis egne ord. I femte ytring bliver det tydeligt, at Huxi nu har indtaget alle produktionsformatets roller, idet han siger ”jeg”, men herefter sker der noget interessant: I sjette ytring ændrer Huxi sin intonation, mens han ser mod sin højre side og taler, og skifter derved footing til ”anonym person, der ikke karakteriseres” (Ibid.). Ved syvende ytring vender Huxi sig mod sin venstre side, idet hans stemme igen ændrer sig, og en ny anonym footing-stemme tager over. Tilbage mod højre i ottende ytring med endnu en ny footing-stemme, mens stemmen fra syvende ytring er tilbage i niende ytring. I 10. ytring introduceres endnu en footing-stemme, som er mere obskur og særpræget end de tidligere, hvilket understreger Huxi og produktionsformatets pointe om, at forslaget er absurd og underligt. Den uventede og særlige intonation får også den ønskede effekt, da publikum griner, mens Huxi taler. ”Den socialdemokratiske ordstyrer”-footingstemme fra syvende ytring er tilbage i 11. ytring, hvilket markerer afslutningen på Huxis footingskift, hvorfra han igen indtager en neutral footing og sin egen svævende rolle i produktionsformatet. Huxi bruger i eksemplet footingskiftene til at skabe uventede – og derfor for seerne sjove – ytringer, og kører det absurde i

lovforslaget endnu længere ud, da han i ytring 12-15 filosoferer over, hvad regeringens plan må være med forslaget. Joken bliver taget så langt ud, at han formoder, at regeringen og Mette Frederiksen vil oprette et Space Force, hvorefter der vises klip med Donald Trump, og Huxi slutter af med at pointere, at vi ikke er klar til Space Force DK.

6.4 Programmets forskellige indslag

Ud fra det udfyldte analyseskema samt utallige gennemsyn af programmet, har jeg lokaliseret fire forskellige typer af indslag, som i det følgende bliver gennemgået og analyseret. Den første type er programmets egen produktion af indslag – interview og klip, som er filmet og klippet på forhånd, hvortil Huxi introducerer til indholdet af klippet og efterfølgende kommenterer på klippet. Anden type klip er lån fra andre (nyheds)medier, som Huxi primært bruger til at fremsætte eller understrege en pointe. Den tredje type klip stammer ligeledes fra andre nyhedsmedier, men når de bliver vist i programmet, er de tilsat yderligere lyd, grafik eller anden tilføjelse, der igen skal understrege den pointe, som Huxi og programmet søger at fastsætte. I den sidste type af identificerede indslag foregår handlingen på programmets scene, hvilket der findes to forskellige former for i episode 3; Huxi spiller dukketeater og et besøg fra brandkvinden. Begge sketches omhandler episodens centrale tema om ligestilling, og indvirker derfor til at belyse tematikken fra to forskellige vinkler.

6.4.1 Programmets egne indslag

Af programmets først indslags-klip henvises der til det forudgående afsnit, hvori Huxi har interviewet reality-personligheden, Lenny Pihl (LP), til en snak om at stole på andre mennesker, kviklånsfirmaer og ansvarlighed, når man som kendt personlighed reklamerer for produkter og virksomheder. Efter klippet påpeger Huxi, at han havde en god fornemmelse omkring udfaldet af deres interview, men stiller efterfølgende om til et nyt indslag, som viser en Instagram-story fra LP, som igen reklamerer for et nyt produkt – denne gang et tandblegningsprodukt. Huxi taler direkte til LP ”Jeg stolede jo på dig”, men viser så igen et klip, som er optaget efter det oprindelige interview. I klippet viser LP, at han ikke har taget påtalen seriøst eller måske ikke forstået alvoret i situationen med lånefirmaer, som har skjulte og forhøjede takster for lån af penge:

1	LP	Men altså hvis det bare er lige sådan her ikke og man manglede 10.000 og lige har en god fodboldkamp til to gange pengene og så får man lige 20.000 tilbage og så skal man bare lige lægge de der <u>bum</u> til side og så har man lige 5.000 til sig selv det er hygge
2	HB	Jo man ((griner))
3	LP	Deet ((griner)) Ej nu hygger vi sgu
4	HB	Lenny

I første taletur opstiller LP en udregning, som for ham kan retfærdiggøre, hvordan og hvorfor man kan låne penge af kviklånsfirmaer og finansiere tilbagebetalingen – endda med et overskud. I LP's udregning ligger, at man skal satse et større beløb på en fodboldkamp og være heldig nok til at vinde pengene dobbelt tilbage for at have råd til at betale det oprindelige beløb retur. Da Huxi tager taleturen, når han kun til den tøvende form for konjunktion ”Jo men” inden han griner højt. LP overtager taleturen og griner selv med, hvortil vi må formode – grundet efterspillet – at han griner, fordi Huxi griner. Idet vi som seere ved, at LP senere samme dag laver endnu en reklamevideo, har han formentlig ikke har forstået Huxis budskab, og tager derfor ikke pointen om farligheden ved kviklånsrenterne seriøst.

I første klip etablerer Huxi omstændighederne og opsætter en fremdriftscurve, som underbygges af de efterfølgende kommentarer. I næste klip påpeger Huxi, at LP altså ikke har lært lektien, da Instagram-storien ser ud til at være optaget senere samme dag som deres interview. Det absurde heri får publikum til at grine. Huxi bygger derved op mod pointen, som leveres gennem det sidste klip og Huxis rysten på hovedet, da klippet slutter. Afslutningsvis pointerer Huxi, at Lenny skal ”komme hjem”, underforstået at han skal blive mere fornuftig, og publikum griner. Satiren og humoren i Lenny Pihl-klippene kan forklares gennem overlegenhedsteorien, idet Huxi udstiller sit offer – LP – til underholdning for publikum, som kvitterer med grin. Huxi selv griner også med, hvilket understreger det selvmodsigende og derved forvirrende i LP's ytringer og handlinger. Programmets forsøg på at opsætte en ramme, hvor kviklån skal forstås som farlige og forkerte, og at kendte personligheder som LP skal tænke over hvad de reklamerer for, bliver ikke fulgt af LP selv, som handler stik imod sine egne ord, hvorfor hele misseren opfattes som sjovt.

6.4.2 Indslag fra andre nyhedsmedier

Af indslag fra andre medier lægges der i første eksempel op til indslaget fra studiet, hvor Huxi taler om udkastet til den nye finanslov. I et klip fra Regeringen.dk ser vi Finansminister Nikolai Wammen tage imod udkastet fra en lastbil, mens han sammenligner udkastet med det at blive far. Tilbage i studiet ser Huxi mistroisk ud og stiller kritiske spørgsmål til klippet. Han overdriver og stiller spørgsmålstejn til hvordan og hvorfor lovforslaget skal leveres med lastbil, når regeringen netop slår sig på at være en grøn regering, og hvorfor leveringen skal foregå ind gennem et vindue. Publikum griner, da det åbenlyse i klippet bliver påpeget for dem, og Huxi fortsætter ”Jeg kan garantere, at din kone ikke synes, at en fødsel er det samme som at bære fire telefonbøger ud af en lastbil” til overraskelse og morskab for publikum. Huxis oplæg og efterfølgende kommentarer bærer præg af

hans virke som komiker og samfundssatiriker, og indfrier derved seerens forventning til Huxi som vært gennem den egalitære satire.

Ved introduktionen til programmets egentlige tema om ligestilling, starter Huxi med at pointere, at det handler om ligestilling mellem mænd og kvinder – og ikke de mange andre ”køn, hudfarver og tykkelser”. Han stiller derfor også spørgsmålet ”Er der ligestilling i Danmark?”, hvortil han selv svarer nej. Huxi lægger efterfølgende over til interviewet med ligestillingsminister Mogens Jensen, som jeg behandler selvstændigt i afsnit 7. Inden interviewet pointerer Huxi, at Mogens Jensens fulde titel er minister for fødevarer, fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde og insinuerer derved, at der heller ikke er ligestilling i ligestillingsministeriet, når ikke der er tale om et selvstændigt ministerium. Ved at stille spørgsmålet og åbenlyst udtrykke sin egen holdning, kan han bevist eller ubevidst have lagt grundlaget for, hvordan publikum modtager og reagerer på interviewet. Denne problemstilling vender jeg også tilbage til i den efterfølgende analyse af interviewet.

Efter interviewet knytter Huxi en tilhørende kommentarer om, at det er på Miljø- og Fødevarerministeriets hjemmeside, hvor man kan læse mere, fordi ligestillingsministeriet hører under der. Hans pointe om, at der ikke er ligestilling i ligestillingsministeriet holder altså, og han spørger til, hvorfor vi ikke er længere med ligestillingen i 2019, hvortil han selv svarer: ”Tåbelige mænd – og lige så tåbelige kvinder”. Han giver efterfølgende tre eksempler på hvorfor: 1) Klip med Joakim B. Olsen, som fortæller, at han tror, at kvinder oftest vil blive hjemme med børnene, mens manden arbejder. Publikum buher og Huxi underkender hans udtalelser ved at påpege, at Joakim alene sidder i det folketing, som han selv har bygget i LEGO, da han ikke fik stemmer til at blive valgt ind i det rigtige. Herved underforstået, at det netop skyldes den slags udtalelser. 2) Klip med forsvarsminister Trine Bramsen, som i et interview på P1 taler om kvinders evne til brandslukning. Huxi tilbageviser hendes udtalelse, da han ikke mener, at brandslukningsevner har noget med genetik at gøre. Han giver derfor et eksempel, hvor tandlæger heller ikke foretager behandling forskelligt afhængigt af deres køn:

1	HB	Det er jo heller ikke sådan at kvindelige tandlæger ordner patienters tænder med bor og tandtråd og mandlige tandlæger gør det med fyrværkeri ((Publikum griner))
---	----	--

Den overdrevne og absurde sammenligning med tandlæger samt det uventede element med folketinget af LEGO får begge gange publikum til at grine, da begge udtalelser fra Huxi er uventet og overdrevne i han søgen efter at bevise hans pointe om de tåbelige mænd og kvinder. Videre med

ligestillingsproblematikken skifter Huxi nu til snak om ligeløn, hvor han viser en graf over udviklingen i de sidste 15 år. Huxi henviser til en tidligere undersøgelse, som klarlagde, at hvis ikke ligelønstempoet bliver sat op, så er der først reel ligeløn i Danmark om 111 år. Huxi rejser sig for at vise, hvad der skete for 111 år siden i 1908 – illustreret ved dukketeater. Huxi henviser her til datidens statsminister, upcomingen og kunstmaleren i Østrig Adolf Hitler, lønstigningen for mænd og stemmeret til kvinder ved kommunalvalget. Selve dukketeaterscenen vender jeg tilbage til i afsnit 6.4.4. Huxi sætter sig efterfølgende tilbage ved skrivebordet. 3) Klip fra mediet ChriChri, hvor fem kendte kvinder samtaler, mens vært, Christiane Schaumburg-Müller, påstår, at vi har ligestilling i Danmark, hvorefter stylist Christina Wedel siger, at kvinder da er bedre sygeplejersker end mænd. Kommunikationskonsulent og livsstilseksperter, Julie Lahme, svarer, at hun får ondt i hjernen af den slags udtalelser. Efter klippet erklærer Huxi sig enig – han får også ondt i hjernen, men snart tager hans kommentar til klippet en uventet drejning, da han henviser til Christiane Schaumburg-Müllers (eks)mand, rapperen L.O.C, med et af dennes hits ”Undskyld, So”, hvortil Huxi tilføjer: ”Det er ikke sådan snakken skal gå” og tager fortolkningen af teksten og den mulige drejning af samtalen endnu længere ud:

1	HB	Er jeg den eneste som synes at det kunne have været lidt spændende hvis Christiane Schaumburg-Müllers mand L.O.C. var kommen hen til det bord og havde sagt
2	L.O.C	Undskyld So
3	HB	Det er ikke sådan snakken skal gå. Mandlige og kvindelige sygeplejersker er lige gode som udgangspunkt der efter handler det om erfaring og engagement i arbejdet
4	L.O.C	Jeg ved godt du hader mig nu men
5	HB	Jeg har bagt muffins vil du smage dem ((Publikum griner))

Huxi griner selv ved sidst sætning og ryster på hovedet, hvilket understreger det absurde og mærkelige, da ytringen ikke bidrager til hverken pointen om ligestilling eller den yderligere samtale.

Ved den efterfølgende snak om ligestilling i tv-verden henviser Huxi nu til tv-programmet Top Gear, som på dansk har Felix Schmidt i værtsrollen. Huxi trækker et citat frem, hvor Felix i forbindelse med lanceringen af programmet har udtalt, at kvinder ikke hører til i den type program. Huxi mener derfor, at Felix er den rette vært fordi han kan lave optagelser på motorcykel uden hjelm – ”Der er ingen fare for tab af hjerneceller ligegyldigt hvor hårdt han lander på hovedet”, hvilket udløser både latter og klap fra publikum.

6.4.3 Redigerede indslag

Af det første indslag fra andre nyhedsmedier som er redigeret, er indslaget omkring statsminister Mette Frederiksens tale ved åbningen af folketinget i 2019. Huxi lægger op til indslaget med avisoverskrifter, der viser enighed om, at talen var dystre, hvilket han selv er enig i.

I klippet og det redigerede indslags første del tegner Mette Frederiksen et lyserødt billede af det Danmark, som er bygget på tillid, hvor jordbærbonder står i vejkanten med pengeboksen fremme og hvor børnene kan cykle til skole. Stemningen skifter dog hurtigt, da "Dystre Mette" introduceres. Den lette og positive musik skifter til musik, som trækker associationer til Frankenstein og lignende i horror-genren. Nu taler Mette Frederiksen i stedet om terror, skattesvindler, bandekriminalitet og eksplosioner – modsætningsforholdene til det tillidsfulde og trygge Danmark. "Jeg har set jordbærbonder med videoovervågning" slutter klippet og stiller tilbage til studiet, hvor Huxi gemmer sig under skrivebordet. Straks tager han en bakke jordbær frem og siger med tydelig påtaget accent, at dem – jordbærerne - behøver vi da ikke filme, og uden yderligere kommentarer går Huxi videre til næste klip. Den uventede reaktion med Huxi og jordbærbakken fra under bordet får publikum til både at grine og klappe. Redigeringen af klippet med lys, lyd og effekter – og klipningen, som springer rundt i talen og skaber fragmenter uden egentlig sammenhæng – bliver derfor Huxis og programmets kommentar til Mette Frederiksens tale. Satiren tager derved form efter den egalitære satire, som bl.a. er rettet mod den politiske magt og sparker opad i samfundshierarkiet. Huxi og programmet parodierer, hvordan en jordbærbonde og vejkantsboden ikke vil have videoovervågning og tager overdrevet pis på Mette Frederiksens oprindelige pointe med talen.

Med eksempler fra det forudgående program med tema om klima, henviser Huxi til klimaminister Dan Jørgensens tale ved klimatopmødet i New York under temaet Winning Together, som er den danske regerings udspil til nedbringelse af CO₂. Efter klippet sætter Huxi fokus på Dan Jørgensens tidligere udtalelser, idet han nu bifalder reduktionsambitionerne på 70%. Det næste klip er fra fire måneder tidligere, hvori Dan Jørgensen kaldte ambitionerne om 70% for overbudspolitik og useriøst. I den næste klip kommenterer Huxi, hvor han simulerer at være Dan Jørgensen og siger: "Hvad siger du? Er vi på den anden side af valget? Og vælgerne har vist sig at være med på de 70%? Okaaaay."

Okay. Så vil jeg gerne lige vende på den her tallerken.” Huxi kalder han efterfølgende for en klimahelgen og viser et citat fra et interview i Information.

Det næste klip fortsætter, hvor det første slap ved klimatopmødet i New York, mens Dan Jørgensen nu taler om Martin Luther Kings tale som startskuddet til kampen for bedre borgerrettigheder med de berømte ord ”I have a dream”. Tilbage i studiet påpeger Huxi, at Dan Jørgensens klimakamp er fuldt på højde med Martin Luther Kings kamp for de sorte amerikaners frihed. De tre forudgående klip har fungeret som baggrundsinformation og opbygning til det næste satiriske indslag, hvori Dan Jørgensen klippes sammen med Martin Luther King – men talen er anderledes og en tydelig parodi på Martin Luther Kings berømte tale. Klippet (se følgende transskriptionsklip) starter med Dan Jørgensen, mens en højtidelig stemme i voice-over begynder talen. Der klippes til billeder af Martin Luther King, hvor det skal simulere, at talen kommer fra. Stemmen fletter elementer fra Martin Luther Kings tale sammen med produktionsholdets syn på, hvordan Dan Jørgensen er vendt på en tallerken omkring udsagn om 60 eller 70 procents ambitionskrave.

Klippet får udstillet Dan Jørgensen som uselvstændig og uden evne til at tage selvstændige beslutninger, og uden evne til at stå fast på sine holdninger, hvilket ytring seks især eksemplificerer. Dan Jørgensen kaldte først ambitionen om 70 procent for useriøst, hvilket derfor er flettet ind i talen, hvor ”Martin Luther Kings”

1	Jeg har en drøm (.) en drøm om at nogen sorte skal blive frie
2	Ikke alle sorte selvfølgelig
3	Det ville være useriøst
4	Det skal ikke være et kapløb om hvor mange der skal blive frie så bliver nogle bare skuffede
5	Jeg har en drøm om at 60 procent sorte amerikanere skal blive frie
6	Måske vi kan svinge os op 70 procent hvis nogle andre end mig går foran og viser vejen så vil jeg selvfølgelig også hoppe med på den vogn
7	Det er klart
8	60 procent
9	60 procent
10	Måske 70 men så heller ikke mere

ambition er, at *nogle* sorte amerikanere skal blive frie. Det absurde i at Dan Jørgensen sidestiller sin kamp for klimaet med Martin Luther Kings kamp for de sorte amerikanere, bliver yderligere pointeret, da Dan Jørgensen tydeligvis hverken går forrest i kampen, fremstår stålfast eller ambitiøs – med mindre andre har vist ham vejen. Det satiriske indslag indtager derved egalitær karakter, idet Huxi gør grin med den politiske magthaver på klimaområdet og ved brug af overlegenhedsteori og -humor får udstillet ministeren. Efter klippet taler Huxi direkte til Dan Jørgensen med ordene ”Tak, Dan Jørgensen. Du er et kæmpe forbillede for alle os, der også bare gerne vil være med på en badebillet, når andre har vist vejen. Tak”. Huxi bruger den direkte henvendelse til en sidste understregning af hans pointe og mening omkring Dan Jørgensens holdningsskift, og han formår igen

at fremdrage sin pointe i en ny og uventet forklædning – især med ordet ”badebillet” – hvilket overrasker publikum, som efterfølgende griner.

6.4.4 Indslag på scenen

Det første indslag på scenen er ved dukketeateret: Huxi taler om ligeløn og muligheden for, at kvinder først får ligeløn om 111 år, men i stedet for at tale om fremtidsscenarier, vil han vise, hvad der skete for 111 år siden – derfor tilbage til år 1908. Huxi rejser sig og kravler ind i et dukketeater på scenen, hvorefter farverne på skærmen bliver til sort/hvid og der starter lystspils-musik. Huxi prøver at tilpasse sin stemme og udtale til en form for gammelt dansk, men flere steder – bevidst eller ubevidst – bryder han dette. Bruddene kommer

1	Nå øh
2	Godaften og rigtig hjertelig velkommen til Ugen plus det løse
3	Nu skal vi rigtig nok mere os
4	Øhm må jeg lige spørge
5	=hvad med ham der statsminister I. C. Christensen og det er altså I. C. til venstre (.5) og det er hans kone til højre
6	Nå men så kan jeg da konstatere at den nye Ford T er kommet på gaden og det betyder jo at nu kan du sidde i din Ford T og få en god kop (.) kaffe
7	Så skal vi have lidt kulturnyt øh har I set tidens nye hotte fyr i Østrig
8	Han hedder Adolf Hitler
9	Han er blot 19 år gammel og godt på vej som kunstmaler
10	Det bliver spændende og følge hans karriere
11	Er du arbejdsmand og fuldtidsansat (.) så er der godt nyt for dig kan jeg godt love dig
12	Du tjener nemlig lige nu 25 kroner og 96 øre
13	Og så lige en sidste ting
14	Fruentimmerne de har fået stemmeret til kommunalvalg
15	Hold da op
16	Men bare rolig
17	De får først ligeløn om 222 år
18	Hepa hepa
19	Rigtig tak for i aften

især ved de mange tøvemærker ’øh’ og ’øhm’ samt ved brugen af ralle og båthorn mellem alle jokes og pauser. Huxi nævner datidens statsminister, I. C. Christensen, uden at have en egentlig pointe, men påpeger blot, at det er I. C. til venstre på billedet, mens koen til højre kan være hans kone. Båthornet afslutter sketchen, mens publikum griner.

I næste ’sketch’ omtaler Huxi den nye Ford T med henvisning til, at man så kan sidde i sin Ford T med en kop kaffe. Den korte pause til slut i ytringen (6) og brugen af båthornet efterfølgende viser, at der er tale om en ordspilsjoke, hvori Huxi leger med ordene og laver Ford T om til Ford Te, altså modsætningen til kaffe. Der tales generelt hurtigt i hele dukketeaterscenen, måske hvorfor få af publikum når at fange joken, og der er derfor ikke mange der griner. Under kulturnyt (7-10) viser

Huxi et billede af Adolf Hitler, som i datiden havde en drøm om at blive kunstmaler. Huxi tilføjer, at ”det bliver spændende at følge hans karriere”, hvilket fremstår særlig ironisk, når vi i nutiden kender til historiens gang. Også denne joke afsluttes med rallen. Tilbage til snakken om ligeløn, var en arbejdsmands løn i 1908 på 25 kroner og 96 øre, mens kvinderne lige akkurat har fået stemmeret til kommunalvalget, mens de måtte vente til 1915 på den egentlig stemmeret. Huxi understreger tidens ånd og den manglende ligestilling ved at påtale kvinder som ’Fruentimmerne’, hvilket har en nedsættende betydning¹⁰. Dette forstærker pointen om, at kvinderne først kan se frem til ligeløn – og ligestilling – langt ude i fremtiden. Sketchen afsluttes med båthornet, hvorefter Huxi takker af. Tilbage på scenen i 2019-lyd og lys sætter Huxi sig tilbage ved skrivebordet.

Efter den lange periode med forskellige vinkler på ligestilling, påpeger Huxi i slutningen, at der faktisk heller ikke er ligestilling hos ham i programmet, idet kun ham og en dukke har haft taletid. Huxi stiller derfor om til ”en vaskeægte brandkvinde”, hvorefter studiet bliver rødt for at simulere en brand. Brandkvinden giver en satirisk opsang i monologform til alle former for ikke-ligestilling. Hun lægger ud med en joke om, at en troede, at der var gået ild i Huxis hår, hvorfor hun spiller på, at det normalt er kvinder, som er forfængelige med deres hår. Brandkvinden får derved gjort grin med Huxi gennem den elitære satire, idet hun retter sig mod dem, der kritiserer magten. Desuden har hendes satiriske kritik karakter af at være social satire, da hun påpeger, hvordan nogle samfundsnormer vil sige, at kvinder er mere fokuserede på deres hår og mere forfængelig end mænd. Joken har derfor også mediesatirisk karakter, i kraft af hendes ”mobning” af Huxi.

Tilbage på sporet om ligestilling (6-7) retter brandkvinden sin kritik mod den manglende ligestilling, som programmet har fokuseret på. ”Det

1	BK	Tak Huxi
2		Jeg var faktisk i allerede i bygningen
3		Der var lige en der ringede
4		Han troede at der var gået ild i dit hår
((Kameraet fokuserer på Huxi))		
5	BK	men sådan skal det åbenbart se ud og så går man og siger at kvinder er forfængelige med deres hår
6		Nu skal jeg fortælle jer hvor godt det går med ligestilling i Danmark
7		Det er nemlig lige så lige som en brandstang efter at Mogens Jensen har poledanset op ad den
((Publikum griner))		
8	BK	Ja der skal man lige bruge lidt fantasi
9		Faktisk er det lige som at lege tampen brænder men hvor politikerne de bliver ved med at bevæge sig i den forkerte retning mens man står og råber koldere der bliver koldere
10		Tampen brænder først den dag hvor politikerne tager ligestilling helt seriøst og ikke kun med gode intentioner men med handling og med handling der mener jeg for eksempel at der skal slås hårdt ned på folk der kigger på køn før de udbetaler løn og når vi er i det nabolag så skal vi stoppe med at straffe kvinder for at være dem der føder og barsler
11		Alle der synes det er sjovt at lave børn må sgu også tage ansvar når ungen er kommet ud og hvis mænd synes det er umandigt så har de nok et større eller mindre problem i bukserne
((Publikum griner))		

¹⁰ Fundet d. 1. april 2020 på:

http://denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Sprog/Fremmedord/fl-f%C3%A5/fruentimmer

er nemlig lige så lige som en brandstang efter at Mogens Jensen har poledanset op af den”, fortsætter brandkvinden, hvorved hendes satire tager egalitær form, da hun nu har fokus rettet mod den politiske magt eksemplificeret ved ligestillingsministeren. Dobbelt-satirisk bliver det, idet hun indirekte siger, at en brandstang ikke længere er lige efter Mogens Jensen har danset op af den. Joken har derved et snært af social satire indblandet i det politisk, fordi hun derved antyder, at Mogens Jensen er overvægtig. Kommentaren er en uventet drejning, som får publikum til at grine. Efter grinene tilføjer hun da også, at man lige skal bruge lidt fantasi for at forstå joken, hvorfor hun på en ny måde nu fortæller, hvordan hun ser statussen på ligestillingen (9-10). Heri ligger en opsang til politikerne og folk, ”som kigger på køn, før de udbetaler på løn”. Også mænd, som kigger skævt til mænd på barsel, bliver nævnt (11), hvor brandkvinden blinker, idet hun siger, at den type mænd nok har et større eller mindre problem i bukserne. Hun prikker derved til den samfundsstereotype forestilling om mandlige mindreværdskomplekser og utilstrækkelighed, som påstand for at det er umandigt at passe børn. Hun fortsætter i den samfundssatiriske tone, og prikker yderligere til den stereotype forestilling om, at mænd er bekymret omkring størrelsen – hun siger ikke på hvad, men det er tydeligt, hvad hun snakker om. Brandkvinden tilføjer, at kvinder er ligeglade med størrelsen (12), hvilket publikum griner af.

Med afslutningen på joken omkring mænds potentielle mindreværd og størrelsesudfordringer udfordrer brandkvinden yderligere: ”Det er hvert fald det vi siger, så I ikke bliver kede af det”. Hun får derfor italesat gængse opfattelser af mandlige mindreværdskomplekser og vist et kvindeligt overskud, når hun påstår, at kvinden siger ting for ikke at såre manden – selvom kvinden mener andet.

12	BK	Og nu skal jeg huske at sige at størrelse den er vi kvinder ligeglade med ((Publikum griner))
13	BK	Og især når I ved hvordan I bruger sådan en statut eller hvad vi kalder den
14		Det er hvert fald det vi siger så I ikke bliver kede af det
15		I forhold til brandslanger der er det rigtig vigtigt at de er store ((Publikum griner))
16	BK	Kloge frække provokerende kvinder de blev faktisk engang brændt
17		De blev brændt på bålet af mænd der var bange for dem men nu skriver vi 2019 og der er ingen grund til at være bange for hinanden
18		Heller ikke kvinder
19		Vi vil ikke tage noget fra jer
20		Vi vil bare gerne have de samme rettigheder og muligheder
21		Kampen for ligestilling er en kamp hvor alle vinder og lad os sørge for at ligestilling er for alle og on fire og så må I altså have mig undskyldt for jeg har en aftale med en anden (.) lidt ja større og længere brandslange end Huxi

I den mere seriøse afdeling af brandkvinde-sketchen er den sidste del (16-21), hvori hun påpeger, hvordan kvinder i tidligere tider blev brændt på bålet af mænd, som var bange for dem. Baggrundsmusikken ændrer sig til opmuntrende og storslået musik, som understøtter brandkvindens pointe om, at vi i 2019 ikke længere skal være bange for hinanden. Indlejret her får hun fremsat endnu

en mellemliggende pointe – ”Heller ikke kvinder” (18), hvilket jeg, sammen med de forudgående ytringer, tolker som, at vi generelt ikke længere skal være bange for hinanden, men vise større accept for forskelligheder på tværs af både køn, kultur, m.v.

Brandkvinden slutter sin brandtale tilbage i den satiriske tone, da hun holder brandslangen op foran sig med ordene ”Jeg har en aftale med en anden lidt, ja, større og længere brandslange end Huxi” hvorfor hun igen skubber til debatten omkring mindreværd og fokuset på størrelsen. Ytringen og fremvisningen af den faktiske brandslangen har dog også den dobbelthed, at hun jo faktisk kan mene, at hun har en aftale med den rigtige brandslange og derfor brandslukning. Tilbage til Huxi, takker han skuespiller Ditte Ylva for hendes optræden som brandkvinde og afslutter programmet.

6.5 Værtens rolle

Som vært er Huxi selvklart den bærende kraft i programmets fremdrift – især når programmet ikke har en medvært eller besøg af gæster, som det ville være tilfældet i mere traditionelle talkshows. I programmets underholdningshybridform bliver Huxis rolle speciel, da han alene skal skabe den troværdighed, som et nyhedsformidlende program kræver samt den selskabelighed, som et mere underholdningsfokuseret program består af. Harms Larsen sammenligner værtsrollen i talkshows og underholdningshybrider med, at værten skal være en hybrid mellem den nysgerrig journalist og stand-up komikeren (Harms Larsen, 2003, s. 377). Værtens kvaliteter inden for humor, timing, improvisering og tilstedeværelse i nuet er derfor afgørende oveni professionalisme og personlighed, som samlet giver publikum og seerne en oplevelse af at være i godt selskab (Ibid.). Værtens rolle er derved, at skulle balancere mellem at være en repræsentant for tv-stationen og en stabil mediepersonlighed (Bruun, 2018, s. 182), hvilket understreges i *Ugen plus det løse med Huxi Bach*, idet programmet bærer værtens navn.

I programmets første minutter byder Huxi velkommen ved følgende monolog, som på overfladen fremstår neutral og troværdig:

1	HB	Godaften
2		Godaften og rigtig hjertelig velkommen til Ugen plus det løse
3		Vi har meget på tapet i aften
4		Statsministeren har åbnet folketinget med en UHYggelig tale
5		=Dan Jørgensen har sagt noget dumt og (.) vi skal forbi en af tidens allermest brandfarlige emner (.) men først er vi nødt til at samle op på en lille ting fra sidste uge

Monologens første tre ytringer fremstår netop neutrale, men idet Huxi betoner Statsministerens åbningstale som uhyggelig – med stort tryk på U i uhyggelig – bliver seerens nysgerrighed vækket. Et traditionelt nyhedsmedie ville med stor sandsynlighed ikke bruge et sådant adjektiv til beskrivelse af en åbningstale i folketinget, da det bryder med journalistens og programmets objektivitet. Det uventede element fortsætter, da Huxi siger, at ”Dan Jørgensen har sagt noget dumt”, hvilken bidrager til et humoristisk islæt i åbningen af programmet.

I indslaget fra den forudgående episode omkring Lenny Pihl viser Huxi personlighed, idet han gør det til sin mission at overbevise reality-personligheden om, at han ikke længere skal reklamere for alverdens produkter på sine medieplatforme. Samtidig improviserer Huxi i klippet, da han ikke på forhånd har kunne tage højde for publikums reaktion på klippet. Publikum griner undervejs i klippet, hvorfor Huxi også selv griner ved klippets afslutning og slutter med ordene ”Lenny, kæreste ven. Jeg siger det igen – verden vil bedrage dig og fodbold-ludoman med gennemætsede tænder er også en dårlig karrierevej”, hvorved Huxi også får brugt sine egenskaber som stand-up komiker.

Huxi optræder generelt nysgerrig og kritisk på både programmets egne indslag og især klip fra andre nyhedsmedier, fx i klippet med Nicolai Wammen og den nye finanslov, som bliver leveret med lastbil (se transskriptionsklip). Den kritiske vinkel og den nysgerrige journalist

1	HB	Jeg har et par spørgsmål
		((Publikum griner))
2	HB	Øjeblik
3		Jeg har lige et par spørgsmål
4		For det første
5		=hvorfor bruger I en lastbil til at fragte fire tryksager
6		Jamen skulle I ikke forestille at være den grønneste regering i mands minde
7		Og hvorfor skal de smides ind ad vinduet
8		Altså hvad foregår der i Finansministeriet
9		Jamen det giver da ingen mening

bliver her blandet sammen med stand-up komikeren, idet Huxi udpeger det absurde i klippet ved at være kritisk på handlingerne. I klippet ser vi kun, at Wammen rækker en stak med fire bøger ind ad vinduet, hvorfor det fremstår mærkeligt, at netop denne stak skulle leveres med lastbil og derefter ind ad vinduet, hvis der ikke var mere end den ene stak bøger. Huxi påtaler, at regeringen netop har klimaet som mærkesag, hvorfor lastbilen slet ikke passer ind i konteksten og får derved udstillet, at tingene ikke foregår som de burde i Finansministeriet gennem de humoristiske virkemidler; den egalitære satire og overlegenhedsudstilling af ministeriet og regeringen.

Under episodens tema om ligestilling er Huxi ikke bange for at påtale forskellige kendte menneskers tilgang til ligestilling – Joakim B. Olsen, Felix Schmidt og Christina Vedel – og han står fast ved, at han finder deres udtalelser og holdninger forkerte. Huxi problematiser desuden sin egen og programmet rolle i forhold til ligestillingen, da der jo heller ikke er ligestilling på den front. Huxi

formår derved at bringe balancen ind i debatten til trods for at han ikke altid opfylder journalistens krav om neutralitet og upartiskhed.

Analyseskemaet i afsnit 6.2 viste, at Huxi primært er siddende i programmet, hvor han bag skrivebordet på scenen taler og styrer programmet. Én gang i løbet af episode 3 rejser han sig for at illustrere sin pointe omkring ligestilling gennem brugen af dukketeatret, hvorefter han går direkte tilbage til skrivebordet. Generelt for sæson to af *Ugen plus* det løse sidder Huxi ved skrivebordet. Vi finder derfor tryghed i hans faste position og troværdighed i forbindelse med genkendeligheden fra nyhedsgenren. I programmet lykkes Huxi med at skabe den tilstedeværelse og selskabelig – trods det faktum, at han er alene – som en underholdningshybrid kræver. Samtidig optræder Huxi som en professionel og nysgerrig journalist, idet han indfrier sin rolle som den fjerde statsmagt, der skal holde øje med de tre resterende magter: den lovgivende, den udøvende og den dømmende (Femø Nielsen, 2001, s. 25). De journalistiske idealer indebærer desuden neutralitet, upartiskhed og balance, hvilket jeg ligeledes vurderer at Huxi lever op til, idet ingen – ikke en gang ham selv – bliver overset af det kritisk blik.

6.6 Delkonklusion

I denne del af analysen har jeg belyst *Ugen plus det løse med Huxi Bach* ud fra indholdet og strukturen i episode 3, som genstand for hvordan traditionen for politisk satire i Danmark så ud i 2019. Analysen er blevet til på baggrund af mit analyseskema (bilag 12.2) med fokus på programmets handling, værtens rolle samt andre af skemaets opmærksomhedspunkter. Jeg fandt, at episoden er opdelt i fem forskellige bidder, hvoraf nr. 1 og 5 er fælles for hele sæsonen.

Løbende i episoden indtager Huxi forskellige roller i produktionsformatet, hvilket gør det svært præcist at definere, hvornår han taler på egne, programmets eller andres vegne. Vekslen mellem de forskellige roller og deres betydning er dog ikke til at tage fejl af. I de tydelige eksempler, hvor Huxi skifter mellem produktionsformatets rolle samt bruger footingskift til at tydeliggøre en pointe, så ender det med grin og klap fra publikum, som derved bifalder og anerkender humoren. Dette ses tydeligt i eksemplet omkring de nye lovforslag, hvor Huxi ”spiller” forskellige roller til at vise, hvor absurd forslaget om begrænsning af raketter i det ydre rum er. Herved bruger Huxi både skift i produktionsformatet, footingskift og decideret overdrivelse for at tydeliggøre sin pointe over for publikum.

I programmets forskellige indslag bruger Huxi og produktionsholdet bag programmet forskellige virkemidler gennem deres egne indslag, indslag fra andre nyhedsmedier, redigerede indslag samt indslag fra scenen. Fælles er, at alle indslagene bruges til at understrege det aktuelle tema og den

gennemgående pointe, som Huxi, i rollen som vært, fremfører på programmets og egne vegne. Af programmets egne indslag er overlegenhedsteorien velegnet til at forklare, hvordan Huxi fx udstiller Lenny Pihl, idet han ikke følger den norm, som Huxi og programmet forsøger at etablere. I indslagene fra andre nyhedsmedier spiller Huxi især på den egalitære satire og de overdrevne ytringer, som sammen udstiller den politiske og kulturelle magt. Under de redigerede indslag er det ligeledes den egalitære satire, der er mest fremtræden. Mette Frederiksen bliver til Dystre-Mette og Dan Jørgensen bliver kaldt klimahelgen og vendekåbe, når Huxi udstiller og kritiserer deres ageren. På scenen har Huxi selvindsigt og selvironi nok til at pointere programmets egen mangel på ligestilling, hvorefter brandkvinden introduceres. Gennemgående for programmet er derfor, at den politiske satire i høj grad finder sted både teoretisk gennem termene fra Bruuns forskning (Bruun, 2011) men ligeledes som direkte indskrivning i den lange, danske tradition for politisk satire, som jeg klarlagde i afsnit 5.

Med etableringen af programmet som netop politisk satire og underholdningshybrid ser jeg nu nærmere på interviewsituationen, hvor Huxi interviewer minister Mogens Jensen omkring ligestilling.

7. Stemmer og genrebrud

I denne del af analysen fokuserer jeg på programmets interviewsituation, hvor Huxi Bach interviewer Mogens Jensen, minister for fødevarer, fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde. I analysen dykker jeg især ned i de journalistiske genrer – og bruddet med genrerne – gennem fokus på de interaktionelle processer, journalistens svar og modsvar samt publikums reaktion på interviewet. Efter hvert afsnit og afslutningsvis samler jeg op på analysens resultater om hvorfor og hvordan de journalistiske genrer brydes, og hvilken betydning genrebruddene har for seerens tolkning af handlingerne.

7.1 Interviewet

I afsnit 4 beskrev jeg, hvordan episoden sætter fokus på forskellige aktuelle problemstillinger, mens der undervejs skiftes til det primære fokus på forskellige aspekter af ligestilling. Inden interviewet vises, starter Huxi med at proklamere, at der ikke er ligestilling i Danmark og fortæller, at ministeren på området, Mogens Jensens (MJ), fulde titel er Minister for fødevarer, fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde. Grundlaget for interviewet er altså, at Huxi og programmet ikke mener, der er ligestilling i hverken ligestillingsministeriet eller i Danmark. Efter interviewet vender programmet tilbage til Huxi ved skrivebordet i studiet, hvor han selv griner sammen med publikum under pointen om, at det "ikke går så godt med ligestillingen af ligestillingen". Dette er den grundlæggende idé og baggrund for interviewet med ministeren, hvor de forskellige spørgsmål og retninger i interviewet: 1)

ministerens engagement, 2) den ny rådgiver, 3) andelen af kvinder i regeringen og 4) placeringen af ministeriet, alle er med til at understøtte Huxis og programmets pointe til morskab for publikum. Interviewet inddeles derfor i fire blokke, hvoraf første del omhandler, hvordan MJ bruger sin tid som minister, mens næste del handler om MJ's nye rådgiver i et spørgsmål om køn og muligheden for at bevise sit værd. Tredje del er om ligestilling i den aktuelle regering, samt hvordan og hvor meget det tæller, at regeringen har en kvinde som statsminister. Fjerde del, afslutningen, er kortest og handler om, hvor ligestillingsministeriet er placeret på nettet, og hvorfor ministeriet ikke er et selvstændigt ministerium. I analysen viser jeg transskriberede eksempler og uddrag fra interviewet, mens det samlede transskriberede materiale findes i bilag 12.1. Hver blok belyser jeg ud fra analysens tre fokuspunkter om de interaktionelle processer, journalistens svar og modsvar samt publikums reaktion på interviewet med genrebrud for øje.

7.2 Interviewet – mellem to mennesker

Huxi indleder interviewet med et scriptet hv-spørgsmål (1 – se transskriptionsklip), hvor han lægger vægt på ordet 'vigtig'. MJ svarer undvigende (2), idet han foregiver at svare ved at tale om noget (delvist) andet (Strand, 2004, s. 130). I forlængelse af oplæsningen af citatet kommer Huxis næste spørgsmål i form af et deklarativ (9), idet han spørger indirekte og i stedet proklamerer, at MJ's forskellige ministerroller ikke alle kan få 100 procent af hans tid. Publikum griner, idet det åbenlyse bliver udpeget, hvorefter MJ svarer

1	HB	Hvor <u>vigtig</u> er kampen (.) for ligestilling
2	MJ	Jamen altså det er jo noget fundamentalt altså det her det handler om at vi behandler mennesker lige
3	HB	Nu siger du nu har jeg har bare et citat [her]
4	MJ	[Ja]
5	HB	Hvor du siger jeg synes at det vigtigste er at man er en engageret mini[ster]
6	MJ	[Ja]
7	HB	=Der ønsker at gøre noget på området. Det har man fået det er dig ((HB peger på MJ))
8	MJ	Ja.
9	HB	Jeg tilbyder mit fulde engagement men hvis du dit fulde engagement det er jo 100% det vil sige de tre andre områder de får nul engagement
		((Publikum griner))
10	MJ	Jamen altså jeg tilbyder mit fulde engagement i forhold til det jeg kan gøre på ligestillings[området]
11	HB	[Som er 25%]
12	MJ	[og det leverer jeg]. Jo men nu er du kan ikke bare gøre tingene op i tid det [det]
13	HB	[Det er der ellers] mange der gør på arbejdsmarkedet [altså]
		((Publikum griner))
14	MJ	[Det er jo også hvad] du bruger din tid på jo ikke

afvigende (10), mens Huxi igen påpeger det stadig åbenlyse i, at ministeriet for ligestilling højst kan få 25 procent af MJ's tid, hvis ikke det skal gå ud over andre af hans områder. Taleturene afbrydes igen af publikums grin, da Huxi udfordrer MJ's påstand om, at man ikke bare sådan kan "gøre tingene op i tid". MJ's reperatur (14) af sine ytringer bliver ikke taget imod, og Huxi skifter i stedet emne.

I Huxis anden taletur (3) henviser han til og oplæser et citat af MJ, hvorved han skifter sin footing og ”citerer modparten i en tidligere udtalelse på afstand af tid” (Femø Nielsen, 2001, s. 37). Indlejret i citatet afbryder Huxi sig selv og skifter tilbage til at tale på sine egne vegne, da han kommenterer på citatet med ”Det har man fået, det er dig” (7) og peger på MJ. MJ svarer med minimalrespons og indikerer derved, at Huxi kan tale videre. Undervejs i citeringen tilkendegiver MJ flere gange, at han anerkender citeringen samt at Huxi kan læse videre ved både at nikke og overlappe Huxis tale ved at svare ja. Huxi fortsætter citatet og taler igen på vegne af MJ (9), hvori han igen undervejs skifter tilbage til sine egne ord og kommenterer på citatet. Afslutningsvis griner publikum af Huxis kommentar, inden MJ når at give et modsvar.

MJ forsøger en enkelt gang i løbet af interviewet at referere og citere Huxi, da han prøver at tilbagevise Huxis påstand om, hvor vidt han giver sit fulde engagement eller blot 25 procent til ligestillingsministeriet. MJ svarer, at han ikke mener, man kan gøre sådan noget op i tid. Hertil svarer Huxi, at det jo netop forholder sig sådan med tid på arbejdsmarkedet (13). Footingskiftet lykkes derfor ikke for MJ, hvorfor Huxi igen tager kontrollen over situationen til morskab for publikum, som griner. MJ genoptager efterfølgende sin taletur og udfører reperatur af sin oprindelige ytring, men Huxi genoptager ikke tråden og skifter i stedet emne.

Huxi veksler mellem produktionsformatets forskellige roller, men da han primært taler på sine egne vegne, indtager han alle af formatets tre roller samtidig. I første eksempel på footing, hvor Huxi oplæser citatet (5,9), indtager han rollen som animator, mens MJ tildeles author- og principalrollen, idet hans position styrkes – eller i dette tilfælde svækkes, grundet publikums latter som følge af Huxis bevidste fremføring af citatet og de efterfølgende kommentarer. Indlejret i citatet, hvor Huxi skifter tilbage til at tale på sine egne vegne, indtager han igen alle produktionsformatets roller, inden han skifter tilbage og fremsiger resten af citatet. Ved på den måde at skifte i footing lykkes det for Huxi at bringe MJ tilpas meget ud af fatning, at han foregiver at svare, hvilket ender i endnu mere udstilling fra Huxis side med resultatet af grin fra publikum.

Huxi veksler i sine spørgerformer og bruger et spørgsmål i form af deklarativ (15 – se transskriptionsklip), hvortil MJ svarer hurtigt og kort med minimal respons (16). Huxi fortsætter med et nyt hv-spørgsmål (17), hvor han spørger til *hendes* navn og går derved ud fra, at den nye rådgiver er en kvinde. Med tryk på ’han’ svarer MJ, at han hedder Søren Andersen. Mens MJ svarer, ses, i et kort øjeblik, en ændring i hans mimik og en ændring i hans tone, som vidste han, at Huxi ville forvente, at rådgiveren skulle være en kvinde – eller at Huxi netop på forhånd vidste, at rådgiveren

var en mand og derfor ville sætte det faktum i forbindelse med ligestilling og pointere det ekstra ved, at spørge om hvad *hun* hedder. Huxi får – bevidst eller ubevidst – sin ønskede respons, da publikum griner som følge af hans spørgeteknik.

Huxi spørger igen med et deklarativ (19), hvor MJ svarer ved at gentage Huxis ordlyd, tale ham efter munden og tilføje et 'ja'. Inden Huxis næste spørgsmål (21), som formentlig er forberedt på forhånd, idet han konsulterer sine papirer, holder han en kort pause og genoptager efterfølgende interviewets egentlig formål – fokus på ligestilling. Ved at tilføje det

15	HB	Du har lige ansat en særlig rådgiver
16	MJ	Ja
17	HB	Hvad hedder hun
18	MJ	<u>Han</u> hedder Søren Andersen
		((Publikum griner))
19	HB	Det er en mand
20	MJ	Det er en mand ja
21	HB	Okay tænkte du over (.) om det skulle være en mand eller en kvinde sådan i ligestillingens navn
22	MJ	Altså jeg tænkte over hvad er der øh af emner til den her øh øh post og der var der også kvinder jeg tænkte på
23	HB	Ja
24	MJ	=Øh men jeg synes Søren var den [rigtige]
25	HB	[okay]
26	MJ	=til at løse lige præcis den opgave han skal løse her
27	MB	Hvad var det hvad var det de kvinder ikke ku
		((Publikum griner))
28	MJ	Jamen altså nu vil jeg ikke ligesom her for åben skærm sidde og holde
29	HB	Du behøver ikke at sige hvad de [hedder]
		((Publikum griner))
30	MJ	men øh men det handlede om erfaring. Det handlede om øh bredden i det man har beskæftiget [sig med] =[jobsamtale] ikke? Nej nej
31	HB	(.) når man får et job. Der kunne du jo tage en kvinde ind og give hende noget erfaring [Men erfaring] det får man jo
32	MJ	Det er fuldstændig øh rigtigt men når du er i sådan et ministerium her øh og skal øh <u>bare</u> kunne levere fra dag et så er du også nødt til at have nogle [rådgivere]

indledende spørgsmål, interrogativet, med et afsluttende deklarativ, lykkes det for Huxi at hægte yderligere på spørgsmålet, så det fremstår særlig relevant til den overordnede problemstilling om ligestilling (Femø Nielsen, 2001, s. 89). I MJ's svar (22) ses tøvemarkørere i form af udråbsordet 'øh' samt det indledende 'altså', hvorved MJ forsøger at redegøre for sit valg af rådgiver. Da MJ har færdiggjort sin ytring, overtager Huxi taleturen, hvorfra han tager MJ's ord bogstavligt og spørger direkte til, hvad de kvindelige ansøgere ikke kunne i forhold til den valgte, mandlige kandidat. To gange efter hinanden lykkes det for Huxi at få publikum til at grine, hvilket jeg vender tilbage til i det følgende.

Flere steder i interviewet rådfører Huxi sig og oplæser fra sine papirer – kameravinklen tillader dog ikke seeren at se, præcis hvad han kigger på, når han kigger ned, dog skifter hans stemme til mere mekanisk tone og oplæsning end den ellers frie og spontane tale. I disse eksempler med oplæsning bliver Huxi animator, som fremfører ytringer på baggrund af det samlede produktionshold, som tildeles author- og principalrollen, idet programmets position styrkes af ytringerne. I de ca. 40 sekunder, hvor interviewet handler om den nye rådgiver, veksler Huxi stort mellem sine roller, da

han både oplæser, fremstår som animator med fri tale og benytter sig af fresh talk¹¹, hvorved han placerer sig i alle af produktionsformatets roller, som følgende viser:

	Hvem	Ytring	Roller
		((15:37))	
15	HB	Du har lige ansat en særlig rådgiver	HB er animator, mens produktionsholdet er author og principal
16	MJ	Ja	MJ er både animator, author og principal
17	HB	Hvad hedder hun	HB er animator, author og principal
18	MJ	Han hedder Søren Andersen	MJ er både animator, author og principal
		((Publikum griner))	
19	HB	Det er en mand	HB er både animator, author og principal
20	MJ	Det er en mand ja	MJ er både animator, author og principal
21	HB	Okay	HB er både animator, author og principal
	HB	Tænkte du over (.) om det skulle være en mand eller en kvinde	HB er animator, mens produktionsholdet er author og principal
	HB	Sådan i ligestillingens navn	HB er både animator, author og principal
22	MJ	Altså jeg tænkte over hvad er der øh af emner til den her øh øh post og der var der også kvinder jeg tænkte på	MJ er både animator, author og principal
23	HB	Ja	HB er både animator, author og principal
24	MJ	=Øh men jeg synes Søren var den [rigtige]	MJ er både animator, author og principal
25	HB	[okay]	HB er både animator, author og principal
26	MJ	=til at løse lige præcis den opgave han skal løse her	MJ er både animator, author og principal
27	HB	Hvad var det hvad var det de kvinder ikke ku	HB er både animator, author og principal
		((Publikum griner))	
28	MJ	Jamen altså nu vil jeg ikke ligesom her for åben skærm sidde og holde	MJ er både animator, author og principal
29	HB	Du behøver ikke at sige hvad de [hedder]	HB er både animator, author og principal
		((Publikum griner))	

I eksemplerne, hvor Huxi taler udelukkende på sine egne vegne, fx når han svarer MJ i ytring 20, er der tale om fresh talk. Huxi har iscenesat samtalen, da han spørger til MJ's nye rådgiver gennem de scriptedede spørgsmål, men spørgsmålene tager ikke højde for, hvordan MJ svarer. Derfor bærer Huxis modsvar præg af fresh talk, hvor ytringerne er spontane og produktionsformatsrollerne flyder sammen til én (Lombardo, 2015, s. 215). Huxi ændrer desuden sit ansigtsudtryk, fx da MJ svarer, at den nye

¹¹ Goffman-begreb, som beskriver spontane ytringer, der bliver udtænkt og udført 'on the spot' (Burns, 1991, s. 349)

rådgiver er en mand (18, 21), samtidig med, at Huxis toneleje ændres og han lyder overrasket, da han får fortalt, at rådgiveren er en mand (20). Mimikken og ændringerne i hans toneleje er derfor med til at understrege spontaniteten i hans modsvar, selvom han (måske) har kendt svaret på forhånd, da interviewets formål jo netop er at udstille og sætte fokus på den manglende ligestilling i ligestillingsministeriet.

Huxi bruger et ja/nej-spørgsmål med en direkte henvendelse (37 – se følgende transskriptionsklip) efterfulgt af en konstatering – et spørgsmål forklædt som deklarativ (39), hvori Huxi påpeger, at det er et tilbageskridt for regeringen. MJ svarer med minimal respons (40), inden Huxi igen overtager taleturen med endnu en konstatering (41): ”Det er jo et tilbageskridt Mogens”. MJ tøver, idet han søger efter en undvigende svarstrategi, men ingen af Femø Nielsens undvigende svarstrategier kan forklare, hvordan eller hvorfor MJ reagerer præcis, som han gør. MJ ignorerer hverken emnet eller spørgsmålet, og han nægter heller ikke

37	HB	Godt. Mogens må jeg så spørge dig øhh ligestilling i regeringen
38	MJ	Ja
39	HB	=Der har jeg konstateret at 35 procent af den nuværende regering er kvinder
40	MJ	Ja
41	HB	Det er jo et tilbageskridt Mogens
42	MJ	Øh
43	HB	40 procent i Løkkes seneste regering var kvinder
44	MJ	Ja
45	HB	40 procent under Helle Thorning Schmidt hvor du jo også var med (.) var kvinder. Det er jo et tilbageskridt
46	MJ	Øhh det er rigtigt øh hvis du ser på det på den måde
47	HB	Men det gør jeg for det er sådan [det er]
		((Publikum griner))
48	MJ	=[Til gengæld] har vi så sat en kvinde i spidsen
49	HB	=men tæller det tæller hun dobbelt så
50	MJ	Nej men jeg synes det betyder noget at vi har en statsminister som er kvinde. [Det]
51	HB	[Det synes jeg også] men du sagde jo lige selv at det handlede om hvor dygtig folk var så hun kan vel ikke tælle dobbelt på den måde?
		((Publikum griner))
52	MJ	Nja det kan du vel næsten måske godt sige at Mette Frederiksen kan. Hun er jo super dygtig
53	HB	Men vil du sige at hun er dobbelt så dygtig som Lars Løkke?
54	MJ	Ej ((luft-lyd)) sådan kan man jo ikke gøre det op
		((Publikum griner))
55	HB	Men det var dig der gjorde det op sådan
60	MJ	[Jo jo]

at svare, da han jo giver Huxi ret (46) – ”Det er rigtigt” – trods både indledende og undervejs tøvemærker. Samtidig skyder han spørgsmålet tilbage til Huxi, da han nægter at gå med på den virkelighed, som programmet og Huxi opstiller med deres udregninger for procentandelen af kvinder i regeringen. ”Hvis du ser på det på den måde” slutter MJ, hvortil Huxi svarer med et deklarativ og konkluderende opfølgningsspørgsmål (47), som overrasker publikum og får dem til at grine. Huxi er derved igen lykkes med at udstille MJ gennem hans egne ytringer.

Huxi henviser til en konkret, men ikke navngiven undersøgelse, hvorfra han har udledt, at den nuværende regering består af 35 procent kvinder, mens de to tidligere regeringer havde 40 procent

kvinder. Huxi giver ikke udtryk for, om han selv har lavet udregningerne, hvorved han derfor – måske – skifter sin footing ved at referere til andres undersøgelser og konklusioner, som han adapterer som sine egne. Da Huxi, igen med sikkerhed, taler på sine egne vegne, vælger han at kommentere på citatet og påpeger over for MJ, at tallene betyder et tilbageskridt for ligestillingen i regeringen. Hertil svarer MJ tøvende med et langtrukket 'øh', indtil han får formuleret et passende svar med undvigende karakter. Udvekslingen mellem Huxi og MJ fortsætter, hvor Huxi kort tid efter kan referere delvist til MJ's egne ord, da han spørger ind til om MJ mener, at Mette Frederiksen tæller dobbelt i statistikken fordi hun er kvinde på statsministerposten (51). I et øjeblik skifter Huxi derfor igen footing, da han referer sin modparts ord tidligere i interviewet, og da han efterfølgende påpeger det absurde i, at Mette Frederiksen skulle "tælle dobbelt", udløser det latter fra publikum. MJ går i første omgang med på sin egen ytring med reperatur om, at Mette Frederiksen jo er "super dygtig" (52), men da Huxi spørger til, om hun så er dobbelt så dygtig som Lars Løkke, aner MJ mistanke og tøver. MJ tilbageviser sin egen ytring og holder en pause (54), hvorefter han puster ud højlydt – som når man tænker sig om, hvorved han køber sig selv ekstra svartid og trækker sin taletur. MJ svarer så, at man jo ikke kan gøre det op sådan. Publikum griner i baggrunden, mens Huxi svarer, at det jo netop var MJ selv, som gjorde det op på den måde. Huxi har derved brugt sit footingskifte, idet han refererede til MJ's tidligere ytringer: han har udstillet MJ, fået ham til at trække sine ytringer tilbage og gjort ham til grin for publikum – ved at bruge MJ's egne ord.

Fordi Huxi refererede til procentudregningen over andelen af kvinder i den nuværende og de to tidligere regeringer, bliver hans rolle i produktionsformatet uklar. Hvis Huxi selv har lavet undersøgelsen, bevarer han sin placering i produktionsformatets tre roller, men hvis undersøgelsen ikke er hans egen, så indtager han "blot" animatorrollen, mens ukendte, måske produktionsholdet bag udsendelserne, placeres som author. Huxi afslutter refereringen ved at udtrykke sit eget synspunkt og kommentar til tallene: "Det er jo et tilbageskridt", hvorved han får placeret sig selv som principal af de forudgående ytringer, da de udtrykker og understøtter hans synspunkt.

Huxi oplæser sit scriptede spørgsmål (73), som er formet via deklarativ "hvis jeg vil vide mere om regeringens politik på ligestillingsområdet" og interrogativet "hvad er så adressen på ligestillingsministeriet hjemmeside". Huxi er ikke tilfredst med MJ's svar, da MJ blot foregiver at svare uden præcist at svare (74), så Huxi stiller det spontante opfølgings hv-spørgsmål og beder om en uddybning (75). Heri kan vi formode, at Huxi allerede på forhånd kender svaret på spørgsmålet, mens hans og programmets pointe om manglende ligestilling i ligestillingsministeriet vil virke

stærkere, hvis MJ selv svarer. MJ svarer derfor tøvende gennem udråbsordet 'ja' og konjunktionen 'men' efterfulgt af tøvemarkøren 'øh', inden han når frem til sit endelige svar, som udløser latter fra publikum. Huxi noterer svaret på sit papir og afslutter interviewet, hvorfra det er lykket for ham at få MJ til indirekte at vise, at ligestillingsministeriet er

73	HB	Bare lige her til sidst øhmm (0.3) hvis jeg vil vide mere om regeringens politik på ligestillingsområdet hvad er så adressen på ligestillingsministeriets hjemmeside
74	MJ	Jamen der skal du gå ind på <u>mit</u> ministeriums hjemmeside
75	HB	Ja øh jamen hvad er det nu den hedder
76	MJ	Jamen det er jo øh det er jo Miljø- og Fødevareministeriets hjemmeside
		((Publikum griner))
78	HB	Okay
79	MJ	Ja
80	HB	°Miljø- og Fødevareministeriet°. Tak
81	MJ	Det er godt
82	HB	Mogens tak for din tid
83	MJ	Det var så lidt
		((Publikum griner))

nedprioriteret så meget, at det ikke engang har sit eget ministerium.

7.2.1 Opsummering – mellem mennesker

Formaliteterne bag de fleste interviews med arrangeret omgivelser, hvor interviewereren stiller fastlagte spørgsmål, tildeler taleture og leder slagets gang, er i overensstemmelse med det vi ser i Huxis interview af MJ. Dog finder vi brud, som gør, vi sætter spørgsmålstegn ved "troværdigheden" af interviewet – set ud fra et traditionelt nyhedsinterview. Sædvanemæssigt stoler vi på værten, netop i kraft af hans funktion som vært og interviewer, men Huxis ageren gør, at vores opfattelser af et klassisk journalistisk interview ikke bliver imødekommet fuldstændigt.

Huxis spørgsmål er designet med interviewets grundidé og agenda for øje, hvor de varierede spørgedesigns fungerer som styringsredskab i interviewet og som drivkraft for at få de ønskede svar lokket ud af MJ. De forberedte spørgsmål er udformet af produktionsteamet bag udsendelserne, mens Huxi fremfører dem som animator. Indledende spørgsmål kan forberedes på forhånd men opfølgningsspørgsmål og spontane svar er afhængig af interviewpersonens svar og modsvar, samt interviewerens evne til at tænke hurtigt. Disse har derfor karakter af fresh talk, hvorved Huxi, i disse eksempler, tildeles samtlige af produktionsformatets roller.

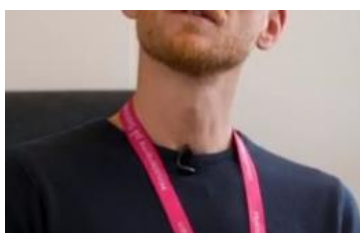
Huxi går strategisk til værks, når han skifter i både footing og taleposition undervejs i interviewet, mens MJ's position er statisk – med undtagelse af et enkelt mislykket footing-forsøg, hvilket understreger den skæve magtbalance, hvor Huxi og produktionsholdets er MJ overlegene. Femø Nielsen beskriver, hvordan den skæve magtbalance, en *asymmetriske interaktionsform* gør, at interviewereren har enerådige magt over, hvad der kommer til at ske i interviewet (Femø Nielsen, 2001, s. 70). Den skæve magtbalance kommer især til udtryk, når Huxi stiller spørgsmål, hvor han (formentlig) kender svaret i forvejen, og hvori MJ reagerer med ændring i mimik og blikretning.

Formålet er her at udstille MJ, som da Huxi spørger til den nye rådgiver med en stærk formodning om, at rådgiveren er en kvinde.

I de forskellige spørgeteknikker holder Huxi et højt tempo – hvilket kan hænge sammen med klippeteknikken, som jeg blot vil nævne, men ikke gå yderligere i dybden med – og udfordrer MJ, der reagerer med et stort brug af tøvemarkører og pauser i sin tale. Forskellige svarstrategier bringes i spil, men ingen kan helt forklare, hvordan MJ reagerer, da han hverken ignorerer spørgsmålene eller nægter at svare. Dette kan sandsynligvis efterrationaliseres ved, at rammerne for det traditionelle interview er udvisket og er ved at blive brudt, men denne del, interviewanalysens første niveau, er ikke nok til dybdegående at forklare de genrebrud, som opleves i interviewet, hvorfor jeg nu går et niveau dybere med interviewets iscenesættelse og interviewerens rolle i styringen af interviewet.

7.3 Iscenesættelse og journalistens (mod)svar

Ved iscenesættelsen af interviewet har Huxi og holdet bag programmet måtte foretage til- og fravalg, hvor MJ kan have haft indflydelse (da vi ikke ved, om han forud for interviewet har haft mulighed for indvendinger), og især iscenesættelsen bruges som et styringsredskab, hvor interviewerens dog har den primære magt (Strand, 2004, s. 200). I sammenhæng med de strategiske overvejelser forud for interviewet er den fysiske iscenesættelse indlejret (Ibid., s. 199). Interviewet foregår på et kontor, som bærer præg af hjemlighed i form af blomster, bøger og nipsgenstande. Kontorislættet findes på arbejdsbordet med papirer og computeren bag MJ. Huxi har en pink keychain om halsen, hvorpå der står 'Ministerierne på Slotsholmen', hvor Miljø- og Fødevarerministeriet har adresse. Interviewet er altså udført på MJ's hjemmebane, hvor en del af MJ's banefordel og magt dog er minimeret, fordi han ikke sidder bag sit skrivebord, men han har derimod indtaget en mere neutral plads på kontoret.

Huxi og MJ er placeret over for hinanden, hvor kameraet skiftevis fokuserer på den talende. Når MJ taler, er han alene i billedet, mens Huxi oftest ses over skulderen på MJ. Afstanden mellem Huxi og MJ er forholdsvis kort, hvorved de kan fastholde øjenkontakt og stringens i interviewet (Strand, 2004, s. 206). Huxi har medbragt sine interviewspørgsmål på papir, som han løbende orienterer sig i. Notepapir og papir med forberedte spørgsmål skal bruges med omtanke, da interviewerens ellers kan

miste koncentrationen og ikke høre efter, hvad interviewpersonen faktisk svarer (Ibid., s. 209). Det lykkes dog Huxi, ved flere lejligheder, både at konsultere sine noterede spørgsmål samt at svare spontant på MJ's modsvar, fx da Huxi konstaterer, at der er tilbagegang i ligestillingen i regeringen. Huxi læser "40 procent under Helle Thorning Schmidt, hvor du jo også var med, var kvinder" efterfulgt af "Det er jo et tilbageskridt", hvorefter Huxi ændrer sit toneleje til mere fri tale. Undervejs i oplæsningen kigger Huxi først kort i sine papirer, hvorefter han holder øjenkontakt med MJ. Da MJ har svaret tøvende, er Huxi hurtig til at modsvare spontant og uden brug af sit manuskript. De nedskrevne spørgsmål har derfor ikke en negativ følge for Huxis spørgeteknikker, da han fortsat er tilstede i nuet og kan tilpasse sine spørgsmål og modsvar til MJ's svar. Huxi har desuden medbragt en blyant, hvor han enkelte gange har noteret sig ting, fx i interviewets afsluttende fase, hvor han noterer, at ligestillingsministeriet findes under Miljø- og Fødevarerministeriets hjemmeside. Blyanten bliver flere gange brugt aktivt i interviewet, hvor Huxi peger på MJ, mens han selv taler. MJ gør ikke brug af rekvisitter i løbet af interviewet.

Fælles for de fire eksempler fra første del af analysen (afsnit 7.2) er, at Huxi bruger sit spørgedesign og footing, når han søger et bestemt svar fra MJ. Et hovedformål bag ethvert interview er at få interviewpersonen til at udtrykke sig af hensyn til publikum, så det er vigtigt at få de informationer frem, som kun interviewpersonen er i besiddelse af (Femø Nielsen, 2001, s. 79). Af spørgedesigns opstiller Femø Nielsen en lang række forslag, hvoraf ingen præcis kan forklare, hvordan Huxis udformning af spørgsmål bevirker til hans søgen efter bestemte svar – ledende spørgsmål, om man vil. Under interviewerens opfølgningsspørgsmål beskriver Femø Nielsen dog, hvordan interviewer kan bruge forskellige strategier, når interviewpersonen giver et dispræfereret svar, som det følgende vil vise:

Efter Huxis sidste referering af MJ's ord kommenterer han på citatet med et deklarativ (9), som MJ svarer på, mens publikum griner. Spørgsmålet kan ligeledes betegnes som et uddybende opfølgningsspørgsmål, hvor formålet er, at MJ skal forklare sine intentioner (Ibid., s. 160). Da MJ svarer dispræfereret (10), idet han

1	HB	Hvor <u> vigtig</u> er kampen (.) for ligestilling
2	MJ	Jamen altså det er jo noget fundamentalt altså det her det handler om at vi behandler mennesker lige
3	HB	Nu siger du nu har jeg har bare et citat [her]
4	MJ	[Ja]
5	HB	Hvor du siger jeg synes at det vigtigste er at man er en engageret mini[ster]
6	MJ	[Ja]
7	HB	=Der ønsker at gøre noget på området. Det har man fået det er dig ((HB peger på MJ))
8	MJ	Ja.
9	HB	Jeg tilbyder mit fulde engagement men hvis du dit fulde engagement det er jo 100% det vil sige de tre andre områder de får nul engagement
		((Publikum griner))
10	MJ	Jamen altså jeg tilbyder mit fulde engagement i forhold til det jeg kan gøre på ligestillings[området]
11	HB	[Som er 25%]
12	MJ	[og det leverer jeg]. Jo men nu er du kan ikke bare gøre tingene op i tid det [det]
13	HB	[Det er der ellers] mange der gør på arbejdsmarkedet [altså]
		((Publikum griner))
14	MJ	[Det er jo også hvad] du bruger din tid på jo ikke

foregiver at svare, udfordrer Huxi yderligere med det underminerende ”Som er 25 procent” (11). Taleturene overlapper, mens MJ afslutter sin ytring i direkte overgang til reperatur af sine holdninger (12). Det lykkes ikke for Huxi at få MJ til at bekræfte, at han ikke kan give alle ministerområderne 100 procent af hans tid, da han svarer undvigende. I stedet lokkes MJ i en fælde¹², med mulighed for enten at samarbejde eller modarbejde fælden. Men MJ opdager det først efter fælden er klappet og publikum griner. Den samarbejdende fælde er i dette tilfælde konstrueret i følgende struktur: Huxi stiller spørgsmål (9), MJ svarer (10), Huxi spørger yderligere (11), MJ svarer (12), som Huxi afslutningsvis konkluderer på (13). Fælden får det ønskede udfald fordi MJ udstilles trods hans forsøg på undvigende svardesign.

I opfølgningsspørgsmålet (17) starter Huxi (forholdsvis) forsigtigt, da han ved første øjekast fremstår fremdrivende for at opmuntre MJ til uddybning af emnet. Men efter at være gået i Huxis første fælde er MJ på vagt, hvilket kommer til udtryk i hans reaktion med ændring i mimik og tone, da Huxi spørger til rådgiverens navn og derved insinuerer, at det er en kvinde. Opfølgningsspørgsmålet er derfor også af en konkluderende karakter. Udformningen af det indledende spørgsmål (15), hvor Huxi mere konkluderer end faktisk spørger, antyder, at Huxi godt har vidst, at den nye rådgiver netop er en mand fordi han jo er klar over, at der er blevet ansat en ny rådgiver.

15	HB	Du har lige ansat en særlig rådgiver
16	MJ	Ja
17	HB	Hvad hedder hun
18	MJ	<u>Han</u> hedder Søren Andersen
		((Publikum griner))
19	HB	Det er en mand
20	MJ	Det er en mand ja
21	HB	Okay tænkte du over (.) om det skulle være en mand eller en kvinde sådan i ligestillingens navn
22	MJ	Altså jeg tænkte over hvad er der øh af emner til den her øh øh post og der var der også kvinder jeg tænkte på
23	HB	Ja
24	MJ	=Øh men jeg synes Søren var den [rigtige]
25	HB	[okay]
26	MJ	=til at løse lige præcis den opgave han skal løse her
27	MB	Hvad var det hvad var det de kvinder ikke ku
		((Publikum griner))
28	MJ	Jamen altså nu vil jeg ikke ligesom her for åben skærm sidde og holde
29	HB	Du behøver ikke at sige hvad de [hedder]
		((Publikum griner))
30	MJ	=[jobsamtale] ikke? Nej nej men øh men det handlede om erfaring. Det handlede om øh bredden i det man har beskæftiget [sig med]
31	HB	[Men erfaring] det får man jo (.) når man får et job. Der kunne du jo tage en kvinde ind og give hende noget erfaring
32	MJ	Det er fuldstændig øh rigtigt men når du er i sådan et ministerium her øh og skal øh <u>bare</u> kunne levere fra dag et så er du også nødt til at have nogle [rådgivere]

Ved at blive inden for rammerne af interviewets emne stiller Huxi et nyt spørgsmål (21), som derfor kan opfattes som et uddybende opfølgningsspørgsmål, hvori han vil have uddybet yderligere

¹² Fældemodellen introduceres af Femø Nielsen (2001, s. 183)

om den problematik, han netop har skitseret – at den nye rådgiver er en mand. MJ er tøvende i sine svar, hvorfor Huxi tager en ny taktik i brug, da han stiller et modsigende opfølgningsspørgsmål (27), som samtidig har karakter af formulation, da Huxi udleder en udvikling fra den forudgående samtale, der fungerer som en hypotese til be- eller afkræftelse fra MJ. Svaret fra MJ er igen undvigende, da han nægter at svare, hvorfor Huxi afprøver endnu en opfølgningstaktik med et forfølgende spørgsmål (29), som viser, at han ikke godtager MJ's svar (28). Huxi anvender (næsten) alle Femø Nielsens forskellige opfølgningsspørgsmålsstrategier i forsøget på at lokke konkrete svar ud af MJ. Afslutningsvis bruger han et hypotetisk spørgsmål (31), hvorved han søger at ændre konteksten som strategi for at få MJ til at udtale sig.

Da MJ ikke går med på Huxis udlægning af den procentvise andel af kvinder i regeringen, og i stedet svarer: ”hvis du ser det på den måde” (46), er Huxi hurtig til at gensvare konkluderende, at det jo er virkeligheden (47) – til morskab for publikum. Huxi har ikke opsat en fælde for MJ, men man kan sige, at MJ skaber fælden for sig selv ved ikke at have et bedre returargument end blot at sætte spørgsmålstejn ved de faktuelle tal. MJ prøver efterfølgende at udføre reperatur (48), hvortil Huxi griber chancen for et underminerende opfølgningsspørgsmål (49), hvor han samtidig udfordrer MJ's reperatur. MJ afviser udfordringen og prøver med

37	HB	Godt. Mogens må jeg så spørge dig øhh ligestilling i regeringen
38	MJ	Ja
39	HB	=Der har jeg konstateret at 35 procent af den nuværende regering er kvinder
40	MJ	Ja
41	HB	Det er jo et tilbageskridt Mogens
42	MJ	Øh
43	HB	40 procent i Løkkes seneste regering var kvinder
44	MJ	Ja
45	HB	40 procent under Helle Thorning Schmidt hvor du jo også var med (.) var kvinder. Det er jo et tilbageskridt
46	MJ	Øhh det er rigtigt øh hvis du ser på det på den måde
47	HB	Men det gør jeg for det er sådan [det er]
		((Publikum griner))
48	MJ	=[Til gengæld] har vi så sat en kvinde i spidsen
49	HB	=men tæller det tæller hun dobbelt så
50	MJ	Nej men jeg synes det betyder noget at vi har en statsminister som er kvinde. [Det]
51	HB	[Det synes jeg også] men du sagde jo lige selv at det handlede om hvor dygtig folk var så hun kan vel ikke tælle dobbelt på den måde?
		((Publikum griner))
52	MJ	Nja det kan du vel næsten måske godt sige at Mette Frederiksen kan. Hun er jo super dygtig
53	HB	Men vil du sige at hun er dobbelt så dygtig som Lars Løkke?
54	MJ	Ej ((luft-lyd)) sådan kan man jo ikke gøre det op
		((Publikum griner))
55	HB	Men det var dig der gjorde det op sådan
60	MJ	[Jo jo]

nyt reperatur (50), som Huxi afbryder for at referere til tidligere i interviewet, hvor MJ fortalte, at han har ansat den dygtigste ansøger til posten som hans rådgiver (hvilket viste sig at være en mand). Opfølgningsspørgsmålet (51) har igen underminerende karakter, for selvom Huxi selv har introduceret til idéen om, at Mette Frederiksen kunne tælle dobbelt – det var ikke MJ's ord – så får

han os og MJ til at tro, at det er det, MJ selv mener. MJ går da også med på idéen (52), måske af frygt for at blive fanget i endnu en fælde. Huxi er hurtig til at opfatte MJ's "Det kan du vel næsten godt sige, at Mette Frederiksen kan. Hun er jo super dygtig", som en indrømmelse, hvorved det uddybende opfølgningsspørgsmål (53) fanger MJ i endnu en fælde, som han har samarbejdet frem mod. MJ ser fælden klappe og reagerer med en længere "luft-pause", inden han svarer (54) – og inden publikum griner igen. Huxi svarer konkluderende (55), at det jo netop var MJ selv, som gjorde det op således, selvom det faktisk var Huxi, der drejede MJ's ord. Femø Nielsen bruger begrebet *formulationer*, når et opfølgningsspørgsmål bruges til at opsummere, forklare eller udtrække essens af det sagte (Femø Nielsen, 2001, s. 169), hvor journalisten tydeliggør interviewpersonens standpunkt og selv forholder sig neutral. De to opfølgningsspørgsmål og –kommentarer kan derfor ses som en forvredet grad af formulation, da Huxi genfremsætter MJ's tidligere synspunkter og får ham til at indrømme, at Mette Frederiksen måske godt kan tælle dobbelt (52), selvom det ikke var MJ's oprindelige synspunkt. Huxi lykkes desuden med at overbevise MJ om, at det var hans egne ord, da han vedkender det (60), mens han forsøger at komme ud af fælden igen.

Gennemgående for Huxis spørgedesign og udformningen af hans opfølgningsspørgsmål er, at han "leder" efter nogle bestemte svar ved at belyse den fremsatte problemstilling fra forskellige vinkler. Af de ovenstående eksempler har Huxi benyttet samtlige af Femø Nielsens forskellige former for opfølgningsspørgsmål samt brugt

73	HB	Bare lige her til sidst øhmm (0.3) hvis jeg vil vide mere om regeringens politik på ligestillingsområdet hvad er så adressen på ligestillingsministeriets hjemmeside
74	MJ	Jamen der skal du gå ind på <u>mit</u> ministeriums hjemmeside
75	HB	Ja øh jamen hvad er det nu den hedder
76	MJ	Jamen det er jo øh det er jo Miljø- og Fødevareministeriets hjemmeside
		((Publikum griner))
78	HB	Okay
79	MJ	Ja
80	HB	°Miljø- og Fødevareministeriet°. Tak
81	MJ	Det er godt
82	HB	Mogens tak for din tid
83	MJ	Det var så lidt
		((Publikum griner))

formulation til at skabe fælder for MJ, altså for at få MJ til at sige det, som Huxi og produktionsholdet gerne vil høre. Jagten på de bestemte svar, hvor Huxi kan udstille MJ og problemstillingen, bliver særligt tydeligt, da Huxi spørger til adressen på ligestillingsministeriets hjemmeside (73). Inden overgangen til interviewet har Huxi nævnt, at ligestillingsministeriet er en del af Miljø- og Fødevareministeriet, hvorfor vi, seeren, allerede kender svaret på spørgsmålet. Grunden til, at de alligevel medtager spørgsmålet er, at det meget præcist svarer på den oprindelige problemstilling om,

at der ikke er ligestilling i ligestillingsministeriet. MJ svarer da også med et irriteret blik, og med tryk på ”mit ministerium” (54), som understreges med en bevægelse med hånden.

I opfølgningsspørgsmålet (75) beder Huxi om en uddybning, hvor MJ igen er fanget i en form for fælde, som han har prøvet at modarbejde. MJ bliver tvunget til at uddybe og derved udstille sig selv og sætte sit ministerium i et dårligt lys i forhold til problemstillingen, hvilket også publikum reagerer på med grin.

7.3.1 Opsummering – iscenesættelse og (mod)svar

I interviewanalysens første niveau (afsnit 7.2) viste jeg, hvordan Huxi bruger footing og udvalgte spørgedesigns til at lokke bestemte svar ud af MJ. Nu, hvor jeg er gået et niveau dybere ned i interviewet, har jeg vist, hvordan Huxi ligeledes bruger forskellige teknikker inden for opfølgningsspørgsmål, når MJ giver et dispræferet eller u-konkret svar. Femø Nielsen påviser syv forskellige former for opfølgningsspørgsmål (Femø Nielsen, 2001, s. 154), hvoraf Huxi på forskellige tidspunkter i interviewet bruger alle disse former til enten at uddybe, modsige eller forfølge MJ. Det fremdrivende opfølgningsspørgsmål bruges, når Huxi vil have en uddybning, mens det ligeledes kan fremstå konkluderende, fx når Huxi ikke længere er upartisk og formoder, at den nye rådgiver er en kvinde. Det hypotetiske opfølgningsspørgsmål bruger Huxi, da han forsøger at ændre i konteksten for at få MJ til at udtale sig yderligere om, hvorfor han ikke har ansat en kvindelig rådgiver. MJ har tidligere prøvet at lukke den samtale ned, hvilket han fortsat prøver efter det hypotetiske spørgsmål, selvom han efterfølgende fremstår tøvende og vævende i sin ytring. De forskellige spørgsmål giver ikke Huxi de ønskede svar, hvorfor han prikker yderligere til MJ og stiller de modsigende opfølgningsspørgsmål, som ligeledes har karakter af formulation, da Huxi opsummerer de forudgående ytringer indlejret i spørgsmålet. Et klassisk modsvar til et modsigende opfølgningsspørgsmål er ’men’ eller ’jamen’ (Ibid., s. 163), hvilket MJ netop indleder sit modsvar med. En forvredet form for formulation bruger Huxi, da han genfremsetter MJ’s synspunkter om hvorvidt Mette Frederiksen kan tælle dobbelt, hvorfra det lykkes for Huxi at overbevise MJ om, at det var MJ’s egne ord. Huxi er derfor med til at underminere MJ’s troværdighed, og MJ reagerer med yderligere tøvemarkører og pauser i sin tale.

Flere steder skaber Huxi fælder for MJ, fx den samarbejdende fælde, hvor MJ først opdager det, da fælden er klappet og hans modsvar har ledt til det opfølgningsspørgsmål, som lukker fælden, mens publikum griner. Den samarbejdende fælde er i starten af interviewet, hvilket kan forklare, at MJ bliver mere tøvende og mindre konkret i sine svar undervejs, mens han til sidst ender i endnu en fælde, som han trods forsøg på modarbejdelse ikke har kunne undslippe.

Til trods for at interviewet foregår på MJ's hjemmebane, har han meget lidt magt i interviewsituationen, hvor Huxi styrer interviewet gennem sit spørgedesign og de opfølgende spørgsmål, mens MJ er konstant på vagt efter fælder. De opfølgende spørgsmål og iscenesættelsen af interviewet viser eksempler på, hvordan Huxi jagter bestemte svar fra MJ, skaber fælder og fordrejer hans ord, hvorfor vi begynder at kunne se genrebruddene. Journalisten skal fortælle historier og belyse problemstillinger, men der skal være en balance, hvori journalistens spørgsmål og søgen efter svar ikke må blive for søgt. Den neutrale journalist er et ideal (Femø Nielsen, 2001, s. 26), men idet Huxi går ind til interviewet med idéen om, at der ikke er ligestilling i ligestillingsministeriet, så kan vi ikke tale om et neutralistisk ståsted, hvorfra han kan behandle formidlingen objektivt. Interviewet har ikke blot rødder i de journalistiske genrer, men også et tilhørsforhold i satiren, hvorfor jeg nu går et niveau dybere ned og belyser interviewet gennem humorteori til beskrivelse af de egentlige genrebrud.

7.4 Humor = genrebrud eller genrebrud = humor?

Femø Nielsen opstiller en række bud på, hvordan genren og de institutionelle rammer kan brydes af både intervieweren, interviewpersonen, i samarbejdet eller i forhold til publikum, da de færreste interviews forløber helt uden brud på konventionerne (Femø Nielsen, 2001, s. 209). De forskellige bud på brud-situationer er bundet op på "seriøse" interviews og tager derfor ikke højde for Ugen plus det løse-interviewets oprindelige/delvis tilhørsforhold i satiren, hvorfor Femø Nielsens metoder ikke udelukkende er tilstrækkelige. Satiren beskrives som en udtryksform, hvor humor, ironi og overdrivelse bruges til at udstille og kritisere¹³, mens den politiske satire mere præcist har til formål at udstille samfundets økonomiske, politiske og kulturelle magtinstitutioner og deres repræsentanter (Bruun, 2010, s. 225). Jeg bruger derfor forskellige humorteoretiske greb, i forlængelse af Femø Nielsens genrebrud, til at beskrive, hvorfor publikum griner, og hvordan de forskellige genrebrud kommer til udtryk.

Uventet er det, da Huxi påpeger, at ikke alle MJ's ministerroller kan få lige meget af hans tid (9). Huxi har derved taget MJ's tidligere ytring i form af citatet og udnyttet dets svage punkt, da det jo bogstaveligt set siger, at han giver 100 procent af hans engagement til ligestillingsministeriet, hvilket logisk set giver nul procent til hans andre tre regeringsområder. Citatet i sig selv får ingen latterrespons fra publikum, men først efter Huxis hyper-forståelse, hvor han tager MJ's gode hensigt med

¹³ Fundet d. 28. februar 2020 på: <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=satire>

fuldt engagement og drejer ordene, kommer responsen. Helt uventet er det igen, da MJ siger, at man ikke kan ”gøre tingene op i tid” (12), hvortil Huxi hurtigt svarer, at ”det er der ellers mange, der gør på arbejdsmarkedet”. Ytringen er spontan og uventet, og derfor i uoverensstemmelse med vores forventninger til de journalistiske idealer om balance og neutralitet, som journalisten i et traditionel interview udtrykker. Huxi bryder derved med den genre – det seriøse og kritiske journalistiske interview, som han prøver at efterligne.

1	HB	Hvor <u> vigtig</u> er kampen (.) for ligestilling
2	MJ	Jamen altså det er jo noget fundamentalt altså det her det handler <u> om</u> at vi behandler mennesker lige
3	HB	Nu siger du nu har jeg har bare et citat [her]
4	MJ	[Ja]
5	HB	Hvor du siger jeg synes at det vigtigste er at man er en engageret mim[ster]
6	MJ	[Ja]
7	HB	=Der ønsker at gøre noget på området. Det har man fået det er dig ((HB peger på MJ))
8	MJ	Ja.
9	HB	Jeg tilbyder mit fulde engagement men hvis du dit fulde engagement det er jo 100% det vil sige de tre andre områder de får nul engagement
		((Publikum griner))
10	MJ	Jamen altså jeg tilbyder mit fulde engagement i forhold til det jeg kan gøre på ligestillings[området]
11	HB	[Som er 25%]
12	MJ	[og det leverer jeg]. Jo men nu er du kan ikke bare gøre tingene op i tid det [det]
13	HB	[Det er der ellers] mange der gør på arbejdsmarkedet [altså]
		((Publikum griner))
14	MJ	[Det er jo også hvad] du bruger din tid på jo ikke

Da Huxi spørger til den nye rådgiver, spørger han bevidst til *hendes* navn, selvom han formentlig har vidst, at rådgiveren var en mand. Publikum kender ikke til den nye rådgiver og stoler derfor på Huxis udlægning om, at rådgiveren er en kvinde. Da dette viser sig at være forkert, opstår uoverensstemmelsen på det sproglige niveau, og publikum griner. Yderligere komisk er det, da MJ selv reagerer gennem ændringer i sin tone og mimik. Efter forhandlingen omkring ligestilling og den nye rådgivers kvaliteter, spørger Huxi uventet, hyperforstående og overdrevet til, hvad de andre kvindelige ansøger ikke kunne i forhold til den mandlige ansøgers kvaliteter (27).

15	HB	Du har lige ansat en særlig rådgiver
16	MJ	Ja
17	HB	Hvad hedder hun
18	MJ	<u> Han</u> hedder Søren Andersen
		((Publikum griner))
19	HB	Det er en mand
20	MJ	Det er en mand ja
21	HB	Okay tænkte du over (.) om det skulle være en mand eller en kvinde sådan i ligestillingens navn
22	MJ	Altså jeg tænkte over hvad er der oh af emner til den her oh oh post og der var der også kvinder jeg tænkte på
23	HB	Ja
24	MJ	=Øh men jeg synes Søren var den [rigtige]
25	HB	[okay]
26	MJ	=til at løse lige præcis den opgave han skal løse her
27	MB	Hvad var det hvad var det de kvinder ikke ku
		((Publikum griner))
28	MJ	Jamen altså nu vil jeg ikke ligesom her for åben skærm sidde og holde
29	HB	Du behøver ikke at sige hvad de [hedder]
		((Publikum griner))
30	MJ	=[jobsamtale] ikke? Nej nej men oh men det handlede om erfaring. Det handlede om oh bredden i det man har beskæftiget [sig med]
31	HB	[Men erfaring] det får man jo (.) når man får et job. Der kunne du jo tage en kvinde ind og give hende noget erfaring
32	MJ	Det er fuldstændig oh rigtigt men når du er i sådan et ministerium her oh og skal oh <u> høre</u> kunne levere fra dag et så er du også nødt til at have nogle [rådgivere]

Opfølgningsspørgsmålet, som både har karakter af formulation og hyper-forståelse samler op på den forudgående samtale, og Huxi drager konklusioner ud fra MJ's valg om en mandlig rådgiver. Journalistens ideal om upartiskhed bliver overskredet, og Huxi bryder igen med den journalistiske genre. MJ forstår straks, at han må svare undvigende for ikke at blive fanget yderligere i fælden, hvorfor han afviser (28). Huxi godtager ikke afvisningen og svarer spontant og uventet (29), hvilket er i uoverensstemmelse med publikums forventninger, som derfor griner. På kort tid er det lykkes

Huxi at bryde med formatet gennem bevidste ordvalg (17), hyper-forståelse (27) og sproglige uoverensstemmelser (29), hvilket har gjort, at MJ i sidste ende svarer mere og mere tøvende (32). Femø Nielsen forklarer, at når interviewerens forlader sin upartiske rolle, som det er tilfældet med Huxi (27), er der tale om brud med turtypepræallokeringen (Femø Nielsen, 2001, s. 222). Huxi dømmes, at MJ har vurderet, at der var noget som de kvindelige ansøgere ikke kunne, hvilket ikke nødvendigvis er sandt. Havde MJ gået ind i Huxis ytring, kunne interviewet fuldt ud have forladt interviewformatet og overgået til konfrontation, skænderi eller konventionsbrud. Den type brud bliver dog ikke endeligt, selvom MJ afviser (28), og interviewet forbliver derfor forholdsvis inden for rammerne af den journalistiske genre.

Huxi konkluderer på den procentvise andel af kvinder i regeringen, hvor MJ skaber sin egen fælde i et forsøg på netop ikke at tabe ansigt (46). Huxi er hurtig til at samle op på den pludseligt opståede mulighed for endnu en fælde og skaber et uventet tilbagesvar (47), som er i uoverensstemmelse med hvad vi forventer af journalisten. Objektiviteten bliver brudt, og Huxi er ikke længere upartisk, hvorfor han igen bryder med genren og skaber den uoverensstemmelse, som publikum reagerer på med latter. MJ prøver med reperatur for at lempe fælden (48), men den bider sig yderligere fast, da samtalsens emne bliver mere absurd. Huxi udfører hyper-forståelse og

37	HB	Godt. Mogens må jeg så spørge dig øhh ligestilling i regeringen
38	MJ	Ja
39	HB	=Der har jeg konstateret at 35 procent af den nuværende regering er kvinder
40	MJ	Ja
41	HB	Det er jo et tilbageskridt Mogens
42	MJ	Øh
43	HB	40 procent i Løkkes seneste regering var kvinder
44	MJ	Ja
45	HB	40 procent under Helle Thorning Schmidt hvor du jo også var med (.) var kvinder. Det er jo et tilbageskridt
46	MJ	Øhh det er rigtigt øh hvis du ser på det på den måde
47	HB	Men det gør jeg for det er sådan [det er]
		((Publikum griner))
48	MJ	en kvinde i spidsen = [Til gengæld] har vi så sat
49	HB	=men tæller det tæller hun dobbelt så
50	MJ	Nej men jeg synes det betyder noget at vi har en statsminister som er kvinde. [Det]
51	HB	[Det synes jeg også] men du sagde jo lige selv at det handlede om hvor dygtig folk var så hun kan vel ikke tælle dobbelt på den måde?
		((Publikum griner))
52	MJ	Nja det kan du vel næsten måske godt sige at Mette Frederiksen kan. Hun er jo super dygtig
53	HB	Men vil du sige at hun er dobbelt så dygtig som Lars Løkke?
54	MJ	Ej ((luft-lyd)) sådan kan man jo ikke gøre det op
		((Publikum griner))
55	HB	Men det var dig der gjorde det op sådan
60	MJ	[Jo jo]

formulation for at samle op på samtalen, idet han introducerer til tanken om, at Mette Frederiksen skal tælle dobbelt (49). Hyper-forståelsen (51) fører igen et grin fra publikum, hvorefter MJ går i endnu en fælde, da han vedkender, at Mette Frederiksen godt kunne tælle dobbelt (52). Huxi spotter med det samme muligheden for at udnytte MJ's "indrømmelse" med det uddybende

opfølgningsspørgsmål (53), hvor Huxi overdriber hyper-forståelsen yderligere. Publikum fanger overdrivelsen og kvitterer med latter. Hyper-forståelsen, som forvrider MJ's ord, er med til at udstille ham, og publikum morer sig altså på hans bekostning, samtidig med at den overdrevne forvridning af MJ's ord er uventet. Der sker altså en sammenblanding af uoverensstemmelses- og overlegenhedsteorien (Dynel, 2013), når hyper-forståelsen på den måde bidrager til overdrivelse af MJ's ord, hvorved genren brydes.

I interviewet har Huxi påvist den problematiske problemstilling om manglende ligestilling i ligestillingsministeriet fra forskellige vinkler gennem lige så forskellige virkemidler. Helt åbenlyst, men uden stort brug af virkemidler, får Huxi cementeret sin pointe i slutningen af interviewet ved at spørge til, hvor han kan læse mere om regeringens politik

73	HB	Bare lige her til sidst øhmmm (0.3) hvis jeg vil vide mere om regeringens politik på ligestillingsområdet hvad er så adressen på ligestillingsministeriets hjemmeside
74	MJ	Jamen der skal du gå ind på <u>mit</u> ministeriums hjemmeside
75	HB	Ja øh jamen hvad er det nu den hedder
76	MJ	Jamen det er jo øh det er jo Miljø- og Fødevarerministeriets hjemmeside
((Publikum griner))		
78	HB	Okay
79	MJ	Ja
80	HB	°Miljø- og Fødevarerministeriet°. Tak
81	MJ	Det er godt
82	HB	Mogens tak for din tid
83	MJ	Det var så lidt
((Publikum griner))		

på ligestillingsområdet (73), selvom han formentlig allerede kender svaret. MJ bliver da også tydeligt irriteret, da han allerede er blevet fanget i mange fælder undervejs i interviewet, hvorfor han først svarer tøvende og u-konkret (74). Da Huxi spørger uddybende, er MJ nødt til at svare, selvom det også er tøvende, da han ved, at det blot yderligere vil understrege programmets og Huxis agenda. På nuværende tidspunkt kan det ikke være overraskende for publikum, når Huxis pointe tydeliggøres, hvorfor der i langt højere grad er tale om overlegenhedsteorien, når publikum griner. MJ og hans ministerium bliver gjort til "offer", som vi morer os på bekostning af. Huxi bryder derfor de journalistiske genrer ved at krænke MJ's face, da han truer MJ og ministeriets sociale selvbillede. Denne form for krænkelse af den interviewedes face er et ofte brugt redskab inden for underholdning, hvorfor genretrækkene fra det traditionelle journalistiske interview er udvisket og erstattet af et mere grænsesøgende interview (Femø Nielsen, 2001, s. 220).

7.4.1 Opsummering – humor og genrebrud

I de to forudgående opsummeringer har jeg gjort det klart, at der sker forskellige brud i interviewet, når vi holder det op imod de journalistiske genretræk, som interviewet eftergør. Men idet interviewet

og det overordnede program fremstår som underholdningshybrid med rod i satiren, så fandt jeg det nødvendigt også at inddrage humorteorier til at forklare de forskellige genrebrud.

Uoverensstemmelsesteorien er fx gennemgående i Huxis spontane modsvar, som skaber de uventede hændelser og reaktioner. Alle interviewets episoder med uventede uoverensstemmelser foregår på det sproglige niveau – tydeligst i starten, hvor Huxi bryder sin neutralitet og modsvarer MJ i forhold til om man kan ”gøre tingene op i tid”. Ved at itubrække neutraliteten bryder Huxi med genren. Det opleves uventet for seeren, hvorfor genrebruddet i dette tilfælde tillægges humoristisk værdi.

De uventede uoverensstemmelser bliver efterhånden mere og mere overdrevet, hvor Huxi især overdriver og drejer MJ’s ytringer for at tydeliggøre interviewets agenda, som derfor opfattes sjovt for publikum. Genrebruddene kan i disse tilfælde forklares gennem hyper-forståelse og Dynels to humorteoretiske begreber (Dynel, 2013), da Huxi overskrider de journalistiske normer om upartiskhed og neutralitet gennem spontane og uventede ytringer. De uventede uoverensstemmelser påvirker også MJ, eksempelvis da Huxi spørger til den nye rådgivers navn med forventning om, at det er en kvinde. MJ reagerer med ændrede tone og mimik, hvilket får det uventede til at fremstå endnu sjovere for publikum – som var MJ fanget i en løgn, selvom han reelt ikke har gjort noget. Huxis senere hyper-forståelse og overdrivelse gør, at han ikke længere fremstår upartisk, da han spørger til, hvad de kvindelige ansøgere ikke kunne. Der sker derfor et ”upartisk-genrebrud”, som er uventet for publikum, hvilket får dem til at grine igen. Genrebruddene er derfor fremdriften, der fører til humoren. Femø Nielsen påpeger desuden, at når interviewerens forlader den upartiske rolle, kan genrebruddet forklares gennem brud med turtypepræallokeringen, hvilket jeg vurderer, ligeledes kan sammenlignes med de uventede elementer, der tilsammen udgør det, som får publikum til at grine.

Senere i interviewet, hvor Huxi tager nye metoder i brug, da han begynder at udstille MJ overdrevet ved brug af hyper-forståelse, spørger han til, om Mette Frederiksen er dobbelt så dygtig som Lars Løkke. Hyper-forståelsen forvrider MJ’s ord og udstiller ham, hvorfor der i dette tilfælde både er tale om uoverensstemmelse, da drejningen er uventet, og brug af overlegenhedsteorien, fordi overdrivelsen er med til at udstille MJ. Huxi forlader igen det upartiske og bryder genren gennem overdrivelserne, der opleves som sjovt. I overlegenhedsteorien ligger, at ”offeret” udstilles, hvor Huxi i interviewets afslutning krænker MJ’s face og ministeriets sociale selvbillede i endnu et genrebrud, som gør, at interviewet tilhører den grænsesøgende art, der udviser genretrækkene fra det traditionelle interview, når brugt inden for underholdning. At interviewet har rod i to forskellige lejre, journalistikken og satiren, skaber forskellige forventninger til, hvorfor der skal forskellige teorier til

forklaring af genrebruddene. Til spørgsmålene om hvorvidt humor fører til genrebrud, eller genrebrud fører til humor, har jeg nu understreget, at genrebruddene, ikke overraskende, er pejlemærkerne, som får publikum til at grine.

7.5 Delkonklusion

Huxi arbejder inden for rammerne af det journalistiske interview og forsøger derfor med journalistens troværdighed, at overbevise seeren om troværdigheden af interviewet og vigtigheden af hans agenda for interviewet. Dog er det Huxi selv som gør, at vi bliver opmærksomme på den krakelerende facade. Det ser vi bl.a. i hans spørgedesign og hurtige spørgetempo, hvor han gentagende gange, og på forskellig vis, forsøger at lokke og lede bestemte svar ud af Mogens Jensen, fx ved at lokke ham i fælder. Strategisk og teoretisk bruger og skifter Huxi mellem sin footing og taleposition flere gange for at manipulere med MJ, hvor også den asymmetriske interaktionsform påvirker interviewet og den magtbalance, som Huxi har overtaget på.

I Huxis opfølgningsspørgsmål er tempoet også højt og teknikkerne forskellige, hvilket bevirker, at MJ optræder til stadighed mere og mere forsigtigt og tøvende, og han giver derfor ofte et dispræferet svar. De dispræferede svar prikker yderligere til Huxis nysgerrighed og skaber den videre fremdrift. Da MJ fortsat ikke giver Huxi de svar, han vil have, går Huxi hårdt til værks ved brug af både formulation og hyper-forståelse, hvormed Huxi vender og fordrejer MJ's ord til Huxis og programmets vinding – især i de tilfælde, hvor MJ går i fælderne og går med på Huxis fordrejninger. Huxi er ikke gået ind i interviewet med en neutral agenda – han har startet med synspunktet om, at der ikke er ligestilling i ligestillingsministeriet – hvorfor interviewet selvklart heller ikke vil opleves eller blive behandlet neutralt.

I programanalysens sidste niveau findes de tre lag: de interaktionelle processer, journalistens svar og modsvar samt publikums reaktion på interviewet, som afslutningsvis blev bundet sammen. De to første niveauer viste klart, at interviewet bryder med de journalistiske genrer og de forventninger, vi kan have til et sådan interview, men idet programmet identificerer sig som satire, bliver det placeret som et underholdningshybrid. I hybridens er det derfor afgørende, at vi får alle nuancerne med. Bruddene, som de første to niveauer afslørede, kan forklares gennem Dynels uoverensstemmelsesteori, idet episoderne opleves som uventet for seeren, som derefter identificerer det som underholdende. Ofte opstår uoverensstemmelserne på det sproglige niveau, hvor Huxi enten overdriver i sine ytringer eller drejer MJ's ord i en ofte helt uventet grad. Hyper-forståelserne og overdrivelserne fremdriver upartiske-genrebrud, som derfor fremstår humoristiske. Huxi holder sig dog ikke udelukkende til humor gennem uoverensstemmelser men gør også brug af

overlegenhedsteorien, da han får udstillet både MJ og hans ministerium. Huxi får derved krænket MJ's face og placerer kortvarigt interviewet inden for den grænsesøgende art, som dog neutraliseres ved afslutningen, da MJ takker for interviewet og derfor ikke fremstår krænket.

Interviewet er drevet af den journalistiske idé, hvor Huxi bruger forskellige teknikker og virkemidler i jagten på bestemte og ofte meget søgte svar, hvor MJ falder i de fleste af Huxis fælder. Huxi lykkes derved med at belyse sin pointe fra forskellige vinkler, og han bruger genrebruddene til at understrege det absurde – at der ikke er ligestilling i ligestillingsministeriet – og får derved publikum til at grine.

8. Vurdering og diskussion

Inden opsamlingen og den endelige konklusion på min undersøgelse, vil jeg diskutere og vurdere to forskellige aspekter, nemlig diskussion af mit valg af teori og herunder vurdering af empiri, teori og udvikling inden for feltet samt en vurdering af, hvordan mit resultat kan bruges – og hvordan resultatet kan forstås som bæredygtigt.

Lang vej ind i de indledende undersøgelser og tanker omkring mit undersøgelsesdesign, var jeg i tvivl om, hvorvidt participation framework var den rigtige teoretiske ramme for projektet, idet jeg tidligere udelukkende har arbejdet med teorien i forbindelse med undersøgelse af reelle deltagerroller i bl.a. TV2 Vejrets udsendelser. Jeg havde derfor brug for at se, hvordan andre forskere havde formet og brugt teorien i forbindelse med satire og tv-komedier, hvilket jeg dykkede ned i i afsnit 3.1. Indledningsvis beskrev jeg, hvordan participant framework inddeles i to forskellige kommunikationsniveauer, da det fremstår centralt i teorien. Jeg fandt dog ikke, at mit undersøgelsesdesign gav anledning til at bringe kommunikationsniveauerne op i selve analyse, da jeg tager et anderledes udgangspunkt og blot bruger frameworket som den overordnede ramme og kontekst. Jeg har derfor selvsagt været i tvivl om, hvorvidt participant framework var den rigtige tilgang og teori til mit valg af undersøgelse og empiri. Men jeg har ikke kunne finde en bedre tilgang, som på samme vis har introduceret til og inkluderet fx Goffmans begreber om footing og produktionsformatet, som en stor del af min undersøgelse ligger sig op af, hvorfor jeg holdte fast i frameworket. Undervejs undersøgte jeg, hvordan forskellige forskere og teoretikere har behandlet, videretænkt og videreført Goffmans oprindelige tanker om participant framework, da Goffmans oprindelige arbejde blev til i en anden tid, hvor teknologien ikke havde en så afgørende rolle, som det er tilfældet i dag. Sat over for hinanden, og med grundlag i den oprindelige teori, anviste Messerli (2017), hvordan fire forskellige teoretikere tolker og viderefører Goffmans arbejde, hvortil jeg fandt,

at Dynels tilpasning havde mest relevans for min undersøgelse. Dynel opponerer fx mod, at tv/film-seeren skal behandles som overhører af interaktionen i frameworket, men i stedet positioneres som lytter til tv/film-diskurs, da al medie-tale jo er formet med seeren for øje. Og da jeg yderligere anvender Dynels teorier i forbindelse med de humorteoretiske virkemidler, var det oplagt at holde mig inden for hendes udlægning og terminologier.

Den historiske redegørelse og gennemgang af politisk satire kunne i sig selv have dannet grundlaget for et helt specialeprojekt, idet feltet ikke er blevet grundigt undersøgt siden Bruuns forskning sluttede i 2011 og hvor der selvfølgelig er sket en fortsat udvikling siden. Når jeg så alligevel vælger at bringe blot et lille repræsentativt udvalg inden for området, skyldes det, at min undersøgelse af Ugen plus det løse ikke kunne stå alene – Jeg var nødt til at have konteksten og udviklingen af den politiske satire med som grundlag for den videre analyse, der ellers ville fremstå uden sammenhæng.

I mit valg af empiri lagde jeg mig tidligt fast på Ugen plus det løse – oprindeligt fordi jeg ville undersøge den magtbalance og til tider decideret magtskævhed, jeg oplevede, gjorde sig gældende, når Huxi interviewede forskellige kendte mennesker i programmet. Men jeg kunne ikke få mit undersøgelsesdesign tilpasset i en sådan grad, at aspektet om magt passende kunne indgå med andre af undersøgelsens punkter, hvorfor hypotesen om en skæv magtbalance i stedet indirekte indgår gennem humoren via overlegenhedsteorien, når Huxi udstiller sin interviewperson – sit ”offer”. Derved retfærdiggjorde jeg mit valg om at beholde Ugen plus det løse som empiri.

I forskning inden for dansk politisk satire er der som nævnt et stort hul, hvorfor jeg ikke har kunne finde eksempler på undersøgelser af den type underholdningshybridprogram, som Ugen plus det løse er. Jeg har derfor også haft en skepsis omkring brugen af ordet ’underholdningshybrid’, da ordet for mig kan indeholde mange forskellige ting og derfor fremstår uklart grundet en manglende og præcis definition, men idet programmet ikke entydigt er hverken talkshow eller ren underholdning (drevet af selskabelighed, jf. Harms Larsen, 2003), så fastholdt jeg begrebet. Analysens fokus på politisk satire og forskellige former for genrebrud legitimer desuden mit brug af begrebet, da programmet jo netop har rod i vidt forskellige lejre. Tidligt i min undersøgelse var jeg derfor klar over, at programmet kunne figurere under hybridbetegnelsen, og det var selvkært ingen overraskelse, at programmets indhold og struktur afspejlede den tradition for politisk satire, som jeg skitserede i afsnit 5. Gennemgående i arbejdsprocessen har jeg stillet mig selv spørgsmålet om, hvorvidt mit undersøgelsesdesign kunne holde vand, da en stor del jo – hvert fald for mig selv – var åbenlyst. Jeg fandt derfor to argumenter for det videre arbejde: nemlig at programmet med sine både nye og kendte

strukturer er genstand for den videre udvikling og videreførelse af den danske programtradition inden for politisk satire og at jeg ved at tilføje den journalistiske dimension i analysens sidste del, fik givet undersøgelsen yderligere substans og værdi.

Om mit resultat er direkte brugbart, er dog for mig svært at vurdere, da en sådan undersøgelse har et forholdsvis smalt publikum. Inden projektets begyndelse havde jeg en lang række diskussioner med min kæreste, som med naturvidenskabelig baggrund, havde – og stadig har – svært ved at forstå nytteværdien og årsagen til at udføre undersøgelser, som ikke har en direkte og åbenlys værdi (jf. den evige debat om humanioras nytteværdi (fx Information, 2019)). Mit fokus med projektet – og min uddannelse i det hele taget – har altid været drevet af nysgerrighed og interesse, hvorefter den direkte nytteværdi kommer langt bagefter. Dermed ikke sagt, at jeg ikke respekterer de former for undersøgelser, som har tydeligere eller dybere formål end mit eget, men jeg tror oprigtigt og dybt humanistisk på, at selv undersøgelser om politisk satire og genrebrud kan bidrage med både debat, værdi og nye indsigter.

9. Perspektivering

Fra projektets start var jeg klar over, at jeg ville beskæftige mig med participant framework og Goffmans store arbejde inden for interaktionelle og mellem menneskelige processer, da det er et felt, som trods mange år på bagen, er eviggyldigt og aktuelt, da der fortsat forskes meget inden for området. Teorierne er undervejs blevet tilpasset efter den teknologiske udvikling og de medierede affordances, således at også de sociale medier kan underlægges participation framework, hvilket fx ses i Dynels forskning i YouTube-interaktioner (Dynel, 2014).

I projektets indledende fase var min grundidé at arbejde med nyhedsformidling med inspiration fra medieforsker og lektor Stig Hjarvards omfattende forskning i dansk nyhedsformidling (Hjarvard, 1999). I min research fandt jeg, at forskningen i dansk nyhedsformidling ikke er blevet vedligeholdt og opdateret siden slutning af 1990'erne, hvorfor min formodning er, at der vil være et stort og uudforsket hul, da teknologiens udvikling (formodentlig) også kan afspejles i nyhedsformidlingen. Jeg havde dog store problemer med at finde en konkret problemstilling og et undersøgelsesdesign, hvorfor jeg i samarbejde med min vejleder brainstormede omkring de emner, som jeg særligt gerne ville arbejde videre med: participation framework, dansk tv, magtstrukturer og humorteori, hvorfra vi vendte os fra konkret nyhedsformidling til nyhedshybrid-talkshowsne, som både rummer en form for nyhedsformidling og underholdning, hvori humorteoriene særligt kan anvendes.

Jeg overvejede derfra mange forskellige vinkler på undersøgelsesdesign og vinkling, da jeg gerne ville have nyhedsvinklen med, men jeg fandt, at satire og humor-retningen ville give en mere stringent og sammenhængende undersøgelse, hvorfor nyhedsdelen blev skåret fra. Derfor vil jeg tilegne min perspektivering til nogle af de retninger, som nyheds- og teknologiviklerne kunne have ført undersøgelsen i.

Stig Hjarvard har i sammenhæng med sin forskning i nyhedsformidling ligeledes undersøgt, hvordan politikens medialisering har udviklet sig fra 1) politiske redskaber via partiaviser, 2) medier som kulturinstitution, der formidles via Statsradiofonien, 3) medier som kulturinstitution, der undersøger politik ved tv-monopolets begyndende opbrud til 4) medier som selvstændige medieinstitutioner, der skaber medialiseret politik (Hjarvard, 2011, s. 70). Med udgangspunkt heri ville det være interessant at undersøge dels hvordan udviklingen ser ud i dag – om der kan tilskrives endnu et lag grundet mediernes udvikling og politikernes tiltagende formidling gennem sociale medier, og dels hvordan netop medierne og politikerne bruger forskellige virkemidler i deres henvendelse på de sociale medier til fremførelse af deres historier og synspunkter. Her ville Jensen & Tække (2018) og Grønning (2018) give indblik i nyheder og journalistisk på de sociale medier samt en introduktion til, hvordan digitale samtaler og sprog udformes og lever på sociale medier.

Da jeg havde besluttet mig for at arbejde med politisk satire og programmet Ugen plus det løse, havde jeg igen mange forskellige vinkler, som på forskellige vis kunne være interessante at dykke ned i. På DR2s Facebook-side er der forud for de enkelte Ugen plus det løse-afsnit blevet lagt små videoklip fra afsnittene ud for at skabe opmærksomhed omkring programmet i en forhåbning om flere seere. Jeg overvejede at undersøge, om der var en sammenhæng og struktur i hvilke klip, der blev udvalgt til Facebook ud fra tesen om, at det ofte ville være et afsnits mest kontroversielle del, idet et sådan klip formodes at blive delt og kommenteret mere end fx et klip med ren monolog. Yderligere havde det været interessant at undersøge sproglige strukturer, mønstre og vendinger i kommentarsporet, hvorved jeg gennem analyse af den computermedierede kommunikation (CMC) havde udført en computermedieret diskursanalyse (CMDA) med inspiration fra Herring (2012). Jeg ville have indsamlet en kollektion af kommentarer fra et antal videoklip i den indledende søgning efter generelle tendenser og mønstre, som formentlig havde givet en anledning til den videre CMDA-analyse. Kommentarenes sproglige mønstre kunne derfra være undersøgt ud fra tilgangen om medialektale træk, som den præsenteres af Hougaard (2014) med fokus på enten økonomiserende eller kompenserende træk. Ligeledes er stavfejl og forkert tegnsætning en oplagt retning, når der arbejdes inden for CMDA.

En sidste mulig retning, jeg overvejede i den indledende proces, handlede om det mål, Danmarks Radio erklærede i 2011 om at få politisk satire tilbage på skærmen. Heri lå, at satiren skulle rettes mod den unge tv-seer og derved bidrage til, at de unge kunne få en dybere forståelse for den verden, de lever i. Min første tanke til dette var, at det i min optik altid er værdifuldt at få kritisk nyhedsdækning og nyhedsformidling gennem flere kanaler – også satiren. Dog leverer den politiske satire ikke den fulde eller objektive sandhed, hvilket er problematisk for den unge seer, som måske udelukkende får sin nyhedsdækning i brudstykker på sociale medier og gennem satiriske programmer, og derfor ikke får den rigtige eller korrekte historie og nyhed. I USA, hvor de politiske nyhedstalkshows er mere udbredt, har en række forskere undersøgt, hvordan disse talkshows påvirker den unges bevidsthed og den komiske/politiske overtalelsesproces, som kan finde sted i programmerne. Baumgartner & Morris (2009) beskriver fx, hvordan Stephen Colbert udstiller amerikanske politikere i sit show gennem overbevisende tale og humor, men at det mod forventning ikke gør den unge seer mere kritisk. Kistler (2017) har vist en gruppe high school elever et klip med enten satirisk eller ”ægte” nyhedsformidling. Før og efter klippet har de unge udfyldt et spørgeskema, som efterfølgende viste, at de unge, som så almindelig nyhedsformidling, beskrev det som værende mere intelligent men dog også kedeligt. De unge, som så satireklippet, beskrev det til gengæld som værende et ikke-respekteret og utroværdigt nyhedsmedie. Et lignende forsøg kunne have været udført på danske unge med klip fra dansk politisk satire og almindelig nyhedsformidling, hvortil jeg formentlig ville have tilføjet en yderligere dimension, da det for mig ikke er overraskende, at de unge beskriver de to kategorier som hhv. intelligent og utroværdig.

10. Konklusion

I denne undersøgelse har jeg beskæftiget mig med DR2-programmet *Ugen plus det løse med Huxi Bach* med særligt fokus på den politiske satire, struktur og indhold i programmet samt genrebrud og disses betydning for humoren. Ud fra indledningens problematiseringen af den politiske satire har jeg ønsket at undersøge den danske tradition for politisk satire med udgangspunkt i Danmarks Radio, hvoraf jeg har udpeget genretræk og milepæle i udviklingen. Ud fra disse genretræk har jeg lavet en analyse af struktur og indhold i det nylige DR-program *Ugen plus det løse med Huxi Bach* og dermed vist, hvordan traditionen ser ud i dag med særlig opmærksomhed på indhold og værtsrollen. Afslutningsvis analyserede jeg en interviewsituation fra programmet med fokus på interviewets (og programmets) hybridblanding mellem journalistik og satire, hvor humor og brud på

genreforventningerne indvirker til at afkode programmet som satirisk. Min problemformulering var som følger:

Hvordan har politisk satire i dansk tv udviklet sig, hvorledes videreudvikler og viderefører Ugen plus det løse med Huxi Bach satiretraditionen og hvordan bruges genrebrud i vekslen mellem satire og journalistik, så seeren kan afkode programmet som satire?

I afsnit 5 anvendte jeg Bruuns forskning i dansk tv-satires programudvikling siden 1968 med fokus på Danmarks Radios programmer (Bruun, 2011). Heri viste jeg, hvordan programtraditionen startede med programmet *Hov-Hov* (1986-1970), mens tiden før var domineret af varietéshows og quizzes. Efter 1980'erne og efter tv-monopolets opbrud skete der et skred i den politisk satire, idet der kom flere kanalmuligheder for seerne. Satiren var stadig domineret af den politiske forgrening, men den sociale satire fik større og større indvinding. 1990'erne blev repræsenteret ved programmet *TV-Ansjosen* (1995-98), der ligesom *Hov-Hov*, var bygget op omkring en pastiche af de traditionelle nyhedsmedier. Programmets skuespillere oplæser ”nyheder” og programmerne er hovedsageligt drevet af parodi-sketchs, som har udgangspunkt i aktuelle begivenheder.

Opbruddet i satiren skete til dels grundet et større fokus på seertal, hvor kanalerne opdagede, at den tunge politiske satire havde et langt lavere seertal end forventet. Den sociale satire var, og er, billigere og hurtigere at producere, og den sociale satire blev derfor dominerende af programmer som *Drengene fra Angora* og *Casper og Mandrilaftalen* i 2000'erne. Perioden har dog også eksempler på politisk satire, fx *Berthelsen – de uaktuelle nyheder*, hvori Mikael Berthelsen også bygger på en pastiche over traditionel nyhedsformidling. I en lang periode forsvandt den politiske satire stort set fra dansk tv indtil en ny programgenre – nyheds-talkshows – begyndte i 2017 med Jonathan Spangs *Tæt på sandheden*.

Samlet genretræk for gennemgangen af den politisk satire viser altså, at programmerne i høj grad bygger på pastiche over traditionel nyhedsformidling med oplæsning af aktuelle nyheder og iscenesættelse af studiet, der trækker tråde og associationer til et nyhedsstudie. Selvkært er det også, at satiren i programmerne optræder både egalitært og elitært, idet alt og alle kan blive genstand for satiren, og hvor magten udstilles og latterliggøres. En tendens i de senere år – formentligt med inspiration fra de amerikanske late-night talkshows – er, at lade stand-up komikere agere vært og ”spille” sig selv i hybridprogrammerne. Seernes forventning til programmerne kan derved ikke være fuldt ud objektiv, da vi oftest vil have en forventning til, at en stand-up komiker vil optræde på en bestemt måde – også i en værtsrolle.

I Ugen plus det løse, hvor jeg næsten udelukkende har fokus på episode 3 fra sæson 2, viste jeg i afsnit 6, hvordan episoden består af fem byggeklodser; intro, velkomst, interview, indslag og outro, som er skelettet for de fleste af sæsonens afsnit. I værtsrollen bruger Huxi forskellige virkemidler, når han skifter mellem footing- og produktionsformatsroller til at understrege de forskellige pointer, som han og programmet søger at sætte fokus på. Huxi, som både er komiker og satiriker, bruger også skiftene, når han veksler mellem den nysgerrige journalist, der med professionalisme repræsenterer tv-stationen, og stand-up komikeren, som bruger humor og timing til at skabe god stemning og fremdrift i programmet. Episoden skifter ligeledes mellem forskellige slags indslag, der i sammenhæng skal belyse og lede frem mod episodens problemstilling om den manglende ligestilling.

Komparativt set går mange af genretrækkene fra afsnit 5, bl.a. pastiche på nyhedsprogram, skift mellem egalitær og elitær humor og værtens rolle, igen i Ugen plus det løse, som derved viderefører og udvikler på traditionen for den politisk satire. Udviklingen findes især i programmets særlige hybridform, som dog ligner pastichen, men adskiller sig ved, at Huxi alene har den bærende rolle hele vejen gennem programmet, hvor tidligere satireprogrammer havde flere ”skuespillere” og hvor også traditionelle nyhedsprogrammer har flere værter, interviewere og rapportere. Jeg kan derfor konkludere, at den politiske satire i høj grad finder sted i programmet – både som det beskrives teoretisk hos Bruun og som en direkte videreførelse af den tradition, jeg fremlagde i afsnit 5.

Når jeg kalder programmet for en hybrid, så skyldes det dets placering i satiren med lån og inspiration fra de journalistiske genrer, fx når programmet genreforvirrer og genrebryder i interviewsituationer. Den troværdige journalist er objektiv og neutral i sin fremstilling og spørgeteknik, hvilket vi i interviewet ser, at Huxi ikke udelukkende er. Hans spørgedesign er formuleret med formål at få bestemte svar og reaktioner ud af Mogens Jensen. Huxi skifter også her mellem forskellige footing- og produktionsformatsroller, hvilket påvirker Jensens svarstrategier, som han undervejs i interviewet aldrig helt lykkes med. Mine analyse i første del af afsnit 7 afslørede for os, at rammerne for interviewet er udvasket, og jeg brugte derfor de følgende to niveauer til at grave dybere i genrebruddene.

Interviewet foregår på Jensens kontor men magtbalancen er tydeligt skæv – til Huxis favør. Desuden bruger Huxi en lang række forskellige teknikker i forbindelse med sine opfølgningsspørgsmål, som alle har til formål at uddybe, modsige eller forfølge Jensen. Opfølgningsspørgsmålene giver dog stadig ikke Huxi de præfererede svar, hvorfor han går yderligere hårdt til værks ved brug af CA-begrebet, *formulation*, som i forvredet forstand gør Huxi i stand til at dreje Jensens ord. Yderligere får Huxi lokket Jensen i både samarbejdende og modarbejdende fælder,

som yderligere får Jensen til at tøve i sine svar. I dette niveau blev det klart, at Huxi ikke længere fremstår som den ideelle og neutrale journalist i interviewet, da han allerede inden interviewet, jf. hans forberedte spørgsmål og spørgedesign, søger efter bestemte svar, som skal udstille Jensen og hans ministerium.

I det sidste niveau satte jeg fokus på, hvordan de indledende genrebrud hænger sammen med humoren i interviewet, da publikum tydeligt griner i baggrunden. Programmets hybridform, med blandingen af journalistik og satire, krævede, at disse aspekter kom i spil, hvortil jeg brugte Dynels to forskellige humorteoretiske retninger til at beskrive hvad der sker i de brud, vi ser i interviewet. Grundlæggende er uoverensstemmelsesteorien mest anvendt i interviewet, fx i Huxis spontane modsvar, som skaber de uventede hændelser, og når Huxi derfor bryder neutraliteten i de uventede ytringer, så tillægges bruddene den humoristiske værdi. Uoverensstemmelserne bliver undervejs mere og mere overdrevet, og når Huxi derved igen overskrider de journalistiske normer om upartiskhed og neutralitet gennem hyper-forståelse, så tydeliggøres Huxis og programmets agenda i særlig grad. Huxi bruger også hyper-forståelsen til at fordreje Jensens ord – han går endda så langt, at han fordrejer ordene overbevisende nok til, at Jensen bliver forvirret og selv går med på den virkelighed, Huxi opstiller. Publikum gennemskuer dog uoverensstemmelsen og griner. Det er imidlertid ikke kun uoverensstemmelser, Huxi benytter sig af. Flere gange udstiller Huxi sit ”offer” og får endda krænket Jensens og ministeriets face og sociale billede, hvorfor humoren her forklares med overlegenhedsteorien. I analysen fandt jeg desuden, at genrebruddene fungerer som interviewets fremdrift, jf. de upartiske-genrebrud, som giver de uoverensstemmelser, der får publikum til at grine.

Afslutningsvis kan jeg derfor nu konkludere, at *Ugen plus det løse med Huxi Bach* viderefører den lange programtradition for politisk satire, og at programmet desuden videreudvikler traditionen gennem dens særlige hybridform, hvor de forskellige former for indslag og sketches tager karakter efter både den egalitære og elitære humor, idet ingen – heller ikke Huxi selv – skånes. Værtsrollen, som også har gennemgået en stor udvikling, er her endt med blot én vært, der har rod i satiren og på stand-up scenen, hvilket giver os et praj om hvilken slags program, vi har med at gøre. Yderligere viste analysen af interviewsituationen, at programmets balancering mellem journalistik og satire gennem væsentlige genrebrud falder ud til satirens side, idet publikum succesfuldt afkoder programmet som satire.

11. Referencer

- Avisen i undervisningen. (2019). Interview.
Hentet 22. februar 2020 fra <https://aiu.dk/mediehandbogen/medier/genrer/interview/>
- Baumgartner, J. C., & Morris, J. S. (2009). One "Nation," Under Stephen? The Effects of The Colbert Report on American Youth. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 622-643.
- Berlingske. (24. juni 2011). DR vil genoplive den politiske satire. *Berlingske*.
Hentet 21. januar 2020 fra <https://www.berlingske.dk/kultur/dr-vil-genoplive-den-politiske-satire>
- Brock, A. (2015). Participation framework and participation in televised sitcom, candid camera and stand-up comedy. I J. Chovanec, & M. Dynel, *Participation in Public and Social Media Interactions* (s. 27-48). John Benjamins Publishing Company.
- Brône, G. (2005). Hyper- and misunderstanding in interactional humor. *Journal of Pragmatics*, s. 2027-2061.
- Bruun, H. (2010). Tv-satire. En produktionskultur i forandring. I H. Bruun, & K. Frandsen, *Underholdende tv* (s. 223-254). Aarhus: Aarhus Universitetsforlag.
- Bruun, H. (2011). *Dansk tv-satire. Underholdning med kant*. København: Books on Demand GmbH.
- Bruun, H. (2018). Natholdet og talkshows . I G. Agger, J. R. Christensen, & L. B. Jacobsen, *TV-analyse. Mærkk - Æstetik og kommunikation, no. 07* (s. 179-192). Systime.
- Burns, T. (1991). *Erving Goffman*. Taylor & Francis Group.
- Børsen. (29. september 2017). Blå bog Huxi Bach.
Hentet 13. februar 2020 fra <https://borsen.dk/nyheder/avisen/artikel/11/180599/artikel.html>
- Chovanec, J., & Dynel, M. (2015). Researching interactional forms and participant structures in public and social media. *John Benjamins Publishing Company*, s. 1-10.
- Copenhagen TV Festival. (2019). Politisk satire på kanten.
Hentet 21. januar 2020 fra <https://copenhagentvfestival.dk/sessions-2019/politisk-satire-pa-kanten/>
- danmarkshistorien.dk. (17. januar 2019). Erhard Jakobsen, 1917-2002.
Hentet 19. marts 2020 fra <https://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/erhard-jakobsen-1917-2002/>
- DR Bonanza. (31. december 1970). Hov-Hov.
Hentet 19. marts 2020 fra <https://www.dr.dk/bonanza/serie/361/underholdning-klip/53018/hov-hov>
- DR Bonanza. (8. marts 1997). TV-Ansjosen.
Hentet 20. marts 2020 fra [https://www.dr.dk/bonanza/serie/424/tv-ansjosen/65707/tv-ansjosen-\(1997\)-19](https://www.dr.dk/bonanza/serie/424/tv-ansjosen/65707/tv-ansjosen-(1997)-19)

- DR Bonanza. (10. oktober 2002). Bertelsen - De Uaktuelle Nyheder. 1:8.
Hentet 22. marts 2020 fra <https://www.dr.dk/bonanza/serie/398/bertelsen---de-uaktuelle-nyheder/26817/bertelsen---de-uaktuelle-nyheder-18>
- dr.dk. (23. november 2018). Over strengen eller lige i øjet? 3 Satireshows der gør dig klogere, mens du griner.
Hentet 21. januar 2020 fra <https://www.dr.dk/nyheder/kultur/film/over-strengen-eller-lige-i-oejet-3-satireshows-der-goer-dig-klogere-mens-du>
- dr.dk. (2019). Ugen plus det løse med Huxi Bach.
Hentet 13. marts 2020 fra https://www.dr.dk/drtv/saeson/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_75852
- Dynel, M. (2011a). Revisiting Goffman's postulates on participant statuses in verbal interaction. *Language and Linguistics Compass* (5/7), s. 454-465.
- Dynel, M. (2011b). "You talking to me?" The viewer as a ratified listener to film discourse. *Journal of Pragmatics*(43), s. 1628-1644. doi:10.1016/j.pragma.2010.11.016
- Dynel, M. (2013). Humorous phenomena in dramatic discourse. *European Journal of Humor Research*(Vol 1, No. 1), s. 22-60. doi:<http://dx.doi.org/10.7592/EJHR2013.1.1.dynel>
- Dynel, M. (2014). Participation framework underlying YouTube interaction. *Journal of Pragmatics* (73), 37-52.
- Dynel, M. (2016). With or without intentions: Accountability and (un)intentional humour in film talk. *Journal of Pragmatics*.
- Eisenlauer, V. (2014). Facebook as a third author - (Semi)automated participation framework in Social Network Sites . *Journal of Pragmatics*, s. 73-85.
- Euroman. (maj, 2014). Amerikanske TV-værter sætter den politiske dagsorden. 62-69.
- Femø Nielsen, M. (2001). *Replik til journalistikken - mikroanalyse af medieinterviewet*. Akademisk Forlag.
- Femø Nielsen, M., & Nielsen, S. B. (2005). *Samtaleanalyse* . Frederiksberg C: Samfundslitteratur.
- Goffman, E. (1981). *Forms of talk*. Universty of Pennsylvania Press.
- Goodwin, C., & Heritage, J. (1990). Conversation Analysis. *Annual Review of Anthropology*, Vol. 19, s. 283-307.
- Grønning, A. (2018). *Digitale samtaler*. Samfundslitteratur.
- Harms Larsen, P. (2003). *De levende billeders dramaturgi. Bind 2*. DR Multimedie.
- Herring, S. (2012). Computer-mediated discourse analysis: an approach to researching online communities. I S. A. Barab, R. Kling, & J. H. Gray, *Designing for Virtual Communities in Service of Learning* (s. 338-376). Cambridge University Press.
- Hjarvard, S. (1999). *TV-nyheder i konkurrence*. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

- Hjarvard, S. (2011). Politikkens medialisering: Fra partipresse til opinionsindustri. I S. Hjarvard, *En verden af medier. Medialiseringen af politik, sprog, religion og leg* (s. 61-122). Frederiksberg: Samfundslitteratur.
- Hougaard, T. T. (2014). Sproglige forandringer i de nye medier - fra chatstil til hashtagpoesi. *NyS - Nydanske sprogstudier*, 39-66.
- Information. (30. august 2019). Vi humanister har glemt vores værdi og solgt os selv for billigt. Hentet 10. maj 2020 fra <https://www.information.dk/indland/2019/08/humanister-glemte-vores-vaerdi-solgt-billigt>
- Jensen, J. L., & Tække, J. (2018). *Sociale medier*. Samfundslitteratur.
- Kistler, P. G. (2017). In Colbert We Trust: Teenagers and Comedic Persuasion. *ProQuest Dissertations Publishing*.
- Lindø, A. V. (2002). *Samtalen som livsform - et bidrag til dialoganalysen*. Århus: Klim.
- Lombardo, L. (2015). A participation perspective on televisino evening news in the age of immediacy. *John Benhamins Publishing Company*, 211-231.
- Medie- og kommunikationsleksikon. (2013a). Erving Goffman. Medie- og kommunikationsleksikon. Hentet 29. januar 2020 fra <https://medieogkommunikationsleksikon.dk/erving-goffman/>
- Medie- og kommunikationsleksikon. (2013b). Affordance. Medie- og Kommunikationsleksikon. Hentet 31. januar 2020 fra <https://medieogkommunikationsleksikon.dk/affordance-2/>
- Medie- og kommunikationsleksikon. (2013c). Journalistik. Hentet 22. februar 2020 fra <https://medieogkommunikationsleksikon.dk/journalistik/>
- Medie- og kommunikationsleksikon. (2019). Journalistiske genrer. Hentet 22. februar 2020 fra <https://medieogkommunikationsleksikon.dk/journalistiske-genrer-2/>
- Mediastream.dk. (1987). Klikk. Hentet 20. marts 2020 fra <http://hdl.handle.net/109.3.1/uuid:633040c4-fe8f-40a7-a82e-0704bce5a2ef>
- Messerli, T. C. (2017). Participation structure in fictional discourse: Authors, scriptwriters, audiences and characters. I M. A. Locher, & A. H. Juncker, *Pragmatics of Fiction* (s. 25-54). Berlin/Boston: De Gruyter Mouton.
- Niss, B. E. (2011). *Velkommen til The Daily Show med Jon Stewart*. Herreværelset.
- Standup-komiker.dk. (2015). Huxi Bach. Hentet 13. februar 2020 fra <https://standup-komiker.dk/huxi-bach/>
- Strand, K. (2004). *Interview for journalister. Spørgeteknik, skarpvinkling og struktur*. DR Multimedie.

videnskab.dk. (18. februar 2011). Ny DR-satire bider ikke politikerne.

Hentet 20. marts 2020 fra <https://videnskab.dk/kultur-samfund/ny-dr-satire-bider-ikke-politikerne>

12. Bilag

12.1 Interviewtransskription

Interviewer: Huxi Bach (HB)
Interviewperson: Mogens Jensen (MJ)

Udskriftspraksis fra Femø Nielsen (2011)

Program: Ugen plus det løse med Huxi Bach. Sæson 2, program 3
https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_137832

Tidskode: 14:58-18:32

1	HB	Hvor <u>vigtig</u> er kampen (.) for ligestilling
2	MJ	Jamen altså det er jo noget fundamentalt altså det her det handler <u>om</u> at vi behandler mennesker lige
3	HB	Nu siger du nu har jeg har bare et citat [her]
4	MJ	[ja]
5	HB	Hvor du siger jeg synes at det vigtigste er at man er en engageret mini[ster]
6	MJ	[Ja]
7	HB	=Der ønsker at gøre noget på området. Det har man fået det er dig (HB peger på MJ))
8	MJ	Ja.
9	HB	Jeg tilbyder mit fulde engagement men hvis du dit fulde engagement det er jo 100% det vil sige de tre andre områder de får nul engagement ((Publikum griner))
10	MJ	Jamen altså jeg tilbyder mit fulde engagement i forhold til det jeg kan gøre på ligestillings[området]
11	HB	[Som er 25%]
12	MJ	[og det leverer jeg]. Jo men nu er du kan ikke bare gøre tingene op i tid det [det]
13	HB	[Det er der ellers] mange der gør på arbejdsmarkedet [altså]

((Publikum griner))

14 MJ [Det er jo også hvad] du bruger din tid på jo ikke

15 HB Du har lige ansat en særlig rådgiver

16 MJ Ja

17 HB Hvad hedder hun

18 MJ Han hedder Søren Andersen

((Publikum griner))

19 HB Det er en mand

20 MJ Det er en mand ja

21 HB Okay tænkte du over (.) om det skulle være en mand eller en kvinde sådan i ligestillingens navn

22 MJ Altså jeg tænkte over hvad er der øh af emner til den her øh øh post og der var der også kvinder jeg tænkte på

23 HB Ja

24 MJ =Øh men jeg synes Søren var den [rigtige]

25 HB [okay]

26 MJ =til at løse lige præcis den opgave han skal løse her

27 MB Hvad var det hvad var det de kvinder ikke ku

((Publikum griner))

28 MJ Jamen altså nu vil jeg ikke ligesom her for åben skærm sidde og holde

29 HB Du behøver ikke at sige hvad de [hedder]

((Publikum griner))

30 MJ =[jobsamtale] ikke? Nej nej men øh men det handlede om erfaring. Det handlede om øh bredden i det man har beskæftiget [sig med]

31 HB [Men erfaring] det får man jo (.) når man får et job. Der kunne du jo tage en kvinde ind og give hende noget erfaring

32 MJ Det er fuldstændig øh rigtigt men når du er i sådan et ministerium her øh og skal øh bare kunne levere fra dag et så er du også nødt til at have nogle [rådgivere]

33 HB [Okay]

34 MJ =Der kan levere fra [dag et]

35 MB [Ja]. Jo jo det er da rigtig nok men altså
(.) vi må løfte i flok ikke

36 MJ Det skal vi og det gør vi

37 HB Godt. Mogens må jeg så spørge dig øhh ligestilling i regeringen

38 MJ Ja

39 HB =Der har jeg konstateret at 35 procent af den nuværende regering
er kvinder

40 MJ Ja

41 HB Det er jo et tilbageskridt Mogens

42 MJ Øh

43 HB 40 procent i Løkkes seneste regering var kvinder

44 MJ Ja

45 HB 40 procent under Helle Thorning Schmidt hvor du jo også var med
(.) var kvinder. Det er jo et tilbageskridt

46 MJ Øhh det er rigtigt øh hvis du ser på det på den måde

47 HB Men det gør jeg for det er sådan [det er]

((Publikum griner))

48 MJ =[Til gengæld] har vi så sat
en kvinde i spidsen

49 HB =men tæller det tæller hun dobbelt så

50 MJ Nej men jeg synes det betyder noget at vi har en statsminister
som er kvinde. [Det]

51 HB [Det synes jeg også] men du sagde jo lige selv at det
handlede om hvor dygtig folk var så hun kan vel ikke tælle dobbelt
på den måde?

((Publikum griner))

52 MJ Nja det kan du vel næsten måske godt sige at Mette Frederiksen
kan. Hun er jo super dygtig

53 HB Men vil du sige at hun er dobbelt så dygtig som Lars Løkke?

54 MJ Ej ((luft-lyd)) sådan kan man jo ikke gøre det op

((Publikum griner))

- 55 HB Men det var dig der gjorde det op sådan
- 60 MJ [Jo jo]
- 61 HB [Det var ikke for at]
- 62 MJ [Men set] i mine øjne kan hun godt tælle lidt dobbelt. Om det lige er i forhold til Lars Løkke det øh
- 63 HB Så hvad vil du hvis du skulle regne Mette Frederiksen dobbelt ind hvad er vi så reelt på i procent? Nu mine tal siger 35%
- 64 MJ Ja
- 65 HB Hvad vil du [så sige]
- 66 MJ [ja det er jo] på 35% det kan jeg jo [ikke]
- 67 HB [okay]
- 68 MJ =Det kan jeg jo ikke
- 69 HB Men i dit univers så Mogens
- 70 MJ =Så betyder det bare rigtig meget at den der står i spidsen [er]
- 71 HB [okay]
- 72 MJ =Kvinde
- 73 HB Bare lige her til sidst øhmmm (0.3) hvis jeg vil vide mere om regeringens politik på ligestillingsområdet hvad er så adressen på ligestillingsministeriets hjemmeside
- 74 MJ Jamen der skal du gå ind på mit ministeriums hjemmeside
- 75 HB Ja øh jamen hvad er det nu den hedder
- 76 MJ Jamen det er jo øh det er jo Miljø- og Fødevareministeriets hjemmeside

((Publikum griner))

- 78 HB Okay
- 79 MJ Ja
- 80 HB °Miljø- og Fødevareministeriet°. Tak
- 81 MJ Det er godt
- 82 HB Mogens tak for din tid
- 83 MJ Det var så lidt

((Publikum griner))

12.2 Ugen plus det løse-analyseskemaer

Program: Program 1, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_80027			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-00:55	Velkomst med snak om håndbold	Stående	Med klip
00:55-01:35	Håndbold	Stående	Med klip
01:35-05:26	Vildsvinehegnet	Stående	Med klip
05:26-05:37	Overgangsklip		
05:37-14:38	Kristendom I	Siddende	Med klip
14:38-17:15	Reporterindslag: Kirkeyoga		Med interviews
17:15-24:48	Kristendom II	Siddende	Med klip
24:48-25:02	Overgangsklip		
25:02-25:36	Overgang til musik	Siddende	
25:36-28:19	Musik: Annika Aakjær		
28:19-28:28	Huxi takker af		
28:28-28:49	Rulletekster		

Program: Program 2, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_83310			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-08:14	Velkomst med snak om LTF og krig	Stående	Med klip Eksempel på direkte tale til kameraet
08:14-08:43	Overgangsklip		
08:43-17:40	Valgåret og statsministerkandidaterne I	Siddende	Med klip
17:40-19:05	Reporterindslag: Børnenes statsminister		Med interview
19:05-27:10	Valgåret og statsministerkandidaterne II	Siddende Eksempel på illustration	Med klip
27:10-27:23	Overgangsklip		
27:23-27:26	Overgang til musik	Siddende	
27:26-28:48	Musik: Kandis		
28:48-28:55	Huxi takker af Direkte overgang til rulletekster	Siddende	

Program: Program 3, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_85862			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-05:31	Velkomst med snak om vinterferien	Stående	Med klip
05:31-05:45	Overgangsklip		
05:45-16:41	Mad I	Siddende Eksempel på illustration	Med klip
16:41-20:03	Reporterindslag: Veganere		Med interview

20:03-25:28	Mad II	Siddende	Med klip
25:28-25:43	Overgangsklip		
25:43-25:52	Overgang til musik	Siddende	
25:52-29:00	Musik: Niels Hausgaard Direkte til rulletekster		

Program: Program 4, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_88585			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-08:05	Velkomst med snak om cykling og Klaus Riskjær	Stående	Med klip
08:05-08:22	Overgangsklip		
08:22-13:47	Kina I	Siddende	Med klip
13:47-15:35	Reporterindslag: Panda		Med interview
15:35-25:27	Kina II	Siddende Eksempel på illustration	Med klip
25:27-25:30	Overgangsklip		
25:30-25:52	Overgang til musik	Siddende	
25:52-27:52	Børnekor synger		
27:52-28:04	Rulletekster		

Program: Program 5, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_90932			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-06:54	velkomst med snak om Britta-sagen og Liberal Alliance	Stående	med klip
06:54-08:04	Reporterindslag: Disruption		
08:04-08:30	Disruption	Stående Eksempel på illustration	Med klip
08:30-08:49	Overgangsklip		
08:49-20:15	Krænkende kultur I	Siddende eksempel på illustration	Med klip
20:15-23:57	Reporterindslag: Krænkelseskultur		
23:57-25:19	Krænkende kultur II	Siddende	
25:19-25:38	Overgangsklip		
25:38-27:53	Huxi synger godnat-sang		
27:53-28:18	Rulletekster		

Program: Program 6, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_90931			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-06:00	Velkomst og snak om Nordea	Stående	med klip
06:00-06:20	Overgangsklip		
06:20-12:21	Kongehuset I	Siddende	Med klip
12:21-15:41	Reporterindslag: Kongehuset		Med interview

15:41-24:54	Kongehuset II	Siddende Eksempel på illustration	med klip
24:54-25:22	Overgangsklip		
25:22-27:06	Musik: Morten Messerschmidt		
27:06-27:51	Rulletekster		

Program: Program 7, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_90930			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-03:30	Velkomst med snak om mad	Stående	Med klip
03:30-04:40	Reporterindslag: Grillbar		Med interview
04:40-05:01	Overgangsklip		
05:01-18:40	Klima I	Siddende Eksempel på illustration	Med klip
18:40-21:54	Reporterindslag: Klima		Med interview
21:54-26:02	Klima II	Siddende	Med klip
26:02-26:10	Overgangsklip		
26:10-26:21	Overgang til musik	Siddende	
26:21-28:38	Musik: Magtens Korridor		
28:38-29:09	Rulletekster		

Program: Program 8, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_90933			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-07:08	Velkomst og snak om SKAT og Ghettoer	Stående	Med klip
07:08-08:11	Reporterindslag om ghettoer		Interview
08:11-08:20	Ghettoer	Stående	
08:20-08:43	Overgangsklip		
08:43-11:18	Forsvaret I	Siddende	Med klip
11:18-11:55	Indslag om Klaus Hjort Frederiksen		
11:55-16:12	Forsvaret II	Siddende	Med klip
16:12-16:14	Overgangsklip		
16:14-20:26	Huxi interviewer Klaus Hjort Frederiksen		
20:26-24:13	Forsvaret III	Siddende	Med klip
24:13-25:04	Indslag om "Det nye forsvar"		
25:04-25:12	Forsvaret IIII	Siddende	
25:12-25:26	Overgangsklip		
25:26-25:41	Overgang til musik	Siddende	
25:41-28:15	Musik: Ibens		
28:15-28:28	Huxi takker af	Siddende	
28:28-28:52	Rulletekster		

Program: Program 9, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_90929			

Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-07:16	Velkomst med snak om sundhedsreformen og symbolpolitik	Stående	Med klip
07:16-07:41	Overgangsklip		
07:41-13:40	Journalistik I	Siddende	Med klip
13:40-13:42	Overgangsklip		
13:42-16:52	Huxi interviewer Louise Puck Hansen, redaktionschef, DR Nyheder Unge		Interview
16:52-26:08	Journalistik II	Siddende	Med klip
26:08-26:28	Overgangsklip		
26:28-26:36	Overgang til musik	Siddende	
26:36-29:30	Musik: Katinka Direkte til rulletekster		

Program: Program 10, sæson 1			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_90934			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-06:54	Velkomst med snak om pandaerne og Mariager	Stående	Med klip
06:54-07:12	Overgangsklip		
07:12-18:28	Europaparlamentsvalget I	Siddende	Med klip
18:28-18:30	Overgangsklip		
18:30-21:26	Reporterindslag: Bergur Løkke Rasmussen		Med interview
21:36-26:00	Europaparlamentsvalget II	Siddende	Med klip
26:00-28:53	Indslag om EU – musik fra Youtubere		
28:53-29:05	Huxi takker af	Siddende	
29:05-29:29	Rulletekster		

Program: Program 1, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_136445			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-07:51	Velkomst med snak om ny statsminister og Socialdemokratiet	Siddende	Med klip
07:51-08:23	Indslag om Henrik Sass Larsen		Sammenklip fra andre nyhedsmedier
08:23-13:19	Lars Løkke og Venstre	Siddende	Med klip
13:19-13:39	Overgangsklip		
13:39-22:24	Grønland I	Siddende	Med klip
22:24-23:30	Huxi interviewer den grønlandske politiker Pele Broberg over Skype		Med interview
23:30-23:49	Grønland II	Siddende	Med klip
23:49	Indslag: Rosa og Preben	Del af indslaget, hvor han synger	Indslag

26:46-26:59	Huxi takker af	Siddende	
26:59-27:22			

Program: Program 2, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_136446			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-12:59	Velkomst med snak om formandskabet i Venstre, klimatopmøde og udbytteskattesagen	Siddende Eksempel på illustration	Med klip
12:59-13:31	Indslag med Kristian Thulesen Dahl		
13:31-19:25	Kviklån I	Siddende	Med indslag
19:25-19:26	Overgangsklip		
19:26:22:44	Huxi interviewer Lenny Pihl om kviklån I		Interview
22:44-22:46	Overgangsklip		
22:46:23:06	Tilbage til interviewet med Lenny	Siddende	
23:06-23:08	Overgangsklip		
23:08-24:02	Huxi interviewer Lenny Pihl om kviklån II – Om Joseph Goebbles		Interview
24:02-24:25	Overgangsklip		
24:25-26:18	Kviklån II	Siddende	Med indslag
26:18-27:20	Indslag: Kviklån		
27:20-27:35	Huxi takker af	Siddende	
27:35-27:57	Rulletekster		

Program: Program 3, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_137832			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-12:43	Velkomst med snak om sidste uges interview med Lenny Pihl, dyster stemning, finansloven og klima I	Siddende	Med klip
12:43-13:43	Dan Jørgensen vs. Martin Luther King		Indslag
13:43-14:56	Klima II og ligestilling I	Siddende	Med klip
14:56-14:58	Overgangsklip		
14:58-18:32	Huxi interviewer minister Mogens Jensen om ligestilling		Interview
18:32-18:34	Overgangsklip		
18:34-26:14	Ligestilling II	Siddende Illustration via dukketeater	Med klip
26:14-28:35	Indslag: Brandkvinde		Indslag i studiet
28:35-29:00	Huxi takker af	Siddende	
29:00:29:22	Rulletekster		

Program: Program 4, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_142024			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-13:38	Velkomst med snak om tillid, cirkuselefanter, Nobelprisen	Siddende Eksempel på illustration Telefonen ringer til Huxi	Med klip
13:38-14:42	Indslag: Radikales bogklub		
14:42-21:45	Nets I	Siddende	Med klip
21:45-21:47	Overgangsklip		
21:47-23:01	Huxi interviewer Asger Aamund om løn og alderdom		Interview
23:01-23:03	Overgangsklip		
20:03-27:47	Nets II	Siddende	Med klip
27:47-28:25	Indslag: Nets		
28:25-28:44	Huxi takker af	Siddende	
28:44-29:07	Rulletekster		

Program: Program 5, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_159281			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-11:39	Velkomst med snak om Fortnite, Syrienskrigere, Britta Nielsen	Siddende Eksempel på udklædning	Med klip Stærkt kritisk over for DR
11:39-12:48	Indslag: Livslang safari		
12:48	Influencer I	Siddende	Med klip
20:49-20:51	Overgangsklip		
20:51-23:50	Huxi interviewer influencer Marie Meier		Interview
23:50-23:52	Overgangsklip		
23:52-27:17	Influencer II	Siddende	Med klip
27:17-28:51	Indslag: Steven Fry		
28:51-29:07	Huxi takker af	Siddende	
29:07-29:29	Rulletekster		

Program: Program 6, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_144928			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-13:36	Velkomst med snak om Britta Nielsen, Radio24syv, Halloween	Siddende Eksempel på Halloween-udklædning, hvor Huxi illustrerer - stående	Med klip
13:36-13:38	Overgangsklip		
13:38-15:07	Reporterindslag: Overvågning		Med interview
15:07-15:09	Overgangsklip		
15:09-20:44	Overvågning I	Siddende	Med klip

		Eksempel på illustration, hvor Huxi står	
20:44-20:46	Overgangsklip		
20:46-24:26	Huxi interviewer politiker Peter Skaarup		Interview
24:26-24:28	Overgangsklip		
24:28-28:35	Overvågning II	Siddende	Med klip
28:35-28:57	Rulletekster		

Program: Program 7, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_145062			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-11:23	Velkomst med snak om litteratur, ytringsfrihed, Trump	Siddende	Med klip
11:23-12:53	Ugens dårligste idé	Siddende	
12:53-14:09	Indslag: Ugens dårligste idé		
14:08-19:46	Alternativ behandling I	Siddende	Med klip
19:46-23:16	Indslag: Alternativ behandling I		Interview – Huxi interviewer
23:16-27:30	Alternativ behandling II	Siddende	Med klip
27:30-29:08	Indslag: Alternativ behandling II		Sang
29:08-29:27	Rulletekster		

Program: Program 8, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_148241			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-13:26	Velkomst med snak om partiet Fremad, Britta Nielsen, numerologi,	Siddende Eksempel på illustration, hvor Huxi står	Med klip
13:26-13:58	Indslag: Bank		Indslag
13:58-20:32	Håndtryk I	Siddende	Med klip
20:32-20:34	Overgangsklip		
20:34-24:36	Huxi interviewer politiker Inger Støjberg		Interview
24:36-24:38	Overgangsklip		
24:38-26:38	Håndtryk II	Siddende	Med klip
26:38-28:09	Indslag: Symbolpillen		
28:09-28:26	Huxi takker af	Siddende	
28:26-28:48	Rulletekster		

Program: Program 9, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_149615			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		

00:15-12:57	Velkomst med snak om Britta Nielsen, fremmedkrigere, antisemitisme	Siddende	Med klip
12:57-13:44	Indslag: Hitler		
13:44-18:34	Junk medier I	Siddende	Med klip Huxi proklamerer, at de selv er et satireprogram, som man skal tage med et gran salt
18:34-18:36	Overgangsklip		
18:36-19:10	Junk medier II	Siddende	Med klip
19:10-19:12	Overgangsklip		
19:12-20:00	Huxi interviewer André fra 24Nyt		Interview
20:00-23:32	Junk medier III	Siddende	Med klip
23:32-23:34	Overgangsklip		
23:34-24:35	Indslag: Junk mediet Kon:front		
24:35-24:37	Overgangsklip		
24:37-24:58	Junk medier IV	Siddende	
24:58-26:55	Indslag: Prop sagt		
26:55-27:12	Huxi takker af	Siddende	
27:12-27:35	Rulletekster		

Program: Program 10, sæson 2			
Link: https://www.dr.dk/drtv/se/ugen-plus-det-loese-med-huxi-bach_151580			
Tidskode:	Handling:	Huxi:	Andet:
00:00-00:15	Intro		
00:15-13:20	Velkomst med snak om skattesvindlere, Lars Løkke,	Siddende Eksempel på illustration, hvor Huxi står op	Med klip
13:20-14:58	Indslag: Farvel til Lars Løkke		Indslag
14:58-24:53	Jul I	Siddende	Med klip
24:53-28:39	Indslag: Peter Skaarups jul		Indslag
28:39-28:56	Huxi takker af	Siddende	
28:56-29:17	Rulletekster		